

SLČETRTEK, 19. FEBRUAR 2009

PRESEDSTVO: GOSPA MORGANTINI

podpredsednica

1. Otvoritev seje

(Seja se je začela ob 9.00)

2. Domnevna uporaba evropskih držav za prevoz in nezakonito pridržanje ujetnikov s strani ameriške obveščevalne agencije CIA (vloženi predlogi resolucij): gl. zapisnik

3. Nižje stopnje davka na dodano vrednost (razprava)

Predsednica. – Naslednja točka je poročilo (A6-0047/2009) gospe van den Burg v imenu Odbora za ekonomske in monetarne zadeve o predlogu Direktive Sveta o spremembi Direktive 2006/112/ES v zvezi z uporabo nižjih stopenj davka na dodano vrednost (KOM(2008)0428 – C6-0299/2008 – 2008/0143(CNS)).

Ike van den Burg, poročevalka. – (NL) To poročilo o nižjih stopnjah DDV je dalo skozi pravo popotovanje. Dejansko poročila ni več, ker se drugi dve veliki skupini, skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov ter Skupina zavezništva liberalcev in demokratov za Evropo, nista pojavili na glasovanju o mojem poročilu v Odboru za ekonomske in monetarne zadeve in sta brez vsakega opozorila vnaprej glasovali proti, ker nista želeli, da se sprejme ali zavrne katera koli sprememba.

S tem sta resno ogrozili podporo temu pomembnemu predlogu Komisije. To dejstvo globoko obžalujem, saj je ustvarilo povsem napačen vtis o stališču Evropskega parlamenta. Na srečo sta to preklicali in zdaj dejali, da lahko predlog Komisije računa na njuno polno podporo. Dogovorili smo se, da se ne bomo več prerekali o teh spremembah med plenarnim zasedanjem, temveč bomo predlog komisarja Kovácsa sprejeli z glasnim „da“.

Žal se je gospa Lulling kljub temu trudila v zmotnem prepričanju, da mora svoje zavrnjene spremembe ponovno vložiti, čeprav to ni povsem v skladu z besedilom zakonodajne resolucije ali postopka, ki se ga držimo. Kot kaže, velja v tem Parlamentu različica latinskega reka *Quod licet Iovi, non licet bovi*, namreč kar je legitimno za gospo Lulling, ni legitimno za običajnega poslanca EP. Ne želim ji kakor koli odreči njenega božanskega statusa, a vas pozivam, da se ne pustite zmeti in glasujete odločno za zakonodajno resolucijo med poimenskim glasovanjem na koncu. Za to konec koncev tudi gre. Skupaj s komisarjem se zanašam na vašo podporo in predvidevam, da bo gospa Lulling spoznala, da bo v primeru, če resoluciji odreče podporo, ker stvari ne potekajo po njeno, sama mnogo na slabšem ter bo ustvarila napačen vtis, da nasprotuje nižji stopnji DDV.

Ta Parlament ima dolgo tradicijo podpiranja predlogov za nižjo stopnjo DDV za delovno intenzivne storitve, na kar sem zelo ponosna. Še več, ta Parlament se je na pobudo enega od mojih predhodnikov, gospoda van Velzna, dano med vrhom o zaposlovanju v Luksemburgu leta 1997, zavezal, da bo predložil predlog o uvedbi nižje stopnje DDV kot spodbude za zaposlovanje, saj bodo te storitve cenejše, obseg večji in premostila se bo vrzel med nezakonitim in zakonitim delom. Po mojem mnenju je ta cilj na področju zaposlovanja v teh časih ponovno zelo pomemben. Trdno sem prepričana, da se je poskus brez dvoma izkazal za učinkovitega.

Prejšnji komisar, gospod Bolkestein, ni bil tako prepričan in je bil kot številne države članice skeptičen. Zaposlovanja ni želel uporabiti kot cilja davčne politike. Zavzel je stališče, da davčna politika ni namenjena temu. Na srečo se zdajšnji komisar zaveda, da je treba na to gledati v širšem kontekstu, in navdušena sem, da daje temu poskusu strukturno dimenzijo.

Rada bi izrazila še kratek komentar o obstoječi situaciji. Po pravici povedano, ne predstavljam si, da Svet v zdajšnji situaciji ne bi soglasno podprl tega predloga. Konec koncev želi storiti nekaj v zvezi s to tragično situacijo na področju delovnih mest in sanacije evropskega gospodarstva. Davčni ukrepi, vključno z zmanjšanjem stopnje DDV, na primer v gradbeni in prenovitveni industriji, pri povečanju energetske učinkovitosti naših domov in kulturne dediščine ter raznolikih drugih zadevah, bi lahko delovali kot spodbuda za stanovanjski trg, ki je zdaj praktično na mrtvi točki.

Čeprav morda razglabljam o očitnem, naj povem, da pritisk na energetske učinkovitost ne izvira iz spremembe, ki jo je vložila skupina PPE-DE v okviru Odbora za notranji trg in varstvo potrošnikov. To je bilo vsebovano že v predlogu Komisije. Izbrisano je bilo iz spremembe 6 in ponovno uvedeno v spremembi 7. Tako lahko pride le do zmede. Jasno pa je, da Parlament zelo podpira energetske učinkovitost. Zato upamo, da bo Svet pozdravil predlog komisarja Kovácsa ter da se današnje pomembno glasovanje ne bo sprevrglo v malenkostno prepiranje.

László Kovács, član Komisije. – Gospa predsednica, rad bi se zahvalil Evropskemu parlamentu za hitro obravnavo tega predloga v luči zahteve Evropskega sveta iz prejšnjega decembra v kontekstu Evropskega načrta za oživitve gospodarstva, da se reši vprašanje nižjih stopenj DDV v določenih sektorjih do marca 2009.

Veseli me, da je Odbor za ekonomske in monetarne zadeve (ECON) sprejel osnutek resolucije, ki odobrava pobudo Komisije, in upam, da bo deležen enake podpore na plenarnem zasedanju.

Rad bi se zahvalil odboru ECON in poročevalki, gospe van den Burg, za njuno podporo. Dejansko je hiter sprejem tega predloga nujen zaradi gotovosti uporabe nižjih stopenj za nekatere delovno intenzivne storitve in storitve, ki se zagotavljajo na lokalni ravni in ki bi sicer do konca leta 2010 prenehale obstajati. Poleg tega je treba zagotoviti enake možnosti vsem državam članicam v sektorjih, kot sta stanovanjski in gostinski sektor, saj trenutno države članice v teh sektorjih niso enakopravne.

Zaradi obstoječe gospodarske in finančne krize sta sprejem in izvajanje tega predloga še toliko bolj nujna. Zdaj ni čas, da bi zapirali delovna mesta, do česar bi prišlo, če nižje stopnje za delovno intenzivne storitve, ki trenutno veljajo v 18 državah članicah, ne bi bile določene. Poleg tega je pomembno doseči, da bodo te nižje stopnje v kratkem na voljo vsem državam članicam. S spodbujanjem potrošnje prebivalstva na področjih, kot je stanovanjski sektor, imajo lahko nižje stopnje pozitiven vpliv na zaposlovanje, zlasti v kategoriji nizkokvalificiranih delavcev, tj. prav tistih, ki so prvi izpostavljeni tveganju odpustitve v obstoječi krizi. V tem kontekstu sem Svetu že predlagal spremembo predlaganega datuma začetka veljave direktive, da bi jo lahko začeli uporabljati čim prej po sprejemu pozitivne odločitve Sveta.

V Svetu češko predsedstvo trenutno ves trud usmerja v to, da bi dosegli kompromis o omejenem številu sektorjev – delovno intenzivne storitve, storitve, ki se zagotavljajo na lokalni ravni –, kjer bi morale veljati nižje stopnje, kot zahteva Evropski svet.

Imam pa nekaj pripomb na spremembe, ki so bile vložene za ta specifičen in omejen predlog.

O spremembi 3: pri izključitvi alkoholnih pijač iz restavracijskih storitev je Komisija spoštovala skladnost politik Skupnosti, še posebej potrebno skladnost med DDV in trošarinami, vendar je upoštevala tudi globalno zdravstveno politiko EU. V nasprotju z nekaterimi pomisleki razlikovanje med hrano in brezalkoholnimi pijačami na eni strani in alkoholnimi pijačami na drugi strani ne predstavlja resnejšega upravnega bremena za podjetja. Pravzaprav je sedem izmed 11 držav članic, ki uporabljajo nižje stopnje za restavracijske storitve, brez vsakršnih težav izključilo alkoholne pijače.

O spremembi 2: kar zadeva predlagano razširitev nižjih stopenj DDV na stroje, ki jih uporabljajo kmetje, menim, da je to nepotrebno. Namreč, DDV, zaračunan za opremo, ki se uporablja kot vložek v kmetijskem sektorju, ne predstavlja stroška za kmete, saj so slednji upravičeni do odbitka tega DDV kot vsi drugi davčni zavezanci.

O spremembah 1 in 4: v zvezi s spremembama, ki se nanašata na dodajanje otroških oblačil in obutve, bi rad opozoril, da je obravnavani predlog omejen in velja predvsem za delovno intenzivne storitve in storitve, ki se zagotavljajo na lokalni ravni. Zato v tem kontekstu ne smemo razmišljati o nadaljnji razširitvi obsega predloga. Nadalje, takšna razširitev bi, ob upoštevanju odnosa in konkretnih stališč nekaterih držav članic, zagotovo ogrozila soglasno podporo v Svetu, ki jo zelo potrebujemo.

O spremembi 5: sprememba glede dodajanja spomenikov in nagrobnikov ni potrebna, saj nižjo stopnjo za te izdelke že dovoljujejo obstoječe določbe, če jih zagotovijo pogrebni zavodi. Poleg tega obstoječi predlog Komisije, ki se obravnava, zajema tudi prenovo, popravilo in vzdrževanje kulturne dediščine in zgodovinskih spomenikov.

O spremembi 7: lahko vam zagotovim, da si Komisija zelo želi posebej obravnavati vprašanje uporabe nižjih stopenj z namenom spodbujanja energetske učinkovitosti. To se bo zgodilo v okviru „zelenega davčnega svežnja“, ki je v pripravi ter bo Svetu in Parlamentu predstavljen aprila.

Za konec bi rad izjavil, da bi predlog podprl stanovanjski sektor, MSP in ohranil delovna mesta, kar je povsem v skladu z Evropskim načrtom za oživitev gospodarstva. Ne gre za obveznost, temveč za možnost: Države članice se lahko odločijo, ali jo želijo uporabiti ali ne, tako da celo krepi njihovo davčno suverenost.

Olle Schmidt, pripravljač mnenja Odbora za notranji trg in varstvo potrošnikov. – (SV) To poročilo ponazarja, da je obdavčitev občutljivo vprašanje, in to spoštujem. Obenem pa menim, da bi lahko zadevo obravnavali bolje v Odboru za ekonomske in monetarne zadeve, ki je odgovoren za poročilo. Zdaj vlagamo besedilo za resolucijo, kar je dobro.

Seveda je izjemno pomembno, da na notranjem trgu ne pride do motenj zaradi nerazumne in nepoštena konkurence. Obstajajo razlogi, da se to ponovno izpostavi v času, ko se zdi, da se državna pomoč deli obilno.

Vendar pa potrebuje EU razumnejši pogled na to, kako se lahko nižje stopnje DDV uporabijo za spodbujanje zaposlovanja in rasti, zlasti na lokalnem trgu in za delovno intenzivne storitve. To je smisel predloga Komisije. Z drugimi besedami, gre za več delovnih mest, vendar tudi za spopadanje s sivo ekonomijo. To pomeni, da potrebujemo nižje stopnje DDV za storitve, kot so restavracijske storitve, storitve oskrbe mladih, obolenih, invalidov in ostarelih, frizerske storitve, in nove izdelke, kot so avdio knjige, ki so zelo pomembne v moji državi, CD-plošče, otroški avtomobilski sedeži in otroške plenice, kot tudi gospodinske storitve, na primer prenovitvena dela in popravila ter čiščenje.

V Odboru za notranji trg in varstvo potrošnikov smo v celoti podprli stališče Komisije in dodani spremembi 6 in 7 pod imenom gospoda Harbourja. Poleg tega bi rad povedal, da ni enostavno razumeti, kako se ta besedila in postopek glasovanja obravnavajo v tem Parlamentu. V prvi omenjeni spremembi poudarjamo, da je pomembno omejiti „črno“ ali „sivo“ ekonomijo. Z drugo spremembo želimo omogočiti nižjo stopnjo DDV za prenovitvena dela in popravila z namenom prihranka energije. V teh težkih gospodarskih časih moramo z različnimi sredstvi izboljšati gospodarstvo, nižji davek pa je lahko pomemben način, da to dosežemo.

Na koncu ponovno pridemo do podpore alkoholu s strani gospe Lulling. Kot vedno bom vljudno, a odločno zavrnil njen poziv.

Astrid Lulling, v imenu skupine PPE-DE. – (FR) Gospa predsednica, današnja razprava – to so potrdili tudi prejšnji govorniki – se odvija v zelo neobičajnih okoliščinah, saj nimamo poročila za plenarno zasedanje, kot je običajno. Želim povsem razjasniti stvari: proti poročilu je v Odboru za ekonomske in monetarne zadeve glasovala nezdržljiva večina.

Moja skupina je glasovala proti temu poročilu, čeprav povsem podpiramo načelo, da se uporaba nižje stopnje DDV razširi celo bolj, kot predlaga Evropska komisija. Razlog za to je dejstvo, da so socialisti in liberalci vse naše spremembe zavrnil.

Zelo smo se potrudili, da bi dosegli kompromis. Sprejeli smo vse predloge poročevalke socialistov. Niti najmanj se ji ni zdelo potrebno potruditi, da bi sprejela kateri koli naš predlog. Zato obžalovanja vreden, a obenem neizogiben rezultat glasovanja ne bi smel biti presenetljiv, gospa van den Burg.

Prijateljsko vam svetujem, da v prihodnje spremenite svoj odnos, kajti kot so rekli Rimljani *errare humanum est, perseverare diabolicum* [„Motiti se je človeško. Ponoviti napako je vražje.“].

Toda vrnimo se k tekoči zadevi. Za plenarno zasedanje se je moja skupina odločila, da bo ponovno vložila nekaj sprememb, ki so jih predlagali člani odbora, ki se na to temo spoznajo. Te spremembe so pomembne in zelo jasno je bilo povedano, gospa van den Burg, da nihče ne more preprečiti poslancu, da predlaga spremembe dokumenta ali resolucije.

Najpomembnejša sprememba, ki jo predlagamo, zadeva uporabo nižjih stopenj za alkoholne pijače v restavracijah. Ne gre za spodbujanje alkoholizma, gospod Schmidt. To je absurdno. Če bi bil predlog Komisije sprejet, bi morali lastniki restavracij uporabljati dve različni stopnji DDV. To je zapleteno in ni upravičeno. Naj živi birokracija. Verjemite mi, če ne boste glasovali za spremembo 3, vem, kako bom celotnemu gostinskemu sektorju v Evropi – ki ni majhen – sporočila, da zaradi vašega stališča ni bila sprejeta nižja stopnja DDV za vse njegove storitve.

Predlagala sem, da se hrana in vsa pijača obdavčijo po enaki nižji stopnji, če bo ta uporabljena. Meni se zdi to logično in mislim, da bi lahko vsi podprli ta predlog. Zakaj bi zapletali stvari? Zakaj bi iskali vprašanja javnega zdravstva, če ni razloga, da bi obstajala?

Gospa predsednica, moja skupina podpira razširitev nižjih stopenj DDV in naše vlade pozivamo, da to vprašanje pelje naprej. Naši sodržavljeni so že gojili velika pričakovanja glede te zadeve v obstoječih časih gospodarske krize in ob vsakodnevnih slabih novicah. Ta ukrep, ki podpira prehrabno industrijo, je vse bolj potreben, gospa predsednica. Želimo, da Evropa slovi kot prilagodljiva; to bi bil res pozitiven znak.

Pervenche Berès, v imenu skupine PSE. – (FR) Gospa predsednica, komisar, kot vesta, se Evropski parlament zaveda, da je vajino delo težko. Tu ni lahko, v Svetu pa je še slabše, saj moraš delovati v soglasju. Zato upam, da se bodo vsi tukaj vedli odgovorno in glasovali skladno. Če menimo, da je predlog Komisije dober, ga moramo podpreti.

Prerekanje v Odboru za ekonomske in monetarne zadeve je povzročilo, da so bile izpostavljene določene spremembe. Socialisti, ki so ponovno ravnali odgovorno, so se odločili, da na plenarnem zasedanju ne bodo vložili nobenih sprememb, saj je vse, kar moramo storiti v Evropskem parlamentu, če želimo doseči napredek na področju teh zadev, zagotoviti našo čim trdnejšo podporo predlogu Komisije, če menimo, da je dober, kar tokrat tudi je.

Veliko smo razpravljali o DDV, subsidiarnosti in o potrebnih davčni uskladitvi. DDV je tipičen primer, ko imamo vsi enako stališče. Izkoristimo to. Začasna obnovitev tega poskusa z nižjo stopnjo DDV, ki je namenjena in prispeva h krepitvi delovno intenzivnih storitev – ne nujno v primeru alkoholnih pijač v restavracijah –, nam je pokazala, da ta sistem deluje, torej gradimo na njem. Naredimo konec pravni negotovosti in uskladimo podlago, na osnovi katere lahko države članice posredujejo. Tako bomo imeli dosledne cilje, davčno usklajenost, kjer bo to mogoče, in spodbudo za delovno intenzivne storitve. Kdo lahko temu danes nasprotuje? Kdo lahko nasprotuje uporabi nižjih davkov kot spodbude, da bi dosledno izboljšali energetske učinkovitost v naših stanovanjskih objektih?

Če danes upoštevam dogodke v Odboru za ekonomske in monetarne zadeve in razpravo, ki se odvija v Svetu, verjamem, da moramo zelo močno podpreti predlog Komisije – upam, da z največjo možno večino. Na tej stopnji razprave lahko s prizadevanji za izboljšanje stvari poslabšamo in ne verjamem, da bi naši sodržavljeni razumeli, zakaj pravna negotovost ni razrešena.

Moramo utrditi ta sistem, ki se je izkazal za učinkovitega. To predlaga naša poročevalka, gospa van den Burg, in upam, da bo to Parlament kasneje odločno potrdil z glasom za. Na ta način lahko komisar to odločno sporočilo prenese Svetu in pridobi končno odločitev, ki bo omogočila okrepitev tega sistema.

Alain Lipietz, v imenu skupine Verts/ALE. – (FR) Gospa predsednica, komisar, gospe in gospodje, ker je to ena izmed zadnjih možnosti, da to storim, bi se rad najprej zahvalil gospodu Kovácsu za njegova večletna prizadevanja, ki so mu pogosto prinesla razočaranje, v situaciji, ko za obdavčitev velja pravilo soglasnosti in je zato mogoč veto različnih držav članic. Imel je zelo težko nalogo in morda meni, da ni bilo veliko doseženo. Srčno upam, da bo ta direktiva, ki je njegov kronski dosežek, sprejeta z močno podporo Parlamenta.

Odličnost njegovega dela potrjuje dejstvo, da je kljub prizadevanju v Odboru za ekonomske in monetarne zadeve nismo mogli izboljšati. Nekateri so stremeli v eno smer, drugi v drugo. Obe strani sta bili prepričani, da zmoreta bolje. Uspelo nam je pripraviti nekaj boljših sprememb, vsaj tako smo mislili, ko pa smo glasovali o celotnem besedilu, smo spoznali, da ne bodo delovale.

Na koncu so se koordinatorji skupine zedinili, da je gospod Kovács verjetno vzpostavil pravo ravnovesje. Zato skupina Zelenih/Evropske svobodne zveze kot tudi drugi dve skupini, ki sta ravno govorili, ne bo vložila nobenih sprememb. Vzpostavili ste pravo ravnovesje, in to pametno.

Danes nekatere države, ki se soočajo s krizo, nižajo vse stopnje DDV. Prepričan sem, da je to napaka. Države članice potrebujejo finančne vire in zdaj ni čas, da bi primanjkljaj povečevali na ta način, tudi če to počnete, da bi s spodbujanjem potrošnje pospeševali gospodarstvo. Drug razlog je v tem, da nižanje cen s poigravanjem z DDV povzroča zelo visoke realne stopnje, ki si jih zdaj centralna banka prizadeva znižati.

Predlagate drugačno strategijo in prav imate: DDV uporabimo za namensko znižanje ali namenske spremembe relativnih cen. To je glede na dve merili prava odločitev.

Prvo je subsidiarnost. Z drugimi besedami, ciljate na nemobilne izdelke: lokalne storitve in gradbeništvo. Vaše drugo merilo za ciljni izbor so delovno intenzivne storitve. Kot okoljevarstveniki bi si želeli, da bi bili usmerjeni v zeleno revolucijo, točneje: v sektorje, ki so potrebni, če želimo prebroditi obstoječo krizo, ki je posledica industrijskega, liberalnega in produktivističnega modela, ki je prevladoval na svetu več kot 30 let.

Želeli bi si, da bi razširili nižje stopnje DDV na vse blago, ki ga zajema Kjotski protokol. Praktično gledano, če združimo storitve, ki se zagotavljajo na lokalni ravni, z delovno intenzivnimi storitvami, bi to pomenilo, da bi lahko direktiva zajemala vse gradbeništvo, vso izolacija in ves razvoj energetske učinkovitih stavb, kar je za nas dovolj dobro.

Naj takoj povem, da očitno ne bomo glasovali za argument gospe Lulling. Seveda je ponoviti napako vražje, toda mislim, da bi ta rek enako lahko veljal za gospo Lulling. Lahko bi govorili tudi o Mandevillu ter o zasebni pregrehi v javno korist. Ne bomo podpirali zasebne pregrehe prek javne pregrehe in branili bomo tiste države, ki se trudijo omejiti uživanje alkohola.

Helmuth Markov, v imenu skupine GUE/NGL. – (DE) Gospa predsednica, komisar Kovács, gospe in gospodje in zlasti gospa van den Burg, obžalujem, da se lahko tu v Parlamentu strinjamo le o predlogu Komisije in ne o dejanskem poročilu, ki ga je izdelala gospa van den Burg. Z veseljem bi podprli to poročilo v izvorni različici in čestitamo poročevalki. Toda večina v Odboru za ekonomske in monetarne zadeve ga je zavrnila. Odločilni dejavnik je bil glas „proti“ skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov ter Skupine zaveznitva liberalcev in demokratov za Evropo. Po porazu pri posameznem glasovanju odbor ni bil pripravljen sprejeti sploh nobenega poročila, kar zelo obžalujemo.

Če dobro razmislimo, lahko veliko pridobimo iz predloga Komisije za direktivo. Zlasti pozdravljamo dejstvo, da Komisija pozitivno ocenjuje rezultate Københavenske študije, ki jo je sama naročila. Študija predlaga, da se nižje stopnje DDV na storitve in druge dejavnosti ohranijo in celo razširijo. S tem bodo zagotovljena delovna mesta, posebej v malih in mikro podjetjih, iz sive ekonomije pa se bodo prebili celi sektorji in se preoblikovali v urejeno gospodarsko dejavnost. V obstoječi krizi je ta stabilizacija zelo pomembna. Tako bomo zagotovili in upam, da tudi ustvarili, delovna mesta.

Seveda mi na levi načelno pozdravljamo nižje stopnje DDV. Dobro znano je, da DDV kot neposredni davek prizadene tiste, ki so odvisni od svojih plač, posebej še tiste z nizkimi zaslužki. Tisti, ki zaslužijo veliko ali zelo veliko, morajo nositi večje davčno breme. V zadnjih letih se je v vseh evropskih državah breme tistih z visokim zaslužkom neodgovorno zmanjšalo.

Predlog Komisije naj bi bil predpis za neomejen čas. Tudi to je dobrodošlo. S tem se bomo izognili ne ravno idealni situaciji, ko je treba nižje davčne stopnje razširiti vsakih nekaj let. Ponudnikom storitev bo zagotovljena pravna gotovost. Kot nemški poslanec sem posebej zadovoljen, da je nemška zvezna vlada končno dvignila blokado za stalen predpis. To je za spremembo pozitivno dejanje velike koalicije Zvezne republike Nemčije.

Izmed vloženih sprememb podpiramo tiste, ki se zavzemajo za razširitev nižjih stopenj DDV. Kar pa zadeva oskrbo z alkoholnimi pijačami, pa morajo ostati v veljavi obstoječi predpisi. Kot vemo, bodo višje stopnje DDV na tem področju služile predvsem za zaščito javnega zdravja. Zato bi morali dati državam članicam proste roke tudi v tem smislu. Hvala lepa.

John Whittaker, v imenu skupine IND/DEM. – Gospa predsednica, težko verjamem, da danes tukaj razpravljamo o majhnih spremembah predpisov o davku na dodano vrednost, ko pa se države EU soočajo z najhujšo finančno in gospodarsko krizo vse od velike gospodarske krize dalje. Še naprej se pretvarjamo, da gospodarstva EU niso tako hudo okužena s slabimi posojili in recesijo kot druga gospodarstva, medtem pa celo v Nemčiji beležimo drastičen upad proizvodnje za 8 % letno, javne finance so iztrošene, saj davčni prihodki padajo, socialni izdatki pa naraščajo, medtem ko vlade prevzemajo zasebne dolgove in nečimrno poskušajo stimulirati rast.

Verjetno najhujši primer je Grčija, katere zmanjšani javni dolg še vedno znaša 94 % BDP, obrestna marža pa se ponovno počasi približuje 3 %. Grčijo bo moral nekdo rešiti – toda kdo? Nemci ne, pravijo. Celo goreči zagovorniki projekta velike EU morajo zdaj sprejeti dejstvo, da bo Grčija morda izrinjena iz evrskega območja, če njenega dolga ne bo nekdo prevzel. Verjetno še bolj zaskrbljujoča pa je velika izpostavljenost več držav evrskega območja zaradi neplačanih dolgov vzhodne Evrope.

Komisija se mi skorajda smili. Leta in leta si je prizadevala ravnati, kot ji je bilo rečeno, spoštovati pravila o državni pomoči, konkurenci in naročilih; pravila, ki so v osnovi sestavni deli projekta, zdaj pa so vsesplošno prezrta. Najbolj žalosten primer je izjava, ki jo je ta teden dal komisar Almunia, namreč da namerava sprožiti postopek v zvezi s čezmernim primanjkljajem proti Španiji, Franciji in Irski, ker so prekršile proračunska pravila Pakta stabilnosti. Gospod Almunia, prosim, Pakt stabilnosti je prelomljen. Nikoli ni zagrizeno deloval. Pustimo to, da so preudarne javne finance nujne za obstoj evra, te države ne morejo storiti nič več za svoj proračun.

Brez dvoma se bodo nadaljevale poteze proti Evropski uniji, toda prednostni interes demokratično izvoljenih vlad je poskrbeti za prebivalstvo, ki jih je izvolilo. Francija in Nemčija sta dali jasno vedeti, da je njuna davčna spodbuda namenjena njunim lastnim industrijam in delavcem. Očitno je usklajevanje dobro le za dobre čase.

Gospodarstva po vsem svetu so v hudih škripcih. Nekatera se bodo izvlekla. Če nekatera gospodarstva Evropske unije ponovno vzcvetijo, to ne bo zaradi Evropske unije ali njenih predpisov o DDV.

Jim Allister (NI). – Gospa predsednica, ne strinjam se z mnenjem, da naša gospodarska rešitev leži v majcenem znižanju davka na dodano vrednost, ki je v preteklosti v Združenem kraljestvu, roko na srce, imelo le zelo majhen pozitiven učinek. Se pa strinjam, da je nižje davčno breme orodje za spodbujanje gospodarstva. Zato je ta predlog – čeprav zelo skromen –, ki bi omogočil nižji DDV v nekaterih sektorjih, dobrodošel, kolikor pač obsega.

Zelo si želim, da bi bil obsežnejši, da bi ne bil le simbol. Največ bi pomenilo, če bi ga razširili tako, da bi zajemal tudi prenove in popravila domov, saj je krvavo potrebna spodbuda gradbenega sektorja, ki je v hudi stiski, da pa bi dosegli optimalen učinek, koncesija ne bi smela biti omejena samo na energetske učinkovite ukrepe. Pomoč potrebuje celoten gradbeni sektor, ne le izbrani segmenti.

S tem, ko bi države članice lahko ukrepale z majhnim znižanjem DDV, bi dobili le pol bitke, saj bodo v številnih primerih – vključno z mojo državo – finančni ministri, ki so zaradi vse manjših virov prihodkov na tesnem, morda oklevali in jih bo treba prepričati, da bodo ukrepali. Toda še celo jaz moram priznati, da se glede vprašanja DDV, kot ga predstavlja to poročilo, vsaj ne bi mogli izgovarjati na Bruselj, če jim ne uspe uresničiti, kar ti predlogi dovoljujejo.

John Purvis (PPE-DE). – Gospa predsednica, rad bi se pridružil predsedniku našega odbora v sočustvovanju s komisarjem Kovácsom zaradi težavnega položaja, s katerim je soočen v prizadevanjih, da davčna vprašanja spelje skozi Komisijo. Če želi doseči soglasje, mora biti kar se da politično obziren.

V celoti podpiram načelo subsidiarnosti in suvereno pravico držav članic, da določijo svoje davčne stopnje, bi pa predlagal državam članicam, ki se še niso poslužile nižjih davčnih stopenj za delovno intenzivne, lokalne industrije, da o tem resno razmislijo.

V državi, ki jo najbolj poznam in kjer smo se zavihteli v 2,5-odstotno splošno zmanjšanje DDV – kot je dejal gospod Allister, z majhnim ali neopaznim odzivom oziroma rezultatom v gospodarskem pogledu – predlagam, da bi bilo veliko bolj učinkovito, če bi usmerjeno delovali na določenih področjih delovno intenzivnih, lokalnih industrij in precej zmanjšali stopnjo, namreč s 17,5 % na 5 % ali manj. S tem bi veliko učinkoviteje spravili ljudi v delo in ponovno zagnali aktivnost.

Področja, kot so prenova in prizidava stanovanjskih enot, izboljšave za prihranek energije in morda vrtnarska in krajinska dela ter, kot je dejal Olle Schmidt, oskrba ostarelih in otrok, so tista, ki bi ljudi spravila k delu in verjetno povečala izplen davkov, saj bi ti ljudje tudi plačevali davek na svoje dohodke.

Osredotočenost na ta področja bo prinesla koristi obema stranema in tiste države članice, ki tega še niso izkoristile, vključno in zlasti z mojo državo, pozivam, da to storijo.

Joel Hasse Ferreira (PSE). – (PT) Interes za sprejem tega predloga direktive v osnovi izhaja iz tega, kako lahko pomagamo poživiti lokalno gospodarstvo in podpreti socialne ukrepe. Uporaba nižje stopnje DDV bo zelo pomembna v stanovanjskem sektorju, tako pri gradnji kot prenovi, saj bo državam članicam, ki jo bodo sprejele, omogočila, da zmanjšajo stroške končnega uporabnika.

To zmanjšanje stopnje DDV lahko koristi tudi izvajanju lokalnih storitev, posebej s strani malih podjetij, s čimer se bodo zagotovila in ustvarila številnejša in boljša delovna mesta zaradi spodbujanja potrošnje blaga in storitev, kar bo stimuliralo gospodarstvo kot tako.

Restavracijske storitve, ki so odločilnega pomena za tekoče delovanje lokalnih gospodarstev, in porast turizma lahko na ta način z nižjo stopnjo DDV veliko pridobita na lokalni ravni. Gospe in gospodje, te storitve ne bi smele krožiti na evropskem notranjem trgu, kar bo pripomoglo k manjšim zadržkom nekaterih držav članic, ki so jih že izrazile v Svetu. Posledično se ne morem strinjati s tem, da se nižja stopnja razširi na opremo pod kakršno koli pretvezo.

Ta predlog mora biti v Evropskem parlamentu obravnavan razumno, tako da vlade, ki imajo zadržke glede predloga Evropske komisije, ne bodo mogle pod nobeno pretvezo v praksi uporabiti pravice veta, ki jim

pripada za davčne zadeve po evropski zakonodaji. Zato mora Parlament preudarno zavriniti vse spremembe, ki nimajo pravega namena in bodo le ovirale sprejetje besedila. Kot je že bilo povedano v tem Parlamentu, ne le, da lahko perfekcionizem povzroči več škode kot koristi, temveč lahko tudi tisti, ki stremi za vsem, vse izgubi.

Ta predlog direktive je pomemben ne samo v smislu krepitve lokalnih gospodarstev, temveč tudi zaradi izpolnjevanja večkrat izraženih ambicij različnih držav članic. Zato podprimo predlog Komisije, kot je predstavljen. Takšen je bil tudi izid glasovanja, z mojim soglasjem, v Odboru za notranji trg in varstvo potrošnikov.

Pozdravljam delo poročevalcev in pozivam k sprejetju tega predloga pod točno takimi pogoji, kot ga je predložila Komisija in pod katerimi ga je sprejel Odbor za notranji trg in varstvo potrošnikov.

Danutė Budreikaitė (ALDE). – (LT) Ureditev nižjih stopenj DDV je že dolgo področje, ki zahteva sistemski pristop. Če je dovoljeno znižanje DDV, bi morale biti do koristi le-tega upravičene vse države, ne le tiste, ki so si pridobile pravico – toda to je že vprašanje za prihodnost. Trenutno moramo sprejeti nujne odločitve, da bi prebrodili gospodarsko krizo. Predlog Komisije zajema delovno intenzivne storitve in storitve, ki se zagotavljajo na lokalni ravni, za zasebne končne potrošnike, vključno z restavracijskimi storitvami, kar ne bi oviralo pravilnega delovanja notranjega trga. Obstajajo pa dvomi o tem, ali so omenjene restavracijske storitve pomembne samo lokalno ali bi lahko spodbudile različne pogoje konkurenčnosti v obmejnih regijah in vplivale na turizem. Moja država, Litva, je v boju proti gospodarski krizi ukinila nižje stopnje DDV. Vlada je odločitev utemeljila z oceno nacionalnega revizijskega urada, ki pravi, da imajo največ koristi od nižjih stopenj DDV proizvajalci. Kdo pa ima koristi od višjih stopenj DDV? Rast cen, ki ni sorazmerna s povečanjem DDV, jasno kaže, kdo ima koristi. Enaka zamisel je bila omenjena v Evropskem parlamentu med razpravo o nižjih trošarinah na gorivo. Predstavniki Evropske komisije so vztrajali, da se s tem ne bodo znižale cene nafte. Vesel sem, da se v razpravi o predlogu Komisije uporablja druga ocena Københavenske ekonomije. Morda bi lahko Komisija vsem pojasnila koncept DDV, njegov vpliv na poslovanje in potrošnika ter navedla, kakšni ukrepi, če sploh kateri, obstajajo za zaščito potrošnika pred proizvajalcem, saj so tovrstni primeri značilni za mnoge države. Strinjam se, da je treba nižje stopnje DDV uporabiti z gospodarskim in socialnim premislekom, da bi morale biti vsakemu državljanu omogočeno, da kupi blago in storitve, ki jih najbolj potrebuje, ter s ciljem krepitve in podpore storitev, ki se zagotavljajo na lokalni ravni.

Dariusz Maciej Grabowski (UEN). – (PL) Gospa predsednica, EU se sooča z najhujšim gospodarskim izzivom v svoji zgodovini. Najprej je treba zaradi krize temeljito analizirati napake, vsebovane v gospodarski strategiji, ki se je uporabljala do zdaj. Zatem potrebujemo priporočila za učinkovite rešitve za prihodnost. V tem pogledu je treba analizirati učinkovitost in uspešnost davčnega sistema in sistema DDV. Ni pa dvoma, da je treba davčni sistem in stopnjo DDV oblikovati v skladu z načeli svobode, neodvisnosti in suverenosti držav članic. Naš odgovor na enotni davčni sistem je odločen „ne“.

Novo sprejete države članice, ki so pogosto manj razvite in imajo specifično demografsko strukturo z veliko mladimi prebivalci, potrebujejo povsem drugačne davčne politike kot stare države članice EU. Zato mora biti stopnja DDV v novo sprejetih članicah čim nižja, kjer je to le mogoče. Medtem pa, kot sem že sam omenil, si moramo prizadevati za zmanjšanje DDV v vsej EU kot celoti v primeru kulturnih dobrin, kot so na primer CD-plošče. Po drugi strani pa moramo predlagati davek na finančno poslovanje in špekulacije. Kar se dogaja danes v zvezi s kapitalom, ki se prenaša iz novo sprejetih držav članic, je nemogoče nadzorovati in je v nasprotju s temeljnimi ideološkimi smernicami EU.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, podpiram poročevalko, gospo van den Burg, in ves Parlament, če sprejme ta predlog, namenjen spremembam direktive o DDV.

Zdaj vsaj imamo predlog, ki bo zagotavljal enake možnosti vsem državam članicam in izboljšal delovanje notranjega trga, kar zadeva nižje stopnje DDV. Predlog tudi razumno spoštuje subsidiarnost; državam članicam omogoča, da uporabijo nižje stopnje DDV za delovno intenzivne storitve in storitve, ki se zagotavljajo na lokalni ravni, kot tudi za storitve, ki so pomembne s socialnega vidika, npr. gradnja stanovanjskih objektov, osebna pomoč in tako dalje, ter za mala in srednje velika podjetja na splošno.

Zato se pridružujem upanju poročevalke, da bo ta instrument opredelil davčni sistem, ki bo spodbujal zaposlovanje, povečal produktivnost in zmanjšal sivo ekonomijo.

Paolo Bartolozzi (PPE-DE). – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, Evropski parlament se je vedno zelo zanimal za spremembe DDV, bodisi zaradi uskladitve stopenj med državami članicami, prilagajanja DDV gospodarski klimi ali zaradi upoštevanja začasnih izjem, odobrenih novim državam članicam Evropske

unije. Čeprav smo zavzeli splošno stališče, je morala biti do zdaj za naš pristop značilna potreba po prilagodljivosti pri uporabi nižjih stopenj, bodisi zaradi upoštevanja posebne narave proizvodnih sektorjev bodisi zaradi gospodarskih in socialnih razlogov.

Zadevni predlog pa je namenjen razširitvi uporabe nižjih stopenj DDV za raznolike storitve, vključno z delovno intenzivnimi storitvami, restavracijskimi storitvami, storitvami, ki se zagotavljajo na lokalni ravni, gradbenimi storitvami, trgovanjem s stanovanjskimi objekti in storitvami za prikrajšane.

Direktiva še zdaleč ni namenjena uskladitvi DDV v vseh državah članicah, temveč namerava v skladu z načelom subsidiarnosti zagotoviti enake možnosti za vse države članice, obenem pa dopušča, da same določijo svoje nižje stopnje. Posledično bo to pripeljalo do tega, da bodo potrošniki določene dejavnosti, ki se izvajajo v okviru lokalne ali sive ekonomije, prenesli v formalno ekonomijo ter s tem spodbudili gospodarsko rast, ne da bi prišlo do motenj delovanja notranjega trga. Ne smemo pa pozabiti, da ima lahko večina omenjenih storitev že koristi od nižjih stopenj, čeprav samo v omejenem številu držav članic in le za omejeno obdobje.

Ostaja pa odprta razprava o uporabi nižjih stopenj za varovanje okolja in varčevanje z energijo, o čemer naj bi Komisija podala posebne ocene glede na pomembnost teh sektorjev za gospodarstvo EU.

Dariusz Rosati (PSE). – (PL) Gospa predsednica, med sodelovanjem v razpravi o predlogu Komisije o nižjih stopnjah DDV bi rad vašo pozornost usmeril na posledice tega predloga, kar zadeva boj proti vplivu obstoječe krize. Države članice trenutno potrebujejo učinkovite instrumente, da bi ohranile delovna mesta in preprečile recesijo. Nižja stopnja DDV za delovno intenzivne storitve ta cilj izpolnjuje. Zmanjšuje breme, ki ga nosijo MSP, zagotavlja lažji dostop do osnovnih storitev in varuje delovna mesta. Obenem ne izkrivlja konkurence na notranjem trgu, saj podpira podjetja, ki zagotavljajo storitve na lokalni ravni, prav tako pa ne ogroža javnih prihodkov, ker je uvedba nižjih stopenj poljubna. Ta Parlament bi moral podpreti predlog Komisije in komisarju Kovácsu želim veliko uspeha pri prepričevanju celotnega Sveta, da predlog sprejme.

Mariela Velichkova Baeva (ALDE). – (BG) Predlog Evropske komisije o trajno nižjih stopnjah DDV za storitve, ki se zagotavljajo na lokalni ravni, vključno z delovno intenzivnimi storitvami, je prispel pravi čas in je namenjen racionalizaciji in poenostavitvi, kar bi dosegli s potrebnimi spremembami, podrobno določitvijo in ustvarjanjem potenciala za večje število delovnih mest v sektorjih z nizkokvalificirano delovno silo ter obenem z omejevanjem dejavnosti v sivi ekonomiji, ohranitvijo delovnih mest in zagotavljanjem enake obravnave držav članic, vključno z njihovimi gospodarskimi subjekti.

Eden izmed glavnih argumentov za nižji DDV je dejstvo, da bo s tem prišlo do ugodnejše porazdelitve prihodkov po potrošnji, saj naj bi se zmanjšali stroški nakupovalne košarice gospodinjestev z nizkimi prihodki in povečali stroški nakupovalne košarice gospodinjestev z visokimi prihodki. Spremembe v strukturi porabe pa bodo prinesle tudi spremembe bruto domačega proizvoda in produktivnosti v uradnem sektorju ter upad dejavnosti v okviru sive ekonomije, kot so storitve v stanovanjskem sektorju in druge lokalne storitve, na katere se nanaša obstoječi predlog Evropske komisije. Seveda možne gospodarske koristi nižjih stopenj DDV niso odvisne samo od značilnosti zadevnega sektorja, temveč tudi od posameznega gospodarskega okolja zadevne države članice. Na primer, zaradi razširitve nižjih stopenj DDV v sektorjih z nekvalificirano delovno silo naj bi po predvidevanjih postal trg dela neprilagodljiv, v prehranbenem sektorju pa naj bi prišlo do pomembnih razlik v potrošnji med gospodinjski z visokimi in tistimi z nizkimi prihodki.

Ne smemo pozabiti, da bo zaradi uvedbe nižjega DDV v državno blagajno pritekalo manj sredstev. Kot delež v bruto domačem proizvodu naj bi bila ta vrednost med enim in enim in pol odstotkom BDP v različnih državah članicah. Stabilne javne finance v zdajšnjih časih gospodarskega preloma bodo zadevnim vladam omogočile, da se lotijo strukturnih primanjkljajev v tekočem obdobju. Celo vlade, ki imajo manevrski prostor, se bodo poslužile možnosti, kot so nižje stopnje DDV za delovno intenzivne storitve, da bi realizirale druge cilje svojih gospodarskih politik. Glede na zgoraj navedena dejstva in trditve bo Skupina zaveznitva liberalcev in demokratov za Evropo podprla predlog Komisije, da bi v Evropskem parlamentu zagotovila trdno podporo na tej pomembni stopnji postopka odločanja.

Roberta Angelilli (UEN). – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, predlog za razširitev uporabe nižjega DDV na določene delovno intenzivne storitve, restavracije ter vzdrževanje in gradnjo stavb predstavlja odlično priložnost za pozitiven gospodarski vpliv na trg in zaposlovanje v okoliščinah trenutne hude gospodarske krize. Konkurenca ne bo prizadeta, nasprotno, to bo priložnost, da se nekoliko poveča proizvodnja in spodbudi potrošnja, ustvarijo nova delovna mesta ter podprejo podjetja in družine.

Po mojem mnenju bi bilo koristno še bolj razširiti nižje stopnje DDV, na primer za „zelenе storitve“, s čimer bi spodbudili okoljske politike. Kar zadeva besedilo, o katerem naj bi glasovali, še posebej pozdravljam predlog o zmanjšanju DDV na otroške plenice in storitve za otroke. Ta Parlament je Komisijo in države članice večkrat prosil, da bolje uskladijo makroekonomske in socialne politike, da bi odpravile pojav novih oblik revščine. Dejansko ne smemo pozabiti, da približno 17 % evropskih družin trenutno živi pod pragom revščine in da je vsak peti otrok reven.

Zato čakamo odziv Sveta – upam, da bo lahko sprejel ta predlog čim prej ter odprl širšo in drznejšo razpravo o spodbujanju davčnih politik za družine in podjetja ter morda razširil nižji DDV na vse izdelke za otroke.

Valdis Dombrovskis (PPE-DE). – (LV) Gospa predsednica, komisar, gospe in gospodje, v kontekstu Evropskega načrta za oživitev gospodarstva se predlaga, da države članice začasno znižajo DDV, da bi spodbudile potrošnjo. Poleg tega je Evropska komisija pripravila predlog za razširitev možnosti, ki jih imajo države članice pri uporabi nižje stopnje DDV. Širša uporaba nižje stopnje DDV ne bo le spodbudila oživitve gospodarstva, temveč bo prispevala tudi k ustvarjanju novih delovnih mest in upadu sive ekonomije. Spremembe direktive predvidevajo precejšnjo razširitev možnosti za uporabo nižjih stopenj DDV. To bo veljalo za gostinske storitve, prenove in popravila stanovanjskih in bogoslužnih objektov, delovno intenzivne storitve in storitve, ki se zagotavljajo na lokalni ravni, otroške avtomobilske sedeže, otroške plenice itd. S stališča gospodarske in okoljske politike je zelo pomembno uporabiti nižjo stopnjo DDV za energetske varčne materiale in storitve, povezane z varčevanjem z energijo in energetsko učinkovitostjo. Evropsko komisijo pozivam, da pospeši preučevanje tega vprašanja in čim prej pripravi predloge o teh vidikih. To so dobrodošle spremembe in kažejo na pripravljenost Evropske unije, da se v okviru svojih zmožnosti hitro odzove na gospodarsko krizo. Upam, da bo Svet tudi podprl te spremembe. Nato je treba le še države članice pozvati, da izkoristijo te nove možnosti pri uporabi nižjih stopenj DDV. Hvala za pozornost.

Antolín Sánchez Presedo (PSE). – (ES) Gospa predsednica, sem za to, da se državam članicam dovoli uporaba usklajenih nižjih stopenj DDV na trajni osnovi za določene storitve, ki so pomembne s socialnega vidika, ter delovno intenzivne storitve in storitve, ki se zagotavljajo na lokalni ravni.

Namen tovrstnih ukrepov je, da državljanom zagotovijo večjo kupno moč, izboljšajo okolje za MSP in povečajo njihovo produktivnost ter okrepijo formalno ekonomijo. V teh časih recesije ima lahko to spodbuden vpliv na sanacijo, rast in delovna mesta.

Ugodno bo, če se bodo nižje stopnje razširile na otroške plenice in opremo za invalide, elektronske knjige, okoljska kanalizacijska in reciklažna dela kot tudi na vse storitve za stanovanjske objekte, bogoslužne objekte ter kulturno in umetniško dediščino, restavracijske storitve, vrtnarjenje in storitve osebne nege. Zato med čakanjem na naslednji sveženj o energetski učinkovitosti podpiram poročilo gospe van den Burg in verjamem, da bo naslednji mesec dosežen politični dogovor, ki bo omogočil čim prejšnje izvajanje tega poročila.

Margaritis Schinas (PPE-DE). – (EL) Gospa predsednica, dovolite mi, da na začetku, preden se lotim teme razprave, izrazim komentar o nepopisnem in bolečem napadu evroskeptikov, ki so za menoj, na evro območje in grško gospodarstvo; s tem mislim le izjavi gospoda Almunie in gospoda Tricheta, ki sta Parlamentu zagotovila, da ne obstaja tveganje kohezije v evro območju in da naša skupna obramba ne deluje, kar pa zadeva grško gospodarstvo, želim sporočiti gospodu Whittakerju, da se mora privaditi na zamisel, da smo še vedno ena od redkih držav, ki beleži pozitivno rast in nizko stopnjo nezaposlenosti tudi v teh izredno težkih časih. Evroskeptiki so proti Bruslju, proti Frankfurtu, zdaj pa že domala proti vsemu.

Naj se vrnem k poročilu, o katerem danes razpravljamo. Rad bi povedal, da moramo na to vprašanje gledati z dveh zornih kotov: glede na to, kdaj se je celotna zgodba začela, ko še ni bilo krize, in glede na situacijo, v kateri se nahajamo zdaj, ko največja gospodarska kriza globoko posega v realno gospodarstvo Evrope.

V prvi fazi pred krizo smo se želeli osredotočiti na nekaj delovno intenzivnih sektorjev, kot je gostinstvo, ker smo imeli znotraj njih vpliv predvsem na visoke cene in življenjske stroške. Zdaj ko pa je kriza prizadela mnoge – če ne kar vse – države, naj bi si Parlament kot posrednik političnih mnenj družbe prizadeval preučiti tudi vprašanja, ki takrat, na začetku, niso bila zajeta, na primer vprašanje kmetijskih strojev. To lahko moja skupina predlaga v spremembi 2.

Kar zadeva protislovja, opazna v levem krilu Parlamenta, kjer nekatere zadeve, na primer energetski vidiki stavb, veljajo za dobro zamisel, druge, na primer kmetijstvo in alkohol, pa za slabo zamisel, mislim, da lahko o tem najboljše presodijo državljani, ne politiki.

Proinsias De Rossa (PSE). – Gospa predsednica, današnja prednostna naloga Evropskega parlamenta mora biti pridobitev čim večje mogoče večine za predlog Komisije o razširitvi in trajni možnosti nižjih stopenj DDV za delovno intenzivne storitve. To ni vprašanje za politično propagando ali celo promocijo favoriziranih projektov. Vsak dan vsaka država članica izgubi na tisoče delovnih mest za nizkokvalificirane delavce. Nizke stopnje DDV dokazano spodbujajo zaposlovanje v storitvah, pomagajo MSP in dejansko odvrtaajo od neformalne ekonomije.

Naša naloga danes je, da pošljemo odločno sporočilo vladam naših držav članic, naj nadaljujejo na tem področju. Gradbeni sektor nujno potrebuje spodbudo – prenove, popravila in instalacije bodo pripomogle k energetski učinkovitosti, obenem pa tudi zaposlovanju. Koristi bodo imele tudi restavracije, otroško varstvo in skrb za ostarele.

Podpiram pristop poročevalke in upam, da se bo moja, irska vlada odločila za ta predlog, česar zaenkrat žal še ni storila.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Lani je Komisija predlagala načrt za oživitev gospodarstva, za katerega se je izkazalo, da ga je zelo težko izvesti. Države članice in njihove vlade morajo biti proaktivne, še posebej v kriznih časih.

Države članice lahko nižje stopnje DDV uporabijo za oskrbo z zemeljskim plinom in elektriko, sisteme ogrevanja in hlajenja, otroška oblačila in obutev, knjige, časopise in revije, farmacevtske izdelke in zdravstveno opremo za invalide kot tudi za restavracijske storitve. Potrebni sta le vizija in politična volja.

Gradbeni sektor ima največje število delovnih mest. Močno podpiram potrebo, da se državam članicam dovoli uporabiti nižje stopnje DDV za prenovitvena dela in popravila z namenom okrepljenega varčevanja in učinkovitosti energije.

Kot poročevalka za Direktivo o energetski učinkovitosti stavb sem celo predlagala nižje stopnje DDV tudi za izdelke v sektorju energetske učinkovitosti in obnovljive energije. Podpiram predlog poročevalke in menim, da je ta ukrep še posebej pomemben, zlasti v trenutni krizi.

David Martin (PSE). – Gospa predsednica, tudi jaz pozdravljam predlog Komisije in mislim, da predstavlja razumen odgovor na krizo, s katero se soočamo. Kot drugi govorniki in vsekakor zadnja govornica trdno verjamem, da se mora ta predlog nanašati na varčevanje z energijo, ukrepi na področju le-tega pa morajo biti med najpomembnejšimi prednostnimi vprašanji držav članic.

Nižji stroški gospodinjstev bi omogočili izpolnitev treh zastavljenih ciljev. Zaradi nižjih emisij CO₂ bi se zmanjšala okoljska škoda, pripomogli bi k ustvarjanju delovnih mest, saj so ukrepi varčevanja z energijo zelo delovno intenzivni, in tretjič, dolgoročno bi se seveda zmanjšali računi za energijo, ki jih plačujejo ostareli in drugi ranljivi posamezniki v družbi.

Upam, da bo Komisija vztrajala pri tem predlogu, da bo prepričala države članice, ki jih zaenkrat še ni, in da bo poudarila, da se lahko ukrepi varčevanja z energijo štejejo za vključene v predlog.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Gospa predsednica, pojav, ki ga imenujemo siva ekonomija, je zelo resen problem, ki v večji ali manjši meri zadeva vsa gospodarstva. V osnovi do njega pride zato, ker država uvede pretirana davčna bremena, ki podjetnike spodbujajo k temu, da se ukvarjajo z neprijavljenimi poslovnimi dejavnostmi in zaobidejo davčni sistem. To privede do ogromnih proračunskih izgub in porasta neregistrirane zaposlenosti.

V tem smislu si pobuda za uvedbo dolgoročnega zmanjšanja stopenj DDV za delovno intenzivne storitve in storitve, ki se zagotavljajo na lokalni ravni, zasluži posebno podporo, saj podjetja spodbuja, da poslujejo v okviru formalne ekonomije. Poleg tega bo spodbudila povečanje tako produktivnosti kot zaposlovanja. Istočasno pa je treba upoštevati možne neželene učinke, kot sta uvedba nižjih stopenj za spodbujanje svobodne konkurence na notranjem trgu ali zmanjšanje proračunskih prihodkov. Zato so nujni uravnoteženi in pregledni ukrepi, saj je pridobitev zaupanja naših podjetnikov predpogoj za uspeh projekta.

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). – (LT) Rada bi spregovorila o davku na dodano vrednost z dveh vidikov – socialne pravičnosti in konkurenčnosti. S stališča socialne pravičnosti ima davek na dodano vrednost nazadujoč učinek, namreč davčno breme je višje za ljudi z nižjimi dohodki, zato moramo posledično povečati socialne subvencije. Morda bi morali storiti nasprotno. Z vidika konkurenčnosti je Evropa storitveno gospodarstvo. Na globalni ravni lahko konkuriramo z našimi storitvami, da bi privabili turiste, za katere je nedvomno pomembno, da so te storitve poceni. V primerjavi z ZDA je naš davek na promet oziroma davek

na dodano vrednost mnogo višji. Morda bi morali imeti to v mislih, ko govorimo o bolj usklajeni davčni politiki, čeprav je jasno, da je to vse skupaj zadeva, o kateri morajo odločiti države članice.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Gospa predsednica, učinki krize so že jasno opazni v poljski stanovanjsko gradbeni industriji, kljub izjemno pereči potrebi po stanovanjskih objektih v državi. Poljska še vedno ni povsem obnovila stanovanjskih objektov, ki so bili uničeni med drugo svetovno vojno. Podpiram bistveno znižanje stopenj DDV, posebej pri gradnji stanovanjskih objektov kot tudi termoizolacijskih projektih in projektih prenove, predvsem, čeprav ne izključno, z namenom zaščite delovnih mest in zagotavljanja socialne kohezije. Starajoče se prebivalstvo v Evropi pomeni, da moramo biti posebej pozorni na zagotavljanje oskrbe, zato bi vas rada opozorila, da je tudi v tem sektorju potrebna nižja stopnja DDV.

László Kovács, član Komisije. – Gospa predsednica, povsem se zavedam pomanjkljivosti predlogov Komisije: vem, da so skromni in omejenega obsega. Zavedam pa se tudi nenaklonjenosti nekaterih držav članic do nižjih stopenj DDV na splošno in zlasti do razširitve znižanih stopenj DDV. Ta nenaklonjenost nedvomno omejuje naše želje, saj potrebujemo soglasje v Svetu.

Komisija je imela dve možnosti. Prva je bila, da vloži ambiciozen predlog, ki je povsem utemeljen, in tvega, da ga Svet ne bo odobril. V tem primeru bi 18 držav članic, ki trenutno uporabljajo nižje stopnje DDV za storitve, ki se zagotavljajo na lokalni ravni, in delovno intenzivne storitve, morale ponovno uvesti standardno stopnjo. Povečanje stopnje DDV s 5–6 % na 20–25 % bi vsekakor povzročilo stečaj tisočev malih in srednje velikih podjetij ter izgubo na stotisoče delovnih mest v časih hude gospodarske krize.

Zato se je Komisija odločila za drugo možnost, ki jo bo, upamo, Svet soglasno podprl: ohranitev delovnih mest, podpora MSP in spodbujanje gradbenega sektorja.

Ker so številni govorniki omenili vprašanje energetske učinkovitosti, želim ponoviti, kar sem že povedal v uvodnih pripombah: aprila bomo predložili predlog, ki bo osredotočen na vprašanji podnebnih sprememb in energetske učinkovitosti, pregled Direktive o obdavčitvi energije in zeleni davčni sveženj, ki predlaga nižje stopnje DDV za zelene storitve, namenjene povečanju energetske učinkovitosti.

Spodbudo mi daje razumevanje in podpora, ki sem ju deležen na tej plenarni razpravi. Zahvaljujem se Parlamentu za njegovo podporo in razumevanje, še posebej pa Odboru za ekonomske in monetarne zadeve in gospe van den Burg za njuno delo.

Ieke van den Burg, poročevalka. – Gospa predsednica, zadovoljna sem s to razpravo. Dosegli smo skoraj soglasno podporo predloga Komisije in upam, da bo to komisarja spodbudilo k nadaljnjemu razpravljanju o tem vprašanju s Svetom.

Opazila sem tudi, da so številni izmed mojih kolegov navedli, da si želijo, da bi njihove vlade v obstoječi krizi ta instrument uporabile nacionalno. Ponovno bi rada poudarila, da je to zelo dober instrument, kar zadeva energetske učinkovitost in prenovo stavb. Upam, da bo celo Svet poskusil uskladiti aktivnosti v zvezi s tem in se odločil, da bodo skupaj uvedli te ukrepe, kajti to bi pomenilo dodatno vzpodbudo, poseben zagon za gospodarstvo.

Na nacionalni ravni je naša naloga prepričati naše nacionalne kolege in naše nacionalne vlade, da morajo uporabiti te bolj ciljno usmerjene in učinkovitejše instrumente v obstoječi situaciji, da bi povečali zaposlovanje – ne le ohranjanje delovnih mest, temveč tudi ustvarjanje novih – in legalizirali sivo ekonomijo ter dosegli, da bodo te lokalne storitve dostopne številnim potrošnikom in državljanom, ki bodo občutili učinke krize.

Mislim, da je ta instrument odličen in srčno upam, da bo Svet sprejel to odločitev in ta instrument morda – še bolj – uskladił ter se odločil za njegovo uporabo.

Predsednica. – Razprava se je zaključila.

Glasovanje bo potekalo v četrtek, 19. februarja 2009.

(Seja je bila prekinjena ob 10.10 in se je nadaljevala ob 10.35)

Pisne izjave (člen 142)

Christine De Veyrac (PPE-DE), v pisni obliki. – (FR) Gospe in gospodje, presrečna sem, da v Parlamentu končno razpravljamo o vprašanju razširitve obsega znižanja stopenj DDV v državah članicah za širok razpon blaga in storitev.

Besedilo, ki ga je Evropska komisija predstavila 28. januarja 2009, predlaga uporabo nižje stopnje DDV za več kategorij dejavnosti, posebej za gostinsko industrijo.

To je ukrep, ki sem si ga želela in h kateremu pozivam že nekaj let. Po več letih nedejavnosti upam, da se lahko države članice vsaj strinjajo o tem ukrepu.

Predlog Evropske komisije sledi zgledu nemške deklaracije z dne 20. januarja, ki navaja, da ne nasprotuje več uvedbi nižje stopnje v tem sektorju. To naključje nam vzbuja upanje, da bo prišlo do pomembnih sprememb.

Menim, da bi takšen ukrep – če bi stopil v veljavo v časih obstoječe krize – omogočil višje plače delavcev v tem sektorju in lastnikom restavracij dal priložnost, da zaposlijo več ljudi.

Besedilo, o katerem glasujemo danes, mora posredovati močan signal v tem smislu.

Hvala za pozornost.

Nathalie Griesbeck (ALDE), v pisni obliki. – (FR) Našim sodržavljanom davčna uskladitev predstavlja osnovno varovalo v boju proti ekonomski neenakosti in socialnemu dampingu v Evropi. Svet pozivam, da deluje v tej smeri.

Kljub temu se zdi jasno, da lahko ukrepi, povezani z odstopanjem od običajnih stopenj DDV, v nekaterih primerih – upoštevajoč značilne gospodarske in socialne okoliščine posamezne države članice – delujejo kot vzvod za storitve, ki se zagotavljajo na lokalni ravni, vključno z delovno intenzivnimi storitvami. Prav tako sem zelo zadovoljna, da ta predlog direktive omogoča uporabo nižjih stopenj DDV za nekatere storitve, povezane z gradbenim sektorjem, kot tudi gostinske storitve.

Rada bi se tudi zahvalila Komisiji in ob tem poudarila tehnične prilagoditve, ki smo si jih mi in člani Medskupine za družino in zaščito otroštva vedno želeli v zvezi z uporabo nižjih stopenj DDV za osnovne izdelke za otroke, zlasti otroške plenice, ki so zelo pomembna postavka v proračunih mladih družin. Enako velja za nekatero opremo za invalide; te določbe gredo v pravo smer.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), v pisni obliki. – (PL) Vprašanje obdavčitve sodi v delokrog držav članic. Vendar pa morajo veljati enotni okviri, ki jamčijo, da je zakonodaja tako pregledna kot nedvoumna in da trg deluje povezovalno in tekoče. Prebivalci moje države ne morejo razumeti, zakaj na Irskem in v Veliki Britaniji velja ničodstotna stopnja DDV na otroške artikle, v Luksemburgu 3-odstotna, na Poljskem pa naj bi se po pričakovanjih dvignila s 7 % na 22 %.

Zdaj ko preživljamo bolečo gospodarsko krizo, je nujno poiskati rešitve, ki bodo spodbudile rast produktivnosti in zaposlovanja. Uskladitev oprostitev DDV je zato zelo priporočljiva, da se izognemo vsakršni diskriminaciji, ki bi lahko bila posledica izvajanja tega davka. Znižanje stopenj DDV za delovno intenzivne storitve na lokalnih trgih, vključno z gostinskim sektorjem, bi morali razumeti kot zelo pozitiven korak, predvsem MSP in obrtniki. Seveda bodo nižji stroški v korist tudi potrošnikom. Poleg tega naj bi pobuda omejila „neformalno ekonomijo“ in neprijavljeno delo. Zato podpiram poenostavljene in razjasnjene določbe Direktive 2006/112/ES, direktive o DDV, saj je njihov cilj zagotoviti enakovreden položaj državam članicam. Obstoječa situacija kaže, da bi se izplačalo imeti nepristransko razpravo o smiselnosti uporabe davka na blago in storitve v doslej uporabljeni obliki. V nekaterih državah, na primer v ZDA, se uporabljajo drugačne oblike posredne obdavčitve, ki splošno gledano vodijo v bolj dinamično, prilagodljivo in učinkovito gospodarstvo. O tem sem govoril že pred časom.

Véronique Mathieu (PPE-DE), v pisni obliki. – (FR) V času, ko se Evropa sooča z obsežno gospodarsko krizo, bo sprejetje tega poročila omogočilo oživitev storitvenega sektorja, in sicer se države članice naproša, da sprejmejo nižjo stopnjo DDV v višini 5 % za delovno intenzivne storitve in storitve, ki se zagotavljajo na lokalni ravni. To bi vplivalo na gostinsko dejavnost, storitve oskrbe na domu in frizerske salone.

Oprostitev DDV morajo biti usklajene, saj je trenutno 11 držav članic upravičenih do odstopanj in uporabe nižjih stopenj, na primer v gostinski dejavnosti.

Nižja stopnja DDV bo koristila stopnji zaposlenosti in pripomogla k boju proti sivi ekonomiji kot tudi spodbudila lokalno povpraševanje.

Po mojem mnenju bi morali iti še dlje in razmisliti tudi o nižji stopnji za kulturne izdelke, kot so CD-plošče ali video posnetki, ter za okolju prijazne izdelke, na primer zelene avtomobile ali energetske učinkovite

stavbe. Nižja stopnja DDV bo v nekaterih sektorjih pomagala okrepiti aktivnost MSP, obenem pa spodbujala vzpostavitev gospodarstva, ki je okolju prijaznejše.

Rovana Plumb (PSE), v pisni obliki. – (RO) Julija 2008 je Evropska komisija sprejela predlog o uporabi nižjih stopenj DDV po letu 2010.

Sektorji, v katere je bil pretežno usmerjen ta ukrep, so delovno intenzivne storitve in storitve, ki se zagotavljajo na lokalni ravni lokalnim potrošnikom, kot so storitve, povezane s stanovanjskim sektorjem in prenovalo stanovanjskih ogrevalnih sistemov, kot tudi storitve, povezane z osebno nego in gostinsko industrijo.

Predlog je tudi del pobude „Akt za mala podjetja“, katerega namen je spodbuditi dejavnost v več kot 23 milijonih malih in srednje velikih podjetij v EU s ciljem razvoja gospodarstva in ustvarjanja novih delovnih mest.

Podpiram to poročilo, saj preudarno usmerjena znižanja stopnje DDV nudijo določene koristi, kot na primer sredstvo za oblikovanje davčnega sistema, ki spodbuja nastanek delovnih mest, povečuje produktivnost in zmanjšuje sivo ekonomijo, zlasti v obstoječi finančni krizi.

Komisijo pozivam, da budno spremlja uporabo teh nižjih stopenj DDV v državah članicah, da bi zagotovila tekoče delovanje notranjega trga. Čestitam poročevalki.

José Ribeiro e Castro (PPE-DE), v pisni obliki. – (PT) Današnja razprava in glasovanje o znižanih stopnjah DDV bosta poslala jasen signal Svetu, ki se ujema s tistim, kar Medskupina za družino in zaščito otroštva poudarja že več let. Med različnimi spremembami, ki jih podpiram, bi izpostavil tiste, ki neposredno zadevajo otroško blago. To je pomemben ukrep, ki podpira družine z otroki in jim omogoča, da zmanjšajo nepošteno davčno breme, ki ga morajo nositi. Pozdravljam predlog Komisije, da enkrat za vselej naredi konec nesmiselni razpravi o plenica in otroških sedežih za otroke. Obenem pa je pomembno tudi, kot je trdila skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov, da se nižje stopnje DDV uporabijo za otroško obutev in oblačila v vsej EU, ne samo v državah članicah, kjer je ta sistem prisoten od leta 1991. Pozivamo Svet, da naj ne zaostaja za Parlamentom in da naj stori, kar je potrebno, da bodo razumljene zakonite potrebe in želje družin. Upam, da smo končno uspešno zaključili dolg boj ter prišli do konca zahtevi civilne družbe in poslancev tega parlamenta, da se branijo davčne pravice družin, ki ne bi smele biti kaznovane zaradi otrok, ki jih vzgajajo, podpirajo in izobražujejo.

Bogusław Rogalski (UEN), v pisni obliki. – (PL) Zagotovitev enakopravnega položaja vsem državam članicam ter izboljšanje preglednosti in kohezije znotraj meja EU so ključnega pomena, saj bodo nižje stopnje DDV omogočile tekoče delovanje notranjega trga.

Državam članicam bi moralo biti omogočeno, da uporabijo nižjo stopnjo DDV, na primer za storitve, ki se zagotavljajo na lokalni ravni. O uporabi nižje stopnje bi morale vsekakor odločati države članice same, davčni sistem pa bi moral spodbujati zaposlovanje, povečati produktivnost in omejiti „neformalno ekonomijo“. Prav tako je nujna uskladitev oprostitvev DDV, saj bo pripomogla k uravnoveženemu in enotnemu pristopu držav članic in preprečila neželene učinke uporabe teh stopenj DDV.

Znižanje stopenj DDV za storitve, ki se zagotavljajo na lokalni ravni, in delovno intenzivne storitve bi morale imeti pozitiven učinek, ker bo znižalo stopnjo neprijavljenega dela, obenem pa tudi odvrčalo od tovrstnega dela in povečalo povpraševanje v okviru formalne ekonomije. Vendar če želimo, da nižje stopnje ne bodo škodovala nemotenemu delovanju notranjega trga, jih moramo uporabljati previdno.

Politični cilj znižanja stopnje DDV je zmanjšati neprijavljeno delo in morebitna upravna bremena.

Eoin Ryan (UEN), v pisni obliki. – Znašli smo se v globalni krizi, ampak v globalni krizi, ki udari lokalno. Pretres se je začel na drugi strani Atlantika, vendar je vplival na naša mesta, kraje in vasi. Ukrepi, ki smo jih uvedli za boj proti krizi in sanacijo našega poškodovanega gospodarstva, ne smejo biti usmerjeni samo na nacionalno in mednarodno raven, temveč tudi regionalno in lokalno.

Razširitev nižjih stopenj DDV na storitve, ki se zagotavljajo na lokalni ravni, in delovno intenzivne storitve je pozitiven korak v tej smeri. Gre za pragmatično odločitev, ki lahko stimulira lokalno gospodarstvo ter spodbudi lokalna podjetja in industrijo, ne da bi posegala v ustrezno delovanje notranjega trga.

Upam, da je ta ukrep lahko del širšega pristopa, ki so ga zavzele EU in nacionalne oblasti, da bi spodbudile lokalno potrošnjo, vzpostavile lokalna gospodarstva in zgradile zaupanje potrošnikov.

Takšen pristop bi imel pozitiven vpliv na mala in srednje velika podjetja. To je ključnega pomena, saj MSP predstavljajo 99 % vseh evropskih podjetij, njihov sektor pa v trenutni klimi trpi. Verjamem, da sta krepitev in podpiranje sektorja MSP ključna, da se naša gospodarstva spet postavijo na noge in da bomo lahko gradili za trajnostno gospodarsko in socialno prihodnost.

Marianne Thyssen (PPE-DE), v pisni obliki. – (NL) Gospa predsednica, gospe in gospodje, Evropski parlament že več let zagovarja razširitev seznama blaga in storitev, za katere bi lahko poljubno uporabili nižjo stopnjo DDV. Poziv v državah članicah k nižji stopnji DDV, med drugim za gostinske storitve, gradbene prenovе in majhna popravila, kot so čevljarska popravila, je vse glasnejši.

Za to obstajajo trije razlogi. Evropska uskladitev predpisov o stopnjah DDV spodbuja preglednost in tekoče delovanje notranjega trga ter deluje kot spodbuda v boju proti nezakonitemu delu. Poleg tega se končno veselimo konca zaporednih poskusnih obdobj in pravne gotovosti za težavo, ki je prisotna že zelo dolgo. V časih krize so lahko ti ukrepi pomembna spodbuda za številne industrije.

Zato podpiram poročilo gospe van den Burg in se veselim političnega dogovora 10. marca v Svetu Ecofin.

PREDSEDSTVO: GOSPA WALLIS

podpredsednica

4. Sprejetje zapisnika predhodne seje: gl. zapisnik

5. Čas glasovanja

Predsednica. – Naslednja točka je glasovanje.

(Za izide in druge podrobnosti glasovanja: glej zapisnik.)

5.1. Akcijski načrt o mobilnosti v mestih (glasovanje)

5.2. Postopek za peticije (Sprememba naslova VIII Poslovnika) (A6-0027/2009, Gérard Onesta) (glasovanje)

– Pred glasovanjem:

Brian Crowley, v imenu skupine UEN. – Gospa predsednica, opravičujem se, ker sem prekinil glasovanje.

V skladu s členom 170 Poslovnika naprošam poslance Parlamenta, da preložijo glasovanje o poročilu gospoda Oneste, kar zadeva postopek za peticije, saj se s to zadevo trenutno ukvarja konferenca predsednikov v kontekstu reforme postopkov Parlamenta. Konferenca predsednikov bo o zelo specifičnih vprašanjih reforme, ki so obravnavane v poročilu gospoda Oneste, razpravljala na zasedanju 5. marca 2009, zato prosim, da, če je mogoče, glasovanje o tem poročilu preložite do delnega zasedanja v Strasbourgu v drugem tednu marca. Parlament naprošam, da to odobri, če je mogoče.

Gérard Onesta, poročevalec. – (FR) Gospa predsednica, poskusimo biti natančni. To poročilo spreminja naš predpis oziroma ga pojasnjuje, da bi bilo jasno, kako Odbor za peticije sprejema ali ne sprejema peticij, kako se informacije posredujejo predlagateljem peticij itd.

Odbor za ustavne zadeve ga je sprejel soglasno, z enim glasom proti, se mi zdi. Zato menim, da to poročilo ni posebej sporno. Obstaja pa en člen, v okviru katerega smo se dogovorili, da bomo, če in ko stopi v veljavo Lizbonska pogodba, razjasnili, da bodo predlagatelji peticij obveščeni, če bo peticija, ki ni bila predložena Parlamentu, temveč Evropski komisiji – saj veste, to so tiste peticije z milijoni podpisov –, povezana z njihovo peticijo.

Če prav razumem, težave povzroča ta člen, in sicer zaradi sklicevanja na morebitni prihodnji sporazum. Jaz osebno lahko počakam do 5. marca; sprejem lahko tudi „hitro glasovanje“, da se ta sprememba umakne. Po drugi strani pa bi bilo res obžalovanja vredno, če ne bi uredili svojega predpisa v zvezi s tem vprašanjem, saj je bilo v preteklosti s tem toliko težav. Prepuščam se v vaše roke, gospe in gospodje.

(Parlament se je strinjal s prošnjo)

5.3. Pravni okvir Skupnosti za evropsko raziskovalno infrastrukturo (ERI) (A6-0007/2009, Teresa Riera Madurell) (glasovanje)

5.4. Spremembe Konvencije o prihodnjem večstranskem sodelovanju v ribištvu severovzhodnega Atlantika (A6-0009/2009, Philippe Morillon) (glasovanje)

5.5. Otroci na posebnem mestu v zunanjepolitičnih dejavnostih EU (A6-0039/2009, Glenys Kinnock) (glasovanje)

5.6. Izvajanje Direktive 2002/14/ES o določitvi splošnega okvira za obveščanje in posvetovanje z delavci v Evropski skupnosti (A6-0023/2009, Jean Louis Cottigny) (glasovanje)

5.7. Socialna ekonomija (A6-0015/2009, Patrizia Toia) (glasovanje)

– Pred glasovanjem:

Patrizia Toia, poročevalka. – (IT) Gospa predsednica, predlagam, da se v odstavku 12 pred izrazom „socialna ekonomija“ doda beseda „sestavine“ in da se izraz „kot tretji sektor“ izbriše, kot je napisano tu na seznamu.

(Ustna sprememba je bila sprejeta.)

5.8. Duševno zdravje (A6-0034/2009, Evangelia Tzampazi) (glasovanje)

5.9. Spremljanje nacionalnih akcijskih načrtov za energetska učinkovitost: prva ocena (A6-0030/2009, András Gyürk) (glasovanje)

5.10. Aplikativne raziskave na področju skupne ribiške politike (A6-0016/2009, Rosa Miguélez Ramos) (glasovanje)

5.11. Evropska poklicna izkaznica za ponudnike storitev (A6-0029/2009, Charlotte Cederschiöld) (glasovanje)

– Pred glasovanjem:

Charlotte Cederschiöld, poročevalka. – (SV) Dovolj dolgo sem že tu, da vem, kako zadovoljni bodo poslanci tega Parlamenta, če imam dvominutni govor. Zato tega ne nameravam in bom namesto tega le povedala, da je to primer, ki kaže, kako si ponovno prizadevamo državljanom olajšati delo in uveljavitev v tujini.

To je dober primer, ki se lahko uporabi v volilni kampanji, zato sem zadovoljna. Odbor je bil soglasen glede tega vprašanja, zato je to vse, kar imam povedati.

(Ustna sprememba je bila sprejeta.)

6. Dobrodošlica

Predsednica. – Kolegi, z veseljem vas obveščam, da so člani delegacije in drugi obiskovalci iz mongolskega parlamenta ter misije Mongolije pri Evropski uniji zasedli svoje sedeže na častni galeriji. Z velikim veseljem jih danes tu pozdravljam.

(Aplavz)

Člani delegacije se nahajajo v Bruslju s svojimi kolegi iz Evropskega parlamenta ob priložnosti 7. medparlamentarnega srečanja med Evropsko unijo in Mongolijo. To srečanje je okrepilo pomemben in razvijajoč se odnos med Evropskim parlamentom in mongolskim parlamentom. Obiskovalci so imeli tudi

priložnost iz prve roke videti, kako deluje naš Parlament. Delegaciji želim, da bi lepo preživela preostanek obiska v Evropski uniji.

7. Čas glasovanja (nadaljevanje)

7.1. Ukrepi Skupnosti v zvezi s kitolovom (A6-0025/2009, Elspeth Attwooll) (glasovanje)

7.2. Sodelovanje Skupnosti v Evropskem avdiovizualnem observatoriju (A6-0010/2009, Ivo Belet) (glasovanje)

7.3. Sankcije zoper delodajalce, ki zaposlujejo nezakonite priseljence iz tretjih držav (A6-0026/2009, Claudio Fava) (glasovanje)

7.4. Statistika rastlinskih pridelkov (A6-0472/2008, Elisabeth Jeggle) (glasovanje)

7.5. Aromatizirana vina, aromatizirane pijače na osnovi vina in aromatizirane mešane pijače iz vinskih proizvodov (prenovitev) (A6-0216/2008, József Szájer) (glasovanje)

7.6. Nižje stopnje davka na dodano vrednost (A6-0047/2009, Ieke van den Burg) (glasovanje)

7.7. Domnevna uporaba evropskih držav za prevoz in nezakonito pridržanje ujetnikov s strani ameriške obveščevalne agencije CIA (glasovanje)

7.8. Letno poročilo (za leto 2007) o osrednjih vidikih in temeljnih usmeritvah SZVP (A6-0019/2009, Jacek Saryusz-Wolski) (glasovanje)

PRESEDSTVO: GOSPOD PÖTTERING

predsednik

8. Slavnostna seja - Češka republika

Predsednik. – Gospod predsednik Češke republike, toplo vas pozdravljam v Evropskem parlamentu.

Predsednik Klaus, jaz in vsi, ki smo tukaj, vas danes, med češkim predsedovanjem Evropski uniji, z veseljem pozdravljamo v Evropskem parlamentu, demokratičnem predstavništvu državljanov ponovno združene Evrope.

Gospod predsednik, skozi zgodovino je bila vaša država nenehno v srcu Evrope in je odigrala pomembno vlogo pri oblikovanju evropske zgodovine. Že v davnem 15. stoletju je Karel IV. kot cesar Svetega rimskega cesarstva iz Prage naredil kulturno in duhovno prestolnico Evrope. Spominjamo se, da je bil češki kralj Jurij Podebradski eden izmed prvih velikih Evropejcev, ki je že leta 1462 poskusil ustanoviti evropsko skupnost držav. V nadaljnji tradiciji vaše države kot srčike evropskega mišljenja in delovanja cenimo tudi pomembno vlogo, ki jo ima Češka republika trenutno v naši skupni Evropski uniji, vlogo, ki jo poudarja aktivno izvajanje predsedovanja EU, ki Češki republiki pripada za trenutno šestmesečno obdobje.

Vse od prvih dni se češko predsedstvo sooča s precejšnjimi izzivi, med drugim z vojno v Gazi in plinsko krizo, zaradi katere dvanajst držav članic Evropske unije ni bilo deležnih normalne oskrbe z energijo. Češko predsedstvo in zlasti češki predsednik vlade in predsednik Evropskega sveta, Mirek Topolánek, ter namestnik predsednika vlade za evropske zadeve, Alexandr Vondra, ki ju toplo pozdravljam v tem Parlamentu, kot tudi zunanji minister Karel Schwarzenberg so odigrali zelo pozitivno vlogo.

Češka republika ima trenutno ogromno odgovornost za Evropsko unijo. S tem v mislih bi rad čestital Češki republiki, posebej ker je poslanska zbornica parlamenta Češke republike v sredo z veliko večino uspešno ratificirala Lizbonsko pogodbo.

(Aplavz)

Ta sporazum poudarja pripravljenost predsedstva, da hitro in s pozitivnim rezultatom nadaljuje s postopkom ratifikacije ter njegovo željo, da prispeva k uspehu nove pogodbe, ki bo zelo pomembna z vidika naše zmožnosti, da se spopademo z velikimi izzivi 21. stoletja.

Gospod predsednik, Evropski parlament je upošteval zakonodajne prednostne naloge češkega predsedstva in jih vključil v svoj delovni program. Skupno parlamentarno srečanje, ki je potekalo v Evropskem parlamentu v začetku tega tedna, je s temo „Nov dogovor za oživitve evropskega gospodarstva“ izjemno pomembno zaradi obstoječe gospodarske krize.

Gospod predsednik, verjamem, da oba meniva, da so trenutna jasno opazna nacionalna protekcionistična nagnjenja zaskrbljujoča. Skupaj moramo delovati proti tem nagnjenjem, saj smo vsi obvezani ohraniti odprt in prost notranji trg, od katerega imamo konec koncev vsi korist. Tudi v tem oziru si veliko obetam od češkega predsedstva in tudi vas, gospod predsednik, saj slovite kot zagovornik močnega in prostega notranjega trga.

Star pregovor, ki so ga poznali že v češkem kraljestvu, pravi, da se je bolje dve leti pogajati, kot dva tedna bojevati. Vsi mi, vključno z vami, gospod predsednik, in vašimi sodržavljanji, se zavedamo pomena dialoga, kompromisa in sodelovanja, stvari, ki jih v Evropski uniji uspešno izvajamo že več kot pol stoletja.

Naj zaključim s to mislijo: v tem kontekstu so junijske volitve v Evropski parlament prav tako nadvse pomembne. Lahko se le strinjam z vami, gospod predsednik, ko ste v vašem novoletnem govoru državljane Češke republike pozvali, naj se v velikem številu udeležijo volitev v Evropski parlament.

Gospod predsednik, Češki republiki želim uspešen in ploden preostanek njenega predsedovanja Evropski uniji.

Václav Klaus, predsednik Češke republike. – (CS) Najprej bi se vam rad zahvalil za priložnost, da spregovorim v Evropskem parlamentu, ki je ena od ključnih ustanov Evropske unije. Čeprav sem bil že nekajkrat tu, nisem imel nikoli priložnosti nagovoriti plenarnega zasedanja. Zato cenim to priložnost danes. Izvoljeni predstavniki 27 držav z raznolikimi političnimi mnenji in stališči sestavljajo edinstveno občinstvo, kot je tudi Evropska unija sama po sebi edinstven in v osnovi revolucionaren poskus, trajajoč že več kot pol stoletja, namenjen boljšemu sprejemanju odločitev v Evropi s tem, ko je velik del postopka odločanja prenesen s posameznih držav na vseevropske ustanove.

K vam sem pripotoval iz Prage, prestolnice Češke republike, zgodovinskega srca češke državnosti in pomembnega kraja razvoja evropskih zamisli, evropske kulture in evropske civilizacije. Sem sem prišel kot predstavnik češke države, ki je bila v različnih oblikah vedno del evropske zgodovine, države, ki je pogosto igrala neposredno in pomembno vlogo, ko se je pisala zgodovina Evrope, in ki želi tako tudi nadaljevati.

Zadnjič vas je češki predsednik nagovoril s tega mesta pred devetimi leti. To je bil moj predhodnik, Václav Havel, in sicer je bilo to štiri leta, preden smo se priključili EU. Pred nekaj tedni je tu govoril tudi češki predsednik vlade, Mirek Topolánek, tokrat kot vodja države, ki predseduje Svetu EU. V svojem govoru se je osredotočil na določene teme, ki izhajajo iz prednostnih nalog češkega predsedstva, in težave, s katerimi se trenutno soočajo države Evropske unije.

To mi omogoča, da vam približam splošnejše teme in govorim o zadevah, ki na prvi pogled morda niso tako dramatične kot rešitve za obstoječo gospodarsko krizo, namreč o plinskem sporu med Rusijo in Ukrajino ali situaciji v Gazi. Po mojem mnenju so bistvenega pomena za razvoj projekta evropskega združevanja.

V manj kot treh mesecih bo Češka republika obeležila peto obletnico svojega pristopa k EU, in to na dostojanstven način. Zabeležila bo obletnico kot država, ki v nasprotju z drugimi novimi državami članicami ni razočarana zaradi neizpolnjenih pričakovanj v zvezi s članstvom. To ni nič presenetljivega in za to obstaja razumna razlaga. Naša pričakovanja so bila realna. Dobro smo se zavedali, da se pridružujemo skupnosti, ki so jo ustvarili in jo sestavljajo ljudje, in ne nekakšnemu idealnemu konstrukt, ki bi bil razvit brez pristnih človeških interesov, ambicij, mnenj in zamisli. Interese in zamisli najdemo na vsakem koraku v Evropski uniji, in tako je tudi prav.

Naš vstop v EU smo po eni strani videli kot zunanjo potrditev dejstva, da smo razmeroma hitro, v manj kot petnajstih letih od padca komunizma, ponovno postali normalna evropska država. Po drugi strani pa smo možnost, da aktivno sodelujemo v procesu evropskega združevanja, videli – in jo še vedno vidimo – kot priložnost, da uživamo prednosti že izjemno združene Evrope in obenem v postopku prispevamo lastne zamisli. Prevzemamo svoj delež odgovornosti za razvoj Evropske unije in prav s tem v mislih pristopamo k našemu predsedovanju Svetu Evropske unije. Trdno verjamem, da je prvih šest tednov našega predsedovanja prepričljiv dokaz našega odgovornega pristopa.

V tej razpravi in za tiste, ki bodisi niste vedeli bodisi niste želeli vedeti, bi rad tudi naglas in zelo jasno ponovil svoje prepričanje, da za nas ni bilo in ni druge možnosti kot članstvo v EU in da v naši državi ni političnega gibanja, ki bi bilo sposobno ali pripravljeno spodkopati to mnenje. Zato smo bili nedavno osupli nad ponavljajočimi in stopnjujočimi se napadi proti Čehom, ki so temeljili na povsem neutemeljeni predpostavki, da iščemo drugačen projekt povezovanja kot ta, ki smo se mu pridružili pred šestimi leti. To ne drži.

Državljeni Češke republike jemljejo kot samoumevno, da je evropsko združevanje nujna in pomembna naloga, ki jo, na splošno rečeno, razumejo na naslednji način. V prvi vrsti naj bi odpravilo ovire, ki so nepotrebne in kontraproduktivne svobodi ljudi in blaginji, ki ogrožajo pretok oseb, blaga in storitev, zamisli, političnih filozofij, svetovnih nazorov, kulturnih načrtov in vedenjskih modelov, ki so sčasoma iz različnih razlogov nastale med različnimi evropskimi državami, poleg tega pa naj bi izvajalo skupno skrb za javno dobro, ki je pomembno za vso celino, ali takšne projekte, ki jih ni mogoče dovolj učinkovito izvesti samo z bilateralnimi sporazumi med dvema ali več sosednimi evropskimi državami.

Trud, namenjen izpolnjevanju teh dveh ciljev – odstranjevanje ovir in razumna izbira pri vprašanjih, ki jih je treba rešiti na evropski ravni –, ni končan in nikoli ne bo. Različne ovire in pregrade ostajajo in na ravni Bruslja poteka več odločanja, kot naj bi ga idealno bilo. Vsekakor ga je več, kot želijo ljudje v različnih državah članicah. Tudi tega se gotovo dobro zavedate, gospe in gospodje. Zato vas želim retorično vprašati, ali ste vsakič, ko glasujete, prepričani, da se odločate o zadevi, o kateri naj bi se odločalo v Parlamentu in ne bližje državljanom, z drugimi besedami v posameznih evropskih državah? Tudi o drugih možnih vplivih evropskega združevanja se razpravlja v današnji politično korektni retoriki, vendar so ti ponavadi sekundarni in nepomembni. Bolj se nanašajo na ambicije poklicnih politikov in ljudi, povezanih z njimi, kot na interese navadnih državljanov držav članic.

Prej sem povedal, da za Čeha ni bilo in še vedno ni druge možnosti kot članstvo v EU – v veselje mi je, da lahko poudarim in izpostavim to dejstvo –, toda to je le polovica tega, kar sem želel povedati. Druga polovica je povsem logična trditev, da obstaja cela vrsta možnih in zakonitih metod in oblik evropskega združevanja, kot je tudi obstajala v preteklega pol stoletja. Zgodovini ni konca. Trditi, da je obstoječe stanje, z drugimi besedami trenutna institucionalna ureditev EU dogma, ki je onstran kritike, je napaka, ki je žal vse pogostejša, čeprav je neposredno v navzkrižju z razumnim razmišljanjem in s celotnim zgodovinskim razvojem evropske civilizacije v zadnjih dvatisoč letih. Predpostavka, da „vse bolj povezana Unija“ oziroma vse globlja politična povezanost držav članic predstavlja edini možen in pravičen potek razvoja Evropske unije, je podobna napaka, *a priori* domneva in zato podobno onkraj kritike.

Ne obstoječega stanja ne domneve o globljem povezovanju, ki prinaša neizpodbitne koristi, ne more in ne sme noben evropski demokrat šteti za sveto. Zanje je nesprejemljivo, da ga uveljavljajo osebe, ki se imajo po besedah slavnega češkega pisatelja Milana Kundere za „ključarje“ evropskega združevanja.

Poleg tega je očitno, da institucionalna ureditev EU sama po sebi ne predstavlja konca, temveč sredstvo za doseganje pravih izidov. Ti izidi niso nič manj kot osebna svoboda in vrsta gospodarskih ureditev, ki bodo prinesle blaginjo. Z drugimi besedami, tržno gospodarstvo.

Državljeni vseh držav članic si zagotovo to želijo, toda v zadnjih 20 letih od propada komunizma se je znova in znova potrdilo, da si to želijo bolj in je pomembnejše za tiste ljudi, ki so doživljali tiranijo večji del dvajsetega stoletja in ki so trpeli zaradi učinkov disfunkcionalnega in centralno načrtovanega gospodarstva, ki ga upravlja država. Ti ljudje so povsem upravičeno bolj občutljivi in se bolj zavedajo dokazov ali trendov, ki kažejo na izid, ki ne obeta svobode in blaginje. In med temi ljudmi so državljani Češke republike.

Obstoječi sistem odločanja v EU se razlikuje od zgodovinsko preverjene in preizkušene tradicionalne oblike parlamentarne demokracije. V običajnem parlamentarnem sistemu obstaja skupina, ki podpira vlado, in skupina, ki podpira opozicijo. Vendar če se ne motim, to ne velja v Evropskem parlamentu. Tu obstaja samo ena možnost in tisti, ki si drznejo razmišljati o drugih, so zaznamovani kot sovražniki evropskega združevanja. V mojem delu Evrope smo do razmeroma nedavno živeli v političnem sistemu, kjer niso bile dovoljene druge

možnosti in parlamentarna opozicija torej ni obstajala. Na grd način smo se naučili, da ne obstaja opozicija niti svoboda. Zato morajo politične alternative obstajati.

To ni vse. Odnos med državljani različnih držav članic in njihovimi predstavniki EU ni običajen odnos med volivci in politiki, ki jih zastopajo. Državljeni EU in njihovi predstavniki so si bolj daleč kot znotraj posameznih držav članic, in to ne samo v zemljepisnem smislu. To se pogosto kaže na različne načine: v demokratičnem deficitu, izgubi demokratične odgovornosti, odločanju s strani neizvoljenih, vendar izbranih uradnikov, birokratizaciji odločanja itd. Predlagane spremembe obstoječega stanja, zajete v zavrtnjen evropski ustavi ali niti ne tako drugačni Lizbonski pogodbi, bi to pomanjkljivost le poslabšale.

Ker ne obstaja evropsko ljudstvo, evropski narod, te pomanjkljivosti ni mogoče odpraviti z okrepitevijo vloge Evropskega parlamenta. To bi težavo le poslabšalo in privedlo do tega, da bi se državljani držav članic počutili vse bolj odtujene od ustanov EU. Rešitev ni v prizadevanjih, da bi vdahnili novo življenje v obstoječo obliko evropskega združevanja ali poskusili zatreti vlogo držav članic v imenu nove večkulturne in večnacionalne evropske civilne družbe. To so poskusi, ki so v preteklosti propadli, ker ni šlo za naraven zgodovinski razvoj.

Bojim se, da imajo lahko poskusi, da bi pospešili in poglobili povezovanje ter preusmerili odločanje, ki vpliva na življenjski standard v državah članicah, posledice, ki bi ogrozile vse pozitivno, kar je bilo doseženo v Evropi v zadnjega pol stoletja. Zato ne smemo podcenjevati zaskrbljenosti številnih držav članic, da se bodo odločitve, ki bodo vplivale na njihovo življenje, sprejemale drugje in brez njih, ter da je njihova zmožnost vplivati na postopek odločanja zelo omejena. Uspeh EU do danes je med drugim rezultat dejstva, da sta imela mnenje in glas vsake države članice enako težo pri glasovanju in ju zato ni bilo mogoče prezreti. Ne dopustimo, da bi prišlo do situacije, ko bi državljani držav članic živeli svoja življenja ravnodušno, misleč, da projekt EU ni njihov lasten projekt, da se ne razvija, kot bi si želeli, in da se mu morajo le prepustiti. Kaj lahko in hitro bi se ponovno znašli v okoliščinah, ki jih zdaj običajno štejemo za del preteklosti.

To je tudi tesno povezano z vprašanjem blaginje. Odkrito je treba povedati, da obstoječi gospodarski sistem EU omejuje trg in nenehno krepí centralno nadzirano gospodarstvo. Čeprav v zgodovini najdemo obilico dokazov, da ta pot ne vodi nikamor, znova stopamo po njej. Stopnja omejitev spontanosti tržnih procesov in politično urejanje gospodarstva nenehno naraščata. To se je nedavno še okrepilo zaradi nepravilnega razlaganja vzrokov obstoječe finančne in gospodarske krize, saj se je slednja pripisovala trgu in ne dejanskemu vzroku, ki je ravno nasprotno, politična manipulacija trga. Ponovno je pomembno, da ne pozabimo zgodovinske izkušnje mojega dela Evrope in naukov, ki smo se jih naučili.

Številni izmed vas zagotovo poznate francoskega gospodarstvenika iz 19. stoletja, Frederica Bastiata, in njegovo slavno Peticijo proizvajalcev sveč, ki je še danes dobro znano standardno besedilo, ki ponazarja absurdnost političnega vmešavanja v gospodarstvo. Dne 14. novembra 2008 je Evropska komisija odobrila peticijo proizvajalcev sveč, in sicer resnično, ne le v namišljeni obliki, kot je bila Bastiatova, ter uvedla 66 % davek na sveče, uvožene iz Kitajske. Nisem mogel verjeti, da je 160 let star literarni esej postal realnost, toda točno to se je zgodilo. Neizogibna posledica široke uvedbe takšnih ukrepov bo gospodarski zaostanek Evrope in upočasnitev gospodarske rasti ali celo njena zaustavitev. Edina rešitev leži v liberalizaciji in deregulaciji evropskega gospodarstva.

Vse to govorim, ker mi ni vseeno za demokratično in cvetočo prihodnost Evrope. Poskušam vas spomniti na temeljna načela, na katerih sloni evropska civilizacija že stoletja ali tisočletja. Na načela, katerih veljavnost je brezčasna in univerzalna ter bi morala zato še vedno veljati v današnji EU. Trdno verjamem, da želijo državljani različnih držav članic svobodo, demokracijo in gospodarsko blaginjo.

Brez dvoma je najpomembnejše na tej točki zagotoviti, da odprtih razprav o teh zadevah ne enačimo z napadom na samo zamisel o evropskem združevanju. Vedno smo verjeli, da je to, da smemo razpravljati o teh resnih vprašanjih, da smo slišani in zagovarjamo pravice vsakogar, da predlaga alternative nekemu stališču, ki ni edino pravilno, ne glede na to, v kolikšni meri se naše mnenje razhaja od njegovega, točno tista demokracija, za katero smo bili prikrajšani štiri desetletja. Mi, ki smo neprostoovoljno večji del življenja bili priča, kako je prosta izmenjava zamisli osnovni predpogoj za zdravo demokracijo, verjamemo, da bo ta predpogoj spoštovan in izpolnjen tudi v prihodnosti. To predstavlja priložnost in nenadomestljiv način, da naredimo EU svobodnejšo, demokratičnejšo in bolj uspešnejšo.

Predsednik. – Gospe in gospodje, gospod predsednik, želeli ste nagovoriti Evropski parlament. Tej prošnji smo z veseljem ustregli. Gospod predsednik, v Parlamentu preteklosti zagotovo ne bi mogli imeti takega govora.

(Applavz)

Še dobro, da živimo v evropski demokraciji, kjer lahko vsi izražamo svoje mnenje.

(Aplavz in nemir)

Gospe in gospodje, smo ena evropska družina in prihaja do razhajanj v mnenjih kot v družini. Gospod predsednik, strinjam se z vami, rad bi podal le nekaj komentarjev, čutim se dolžnega to storiti: mi smo človeška skupnost. Za človeško skupnost so značilne ugodnosti, prednosti, pomanjkljivosti in slabosti. Skupaj moramo okrepiti prednosti in izničiti slabosti. Prav tako se strinjam z vami, ko pravite, da se moramo za vsako odločitev, ki jo sprejmemo, vprašati, ali bi jo bilo mogoče sprejeti drugje. Da, toda naše nacionalne prestolnice se morajo tudi vprašati, ali ne bi bilo treba številne odločitve sprejeti v mestih in skupnostih, namesto na nacionalni ravni.

(Aplavz)

Dovolite mi, da izrazim še zadnji komentar glede tega, kako naš Parlament vidi samega sebe: zahvaljujemo se vam za priznanje, da je ta Evropski parlament pomembna ustanova. Če ne bi bili tako vplivni, ne bi bili zakonodajno telo v 75 % primerov in sozakonodajalec v skoraj 100 % primerov glede na Lizbonsko pogodbo in v tem primeru bi odločitve v Evropi dejansko sprejemali birokratsko. Toda zdaj je Evropski parlament tisti, ki odloča.

(Bučen aplavz)

Zahvaljujem se vam za obisk, gospod predsednik. Bil je izraz raznolikih mnenj v Evropi in naše evropske demokracije, v demokraciji pa na koncu odloča večina. Vse nas pozivam, da se skupaj zavzemamo za to demokracijo, za Evropo, za enotnost in za mir.

(Stoječe ovacije)

PREDSEDSTVO: GOSPA WALLIS

podpredsednica

9. Čas glasovanja (nadaljevanje)

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Gospa predsednica, ko je bilo zadnjič tako izraženo mnenje med obiskom voditelja države ali vlade, je predsednik tega Parlamenta ostro posegel. Ob tisti priložnosti je bilo to povezano z zadevo, ki ga je osebno zadevala, namreč Lizbonsko pogodbo. Danes, ko je predsednik, suvereni izvoljeni predsednik države govoril ter so ga prekinili in ga tako nadlegovali socialisti, ni predsednik storil nič. Veste, kaj je to? To ni demokracija, to je samovoljnost. Zahtevam, da se ustrezno ukrepa.

Avril Doyle (PPE-DE). – Gospa predsednica, po mojem mnenju je v veliko škodo ugleda tega Parlamenta in seveda češkega predsedstva, da se ob uradnem obisku predsednika Klause dovoli, da se to priložnost izrabi za razširjanje gradiv, ki vplivajo na izid postopka ratifikacije Lizbonske pogodbe. Če je to dopustno – in prosim, da se o tem izrečete – bo logičen zaključek recept za kaos v naših prostorih, ko bosta obe strani vse številčnejši v tem Parlamentu ter nasprotujoče si in agresivno zagovarjali svoje stališče. Prosim, zagotovite, da predsedstvo tega ne dopusti ponovno.

(Mešani odzivi)

Martin Schulz (PSE). – (DE) Hvala lepa, gospa predsednica. Predlagam, da vsi prisluhnete mojim besedam, preden začnete vpiti.

Ravnokar je govoril kolega poslanec, ki se stvari velikokrat spominja drugače. Rad bi vas opomnil na naslednje: ko je predsednik vlade Sócrates želel govoriti tu v zvezi s podpisom Listine o temeljnih pravicah Evropske unije, mu to ni uspelo, ker ga je dejansko preglasilo vpitje. Predsednik Klaus je lahko govoril nemoteno. To je razlika med nami in njimi. Hvala lepa.

(Aplavz)

Predsednica. – Zdaj bomo nadaljevali z glasovanjem.

9.1. Evropska varnostna strategija ter evropska varnostna in obrambna politika (A6-0032/2009, Karl von Wogau) (glasovanje)

9.2. Vloga Nata v varnostnem ustroju EU (A6-0033/2009, Ari Vatanen) (glasovanje)

– Pred glasovanjem:

Ari Vatanen, poročevalec. – Gospa predsednica, opravičujem se, ker kradem vsem čas in ker bo kosilo zato kasneje, toda to počnem kvečjemu vsakih 10 let, zato morda ne boste imeli nič proti. Pravzaprav sem kot poslanec finskega parlamenta, ki se je v vseh letih v svojem parlamentu oglasil le enkrat, da bi rekel: „Prosim, zaprite okno.“

Rad bi povedal nekaj besed v zvezi s temi tremi poročili, ki so del istega svežnja, ki vključuje poročili gospoda von Wogaua in gospoda Saryusz-Wolskega. Trenutno iščemo rešitve za finančno krizo. Povzročili smo jo sami in pravimo, da se ne sme ponoviti, toda kaj pa *raison d'être* Evropske unije za preprečevanje vojn in človeških kriz? Tudi te se ne smejo ponoviti in ne zgrnejo se nad nas kot streha parlamentarne stavbe v Strasbourgu. Ne bodo se ponovile, a le pod pogojem, da delujemo skupno.

Opominjam vas, da ta stran Parlamenta nima monopola nad mirom. Mir pripada vsem. Vzpostavljjanje miru je naša skupna dolžnost. Nekoliko je podoben ljubezni. Je brezpogojen. V tem življenju moramo biti idealistični. Gledati moramo daleč naprej, kot takrat, ko tečemo v gozdu. Ko tečemo v gozdu, ne gledamo pod noge. Gledamo daleč proč, tako da vemo, kam gremo, in samodejno postavljamo noge na pravo mesto. To moramo narediti. Biti moramo neizprosno odkriti in se spomniti, zakaj je bila ustanovljena EU: da vzpostavi mir.

Pravim le, da če želimo spoštovati dediščino gospoda Monneta in naših prednikov, moramo pripadati eni sami stranki in ta stranka se mora v zvezi z vzpostavitvijo miru imenovati „stranka ‚Da, zmorem‘“. Samo tako nam bo zgodovina stoji ploskala. In okno je odprto.

– Pred glasovanjem o odstavku 29:

Ari Vatanen, poročevalec. – Gospa predsednica, opravičujem se, ker sem porabil toliko časa Parlamenta. Želim le izbris naslednjega stavka o operativnem štabu EU iz odstavka 29: „poudarja, da predlog o operativnem štabu EU ponuja rešitev za ta problem;“.

(Ustna sprememba je bila sprejeta.)

– Pred glasovanjem o odstavku 43:

Vytautas Landsbergis, v imenu skupine PPE-DE. – Gospa predsednica, imam dve ustni spremembi tega odstavka. Prva je, da se besede „človekovih pravic in pravne države“ postavijo na prvo mesto med zadevnimi točkami in ne na konec. Prosim, da podprete to bolj evropsko stališče.

Druga ustna sprememba zadeva drugi del odstavka o Rusiji kot demokraciji v neopredeljeni prihodnosti. Ker obstajajo zelo suvereni koncepti o tem, kaj demokracija pomeni, bi bilo bolje nekaj dodati. Zato je moja ustna sprememba, da se za besedo „demokracija“ vstavi naslednje: „in zavrne vojaške grožnje kot način političnega pritiska na svoje sosedo“.

Ker ne moremo podpreti takšnih politik, vas prosim, da podprete to spremembo.

(Ustni spremembi sta bili sprejeti.)

9.3. Barcelonski proces: Unija za Sredozemlje (A6-0502/2008, Pasqualina Napolitano) (glasovanje)

9.4. Revizija evropskega sosedskega in partnerskega instrumenta (A6-0037/2009, Konrad Szymański) (glasovanje)

9.5. Financiranje dejavnosti, ki niso uradna razvojna pomoč, v državah iz Uredbe (ES) št. 1905/2006 (A6-0036/2009, Thijs Berman) (glasovanje)

– Pred glasovanjem:

Thijs Berman, poročevalec. – Gospa predsednica, rad bi to poročilo posredoval nazaj odboru v skladu s členom 168(2). Tako ta demokratično izvoljeni Parlament kot Evropska komisija se zavedata, da je nujno zajeti nekatere skromne oblike sodelovanja med EU in državami v razvoju, ukrepe, ki strogo gledano ne omilijo revščine, kot so programi izmenjave med univerzami tu in tam.

Proračun za razvoj ni namenjen za tovrstno sodelovanje, toda nekatere države članice vztrajajo pri uporabi pravne podlage, zaradi katere bi te ukrepe financirali iz proračuna za razvoj, točno temu pa se želimo s tem poročilom izogniti.

Nismo se uspeli dogovoriti. Če se sprejme sprememba 1, bo to poročilo postalo neskladno in v nasprotju z interesi najrevnejših ljudstev na svetu. Zato menim, da moramo to poročilo ponovno posredovati Odboru za razvoj, da se dogovori o pravni podlagi, ki bi uživala podporo nedvoumne večine tega Parlamenta.

Michael Gahler (PPE-DE). – (DE) Gospa predsednica, razlage so res različne. Pravna razlaga Odbora za razvoj je v nasprotju z razlago Odbora za zunanje zadeve in Odbora za pravne zadeve in notranji trg, prav tako pa je v nasprotju s pravno razlago pravnih služb našega Parlamenta, sodno prakso Sodišča Evropskih skupnosti ter stališčem Sveta in Komisije, zato moramo v večini vztrajati, da se uporabi pravna podlaga, kot je določena v tej spremembi.

Zato prosim, da se vloga za ponovno posredovanje odboru umakne. Kar zadeva vsebino poročila, so si mnenja enotna. Strinjamo se o vsebini, razhajamo se le pri pravni razlagi in ponovno posredovanje poročila odboru teh razhajanj ne bo odpravilo.

Ana Maria Gomes (PSE). – Gospa predsednica, želim podpreti poročevalca. Po včerajšnji razpravi in glede na prispevek Komisije se popolnoma strinjam, da je potrebna nadaljnja razprava in da moramo najti ustrezno pravno podlago za ukrepe, ki niso povsem ukrepi URP – so pa kljub temu zelo pomembni za razvojno sodelovanje z državami v razvoju – in zato ne sodijo med druge instrumente v zvezi s sodelovanjem z industrializiranimi državami niti k instrumentu za razvojno sodelovanje.

Zelo pomembno je tudi, da se zamrzne sredstva, predvidena za instrument za razvojno sodelovanje v skladu z merili URP, zato podpiram našega kolega gospoda Bermana v njegovi prošnji, da se nameni več časa za obravnavo.

(Parlament se je strinjal s prošnjo.)

9.6. Organizacija in delovanje Urada za uradne publikacije Evropske unije (A6-0426/2008, Hanne Dahl) (glasovanje)

10. Obrazložitve glasovanja

Ustne obrazložitve glasovanja)

- Predlog za resolucijo (B6-0100/2009): Vloga Evropske unije na Bližnjem vzhodu

David Sumberg (PPE-DE). – Gospa predsednica, rad bi povedal, da sem eden izmed vsega petih poslancev tega Parlamenta, ki so glasovali proti tej resoluciji. Nisem tako ravnal, ker ne bi želel, da gospodarsko pomoč prejmejo tisti, ki so tragično trpeli v tej krizi, ali da dobijo pomoč iz tega razloga – to je povsem pravilno –, toda preprosto zato, ker je kot večina resolucij o Bližnjem vzhodu tudi ta pomanjkljiva. Pomanjkljiva je, ker ne opredeljuje pravic in krivic situacije, brez tega pa resolucije ne moremo in ne smemo sprejeti.

Dejstvo je, da je stanje v Gazi danes takšno zaradi dejanj skupine Hamas, ki je poslala točo bomb in raket na suvereno državo, ki ima kot vsaka suverena država pravico, da se odzove in da brani svoje ljudstvo. Dokler ne bo v resolucijah tega Parlamenta jasno opredeljeno, kdo je odgovoren za to krizo, te resolucije ne morejo biti učinkovite. Prišel je čas, da ta Parlament reče Hamasu: „Priznajte državo Izrael, pogajajte se z njo, naredite konec protisemitskim stališčem vaše listine, nato pa lahko sprožimo mirovni postopek.“

- Poročilo: Glenys Kinnock (A6-0039/2009)

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Gospa predsednica, ključno je, da odrasli prevzamejo večjo odgovornost za okoliščine, s katerimi se soočajo otroci, in za priložnosti, ki jih imajo v življenju. S tem mislim, na primer oborožene spopade, v katere so vpleteni otroci in kjer se, pogosto rekrutirani proti svoji volji, soočajo s smrtno nevarnostjo in lakoto ter pomanjkanjem dostopa do zdravstvene oskrbe. Toda proti poročilu sem

glasovala, ker podpira splav. Naravnost perverzno je na videz delovati v interesu otrok, dejansko pa podpirati pobude, ki bi jim odrekle pravico do življenja.

Syed Kamall (PPE-DE). – Gospa predsednica, velika filozofinja Whitney Houston je nekoč dejala: „Verjamem, da so otroci naša prihodnost. Dobro jih naučite in pustite jim, da nas vodijo. Pokažite jim vso lepoto, ki jo nosijo v sebi.“

Pri tem poročilu je zanimivo, da imamo v mnogih pogledih prvič pred seboj ključ za prihodnji razvoj. Želimo si predvsem razvoj otrok in izobraževanje otrok, a ne samo deklet – če naučite žensko, naučite družino –, temveč tudi osnovnošolskega izobraževanja.

V našem razmišljanju o osnovnošolskem izobraževanju je preprosta napaka: vedno mislimo, da ima država rešitev. Vse kolege v tem Parlamentu pozivam, da preučijo rešitve, ki jih je izpostavil center E. G. West na Univerzi v Newcastlu, ki se ukvarja z zasebnim izobraževanjem revnih. Kjer država ni zagotovila izobraževanja revnim otrokom, so starši stopili skupaj, financirali nedržavno izobraževanje in lahko torej finančno podprejo revne nezaposlene. Vsem polagam na srce, da naj se ne zanašajo zgolj na državo, da bo priskrbel rešitve, ki bi pomagale najrevnejšim v naši družbi.

Kathy Sinnott (IND/DEM). – Gospa predsednica, z zelo težkim srcem sem glasovala proti poročilu gospe Kinnock, saj poročilo opredeljuje zelo pomembne težave. Tragedije se dogajajo povsod po svetu, toda njeno poročilo temelji na Konvenciji ZN o otrokovih pravicah ter mi nadaljujemo in stopnjujemo delo na podlagi zelo zgrešene konvencije.

Ta konvencija je že od nekdaj kompromis; vedno je bila kot malha, polna šare. Po eni strani najdemo v njej mnogo dobrih stvari, po drugi strani pa je nekaj delov povsem neustreznih. Napisana je bila leta 1989, v časih, ko še nismo poznali predatorjev. Na primer, navaja pravice do neomejenega dostopa do javnih medijev za vso komunikacijo z otroki in obratno.

Torej celotno poročilo temelji na zelo zgrešeni konvenciji, ki kot edinega razsodnika o najboljšem interesu otroka navaja državo in ne družine, medtem ko starša opredeljuje kot vzgojitelja in skrbnika, ne pa določevalca pravic. Zato sem morala glasovati proti. Zajema tudi splav, ki nikakor ne sodi med pravice otrok.

Daniel Hannan (NI). – Gospa predsednica, mislim, da bi naše volivce zanimalo, kako daleč smo prišli na teh področjih. Neposredno pred irskim referendumom in zlasti po njem smo slišali, da Evropska unija v resnici ni napredovala v smeri skupne zunanje politike ter da se zagotovo ne vtika v področje zakonodaje o splavu, tu pa najdemo ti dve zadevi povezani v enem poročilu. Kljub vsem obljubam, ki smo jih dali, namreč da bomo prisluhnili ljudem in prilagodili našo politiko njihovim zahtevam, smo nadaljevali ne ozirajoč se nanje.

Zelo nazornemu primeru tega smo bili priča danes zjutraj, ko smo poslušali predsednika Češke republike. Imel je govor, ki je bil v nekaterih pogledih skoraj suhoparen. Podal je zelo banalno stališče, ki mu ni mogoče ugovarjati, in sicer, da so vlade boljše, kadar obstaja opozicija, ter da moramo dovoliti tudi drugačna stališča. Kakšna je bila reakcija v tej dvorani, ko je rekel, da bi morali dovoliti drugačna stališča? Člani skupin PSE in PPE-DE so mu obrnili hrbet in odkorakali ven. Ne le, da se ne odzivajo na drugačna stališča, še slišati nočejo zanje. Potrebujete še bolj nazoren primer odnosa tega Parlamenta do volivcev? Če mislite, da se motim, mi dokažite nasprotno: izpeljite referendum, ki ste jih obljubili, predajte Lizbonsko pogodbo ljudem. *Pactio Olisipiensis censenda est.*

– **Poročilo: Jean Louis Cottigny (A6-0023/2009)**

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Gospa predsednica, prenos Direktive 2002/14/ES o evropskih svetih delavcev in posvetovanju z delavci je še posebej ključen v času krize, ko je treba zagotoviti, da gresta upravljanje in socialna odgovornost z roko v roki ter da se delavcem, če delovnih mest ni mogoče ohraniti, zagotovi usposabljanje in gladek prehod na novo delovno mesto. Okvirno direktivo morata v državah članicah izvajati obe strani. Zato sem glasoval za poročilo gospoda Cottignya.

– **Poročilo: Patrizia Toia (A6-0015/2009)**

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Gospa predsednica, socialna ekonomija igra bistveno vlogo v lokalnem in regionalnem razvoju. Kot opredeljuje lizbonska strategija, je sestavni del skupne politike zaposlovanja. Statistični podatki kažejo, da je vpliven gospodarski sektor, ki ustvarja nova delovna mesta v EU in zagotavlja zaposlitev 11 milijonom ljudi, kar predstavlja skoraj 7 % delovne sile. Poudariti velja tudi

vlogo socialne ekonomije na podeželju, kjer spodbuja gospodarski razvoj z obnavljanjem nazadujočih industrijskih con ter ustvarjanjem in ohranjanjem novih delovnih mest.

Torej lahko vidimo, da je zaradi vloge, ki jo ima pri reševanju novih socialnih problemov, socialna ekonomija postala nepogrešljiv del zagotavljanja stabilne in trajnostne gospodarske rasti. Njena vloga se je okrepila tudi v tradicionalnih sektorjih, kot so trgovina, kmetijstvo in industrija. Zato jo je nujno treba vključiti v vse strategije, katerih cilj je spodbujati industrijski in socialno-ekonomski razvoj.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Gospa predsednica, ni samo kriza tista, zaradi katere je postalo nujno opredeliti – glede na prispevek BDP – tržno prisotnost združenj, ustanov, zadrug in celotne socialne ekonomije, ki zajema državljane kot zainteresirane strani ter ima tako socialno kot merljivo ekonomsko dimenzijo. Toda še posebej zdaj ima vsako delovno mesto, vsako novo izboljšanje kakovosti socialnih storitev določeno vrednost. Podpiram poročilo in predvidevam nov pristop s strani Evropske komisije, ki zajema organizacijsko in finančno podporo za socialno ekonomijo, kot je poenostavitev upravnih postopkov za pridobivanje sredstev EU. Zato sem glasovala za poročilo.

Syed Kamall (PPE-DE). – Gospa predsednica, ko sem bral to poročilo, sem našel definicijo socialne ekonomije in zanimalo me je, kakšna je. Izpostavila je dve stvari, ki sta me presenetili: prva je bila prednost socialnih ciljev pred dobičkom, druga pa načeli solidarnosti in odgovornosti. Poleg tega je omenjala demokratičen nadzor, ki ga izvajajo člani. Ni pa omenjena voljna in prosta izmenjava med kupcem in prodajalcem z namenom ustvarjanja dobička, ki ga je mogoče ponovno investirati v nastanek delovnih mest. Kaj je lahko bolj socialno kot ustvarjanje dobička, da bi ga ponovno vložili v ustvarjanje delovnih mest za vaše ljudstvo?

Ko se začnemo osredotočati na tako imenovane socialne potrebe, namesto na potrebo po ustvarjanju dobička in zagotavljanju novih delovnih mest ter širjenju bogastva v celotnem gospodarstvu, se znajdemo v past, pred katero je svaril veliki avstrijski ekonomist, Hayek – pa tudi Ayd Rand – v začetku prejšnjega stoletja, namreč pozabimo na dobiček in stopimo na spolzko strmo pobočje, ki vodi v tlačanstvo. Zaradi tega sem bil proti temu poročilu.

– Poročilo: Evangelia Tzampazi (A6-0034/2009)

Avril Doyle (PPE-DE). – Gospa predsednica, navdušena sem, da v tem Parlamentu duševno zdravje jemljemo razmeroma resno in prednostno. Duševno zdravje mora imeti pomemben položaj v zdravstveni politiki EU, saj bo vsak četrti človek trpel za depresivno boleznijo vsaj enkrat v svojem življenju, do leta 2020 pa bo to najpogostejša bolezen v razvitem svetu.

Toda bojim se, da se v državah članicah, vključno z mojo državo, zanašamo na teorijo; samo govorimo, nič pa ne ukrenemo. Naša politika za duševno zdravje je razčlenjena v dokumentu z naslovom *A Vision for Change* (Vizija za spremembo). Številni pozivi k dejanjem v poročilu poročevalke so navedeni v naši nacionalni politiki ali pa zaščiteni z našo zakonodajo.

A bojim se, da je dejansko izvajanje storitev s področja duševnega zdravja še vedno povsem neustrezno glede na namen. Teorije in poročila se močno razhajajo in vedno – zlasti v moji državi – smo v zaostanku z dejanji za en akcijski načrt. Bojim se, da storitve s področja duševnega zdravja in zagotavljanje le-teh tistim, ki jih potrebujejo, ostajajo področje, ki ga večina politik s področja duševnega zdravja v vseh naših državah članicah še vedno zapostavlja. To se mora spremeniti.

Neena Gill (PSE). – Gospa predsednica, vsak četrti človek ima najmanj enkrat v življenju težave z duševnim zdravjem. Osem izmed desetih najpogostejših vzrokov invalidnosti predstavljajo duševne težave in slednje imajo izjemen vpliv tudi na tiste, ki niso neposredno prizadeti. Zato moramo nujno posodobiti zakonodajo o duševnem zdravju, da se bo lahko ustrezno razvilo zavedanje, kako pomembno je dobro duševno zdravje.

Sporočilo, ki ga želim posredovati v svojem volilnem okrožju v West Midlands, je, da imajo mediji, internet, šole in delovna mesta vsi ključno vlogo pri ozaveščanju javnosti.

Potrebujemo pa tudi več raziskav na področju duševnega zdravja in medsebojnega vpliva med duševnimi in fizičnimi zdravstvenimi težavami ter pojasnilo, kako bi bilo mogoče finančno podpreti pobude za duševno zdravje prek Evropskega socialnega sklada in Evropskega sklada za regionalni razvoj. Tega se moramo nujno lotiti.

Tudi delodajalci morajo spodbujati zdravo delovno okolje, biti pozorni na stres, povezan z delom, in osnovne vzroke za duševne motnje na delovnem mestu, ter se spopasti s temi vzroki. Zato sem z velikim veseljem podprla to poročilo.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Gospa predsednica, 90 % samomorov je posledica težav z duševnim zdravjem. Število ljudi, ki trpijo za depresijo in drugimi boleznimi, povezanimi s civilizacijo, ki jih povzročata stres in dinamika življenja, občutno narašča. Staranje evropskega prebivalstva je povezano z večjim številom ljudi, ki jih prizadenejo bolezni, povezane s starostjo. Prizadevanja za preprečevanje in diagnosticiranje težav z duševnim zdravjem, boj proti izključenosti in stigmatizaciji ter zagotavljanje podpore prizadetim in njihovim družinam so pomembni ukrepi za zaščito zdravja naše družbe. Zato srčno podpiram poročilo gospe Tzampazi.

Kathy Sinnott (IND/DEM). – Gospa predsednica, nisem glasovala za to poročilo, menim pa, da je bila zamujena priložnost – in sicer v odboru –, da bi vključili elektrošoke in enkrat za vselej priporočili, da se prepove to najbolj mučilno zdravljenje, ki se še vedno uporablja v številnih državah v Evropi.

Drugo področje, kjer se mi porajajo resna vprašanja, je naraščajoč trend, da se pri vseh majhnih otrocih ugotavljajo težave z duševnim zdravjem in temu primerno zdravijo. Na srečo to poročilo ne gre tako daleč, toda mimogrede omenja ocenjevanje otrok. Mnogi otroci, če jih ocenjujete kot otroke, se ne zdijo normalni, vendar se dobro razvijajo. Ključno vprašanje, ki si ga moramo zastaviti v luči vse številnejših težav z duševnim zdravjem, je: zakaj se stanje slabša, zlasti kar zadeva samomor? Mar ne dovolimo človeški družbi, da obstajala na način, ki bi ljudem omogočal normalen in zdrav razvoj in življenje? Če se duševno zdravje slabša, moramo dobro razmisliti o družbi, ki jo ustvarjamo.

- Predlog za resolucijo B6-0097/2009: Domnevna uporaba evropskih držav za prevoz in nezakonito pridržanje ujetnikov s strani ameriške obveščevalne agencije CIA

Leopold Józef Rutowicz (UEN). – (PL) Gospa predsednica, nasprotujem resoluciji in glasoval sem proti njenemu sprejetju zaradi naslednjih razlogov:

- 1) obstaja kriza, EU in druge institucije se soočajo s hudimi problemi, ki zahtevajo njihovo pozornost;
- 2) stroški preiskovanja domnevnih letov, ki so jih krile ZDA, so znašali na milijone evrov, razkriti pa so bili primeri, v katere so bili vpleteni tisti, ki zverinsko morijo in so morili nedolžne ljudi, vključno z državljani EU, naša dolžnost pa je, da zaščitimo naše državljane in zagotovimo pomoč žrtvam terorizma.

Izjemno čustven odnos do letov, še en navidezen drag političen škandal, ni imel nobene dodatne vrednosti in breme stroškov je preložil na ramena evropskih davkoplačevalcev. Pravijo, da vsaka šola nekaj stane in mi smo plačali to ceno. Zato moramo imeti to v mislih, ko bomo obravnavali podobne težave v prihodnosti.

– Poročilo: Miguélez Ramos (A6-0016/2009)

Avril Doyle (PPE-DE). – Gospa predsednica, toplo pozdravljam poročilo gospe Miguélez Ramos o aplikativnih raziskavah na področju skupne ribiške politike, ki sem ga tudi podprla.

Poročilo poziva k boljši in naprednejši uporabi aplikativnih raziskav. Vprašanje ohranjanja in varstva ribiškega staleža je bistvenega pomena, zelo težko pa je pri njem vzpostaviti ravnovesje in zatrditi, da je pravilno. Uporaba naj sodobnejše znanosti kot orodja nam lahko le pomaga pri nalogi, ki nas čaka.

Toda čeprav poročilo zelo cenim, bi rada opozorila, da se moramo v teh težavnih gospodarskih časih zavedati podvajanja truda in se le-temu izogibati. Poskrbeti bomo morali, da ne bomo na ravni Skupnosti počeli tistega, kar bi bilo najbolje prepustiti državam članicam.

Syed Kamall (PPE-DE). – Gospa predsednica, če pogledamo aplikativne raziskave, se sprašujem, ali bi morali preučiti pomanjkljivosti skupne ribiške politike. Ne pozabimo, da smo imeli več kot 40 let skupno ribiško politiko, ki je bila namenjena za trajnosten potek evropskega gospodarskega ribištva, ni pa zagotovila okoljske trajnosti niti razvoja ribiške industrije.

To moramo primerjati tudi z na lastninski pravici temelječim pristopom držav, kot je Nova Zelandija, kjer je vlada spoznala, da se bodo ljudje, če bodo pridobili interes za varstvo vira, bojevali, da bi ta vir ohranili. Pogledamo si lahko tudi Islandijo, kjer vlada uspešen, tržno usmerjen pristop s posameznimi kvotami, s katerimi je mogoče trgovati.

Seveda lahko uporabljamo novo tehnologijo in nove raziskave, kolikor nas je volja, toda če imamo še naprej sistem, v okviru katerega kljub vsem inovacijam vlade posameznim ribičem točno določajo, koliko lahko nalovijo, potem so vse aplikativne raziskave popolna potrat časa. Čas je, da skupno ribiško politiko opustimo.

– Poročilo: van den Burg (A6-0047/2009)

Neena Gill (PSE). – Gospa predsednica, v trenutnem težkem gospodarskem ozračju to poročilo prinaša neke vrste enotno mišljenje, ki je nujno potrebno. Nižji DDV bo najbolj pomagal ljudem, ki ga najbolj potrebujejo – ljudem, ki zaslužijo manj kot drugi. Prepričana sem, da poročilo zadeva tudi ustvarjanje delovnih mest, zato sem ga podprla. V poročilu gre za to, da se zagotovi, da delovna mesta ne poniknejo v sivo ekonomijo. Upam, da bo hitro izvedeno, zlasti v moji regiji, West Midlands.

Poudariti je treba tudi, da moramo državam članicam dovoliti zmanjšanje DDV na določene artikule zaradi boja proti podnebnim spremembam. Prav pobuda, ki ljudi spodbuja, da „kupujejo zeleno“, je tržno zasnovan instrument take vrste, ki prinese največje koristi. Znižanje DDV po svetu se uporablja, da bi ljudi spodbudili k nakupom energetsko učinkovitih in okolju prijaznih hladilnikov, zamrzovalnikov in drugih izdelkov, ki porabijo veliko energije, nižje cene teh izdelkov pa bodo pomagale ljudem, ki so v slabšem finančnem položaju.

Moja vlada v Združenem kraljestvu je prevzela vodilno vlogo na tem področju, in sicer bo do leta 2010 znižala stopnjo DDV za 2,5 %. Upam, da bodo tudi druge države članice sledile njenemu zgledu.

Astrid Lulling (PPE-DE). – (FR) Gospa predsednica, edine bitke, ki jih bomo gotovo izgubili, so tiste, ki se jim ne pridružimo.

Ponovno smo vložili naše spremembe za bolj pošteno uporabo nižje stopnje DDV – predvsem, na primer za otroška oblačila v novih državah članicah, da bodo enakovredne starejšim državam članicam –, s čimer smo želeli poslati odločno sporočilo Komisiji in Svetu.

Uspelo nam je v vseh točkah, z eno izjemo. Naša sprememba, s katero smo želeli gostinski dejavnosti prihraniti birokratsko breme zaradi uporabe dveh različnih stopenj DDV na enem računu, je bila za las poražena.

Naša skupina želi izbiro o uporabi enotne nižje stopnje v gostinski dejavnosti prepustiti državam članicam, ki se odločijo za nižjo stopnjo. Tega besedilo predloga Komisije ne omogoča, saj predpisuje uporabo različnih stopenj glede na to, ali storitev v vaši lokalni restavraciji zajema kozarec piva ali vina ali ne. Kako lahko sploh kdo to razume?

Jasno mi je, da nekateri moji kolegi poslanci niso pravilno razumeli pomena naše spremembe, toda odločen signal, ki ga sporoča Parlament o tem vprašanju, ostaja. Vredno je bilo truda. Gospa predsednica: zelo vesela sem, da sva jaz in moja skupina vztrajali v boju proti škodljivi obsedenosti levice z obdavčitvijo, ki spominja na rop. Narediti moramo konec tej „davčni maniji“.

– Predlog za resolucijo B6-0097/2009: Domnevna uporaba evropskih držav za prevoz in nezakonito pridržanje ujetnikov s strani ameriške obveščevalne agencije CIA

David Sumberg (PPE-DE). – Gospa predsednica, to je morda najtežje vprašanje za svobodno družbo. Kako se svobodna družba bojuje proti tistim, ki jo želijo uničiti? To je odločitev, ki jo moramo sprejeti. Vzpostaviti moramo ravnovesje. Seveda moramo ščititi človekove pravice in seveda mora prevladati pravni postopek, toda včasih je v svetu, v katerem živimo, treba uvesti izjemne ukrepe. V Evropi in v državah Evrope se ne moremo zanašati, da bodo to storile ZDA same.

Trenutno smo v moji državi priča sojenju osmim ljudem, ki so bili obtoženi, da so poskušali razstreliti osem letal. Ni jim uspelo. Ne vem, ali so krivi, toda ta načrt je spodletel. Svobodni družbi moramo zagotoviti prava orodja in prave ukrepe za boj proti in poraz tistih, ki jo želijo uničiti. Če nam to ne uspe, smo pustili na cedilu ljudi, ki jih tu zastopamo.

– Poročilo: Karl von Wogau (A6-0032/2009) in Ari Vatanen (A6-0033/2009)

Colm Burke (PPE-DE). – Gospa predsednica, mojim delegatom z Irske sem priporočil, da se vzdržijo glasovanja tako o poročilu gospoda von Wogaua kot o poročilu gospoda Vatanena, ker je Irska ohranila svojo nevtralnost.

Naše stališče o tem in naša vpletenost v Evropsko unijo sta bila zapisana v protokolu. Irska ima za razvrstitev čet v kateri koli drugi državi sistem s trojnim zaklepom: pooblastilo za razvrstitev morajo dati ZN ter jo odobriti vlada in irski parlament Oireachtas. Tako bo ostalo tudi v skladu z Lizbonsko pogodbo.

To ne pomeni, da Irska ni pripravljena odigrati svoje vloge, zlasti pri ohranjanju miru. Na primer, tesno smo bili vpleteni v Čadu, in to zelo uspešno. To poteka po pooblastilu ZN: ZN niso mogli zagotoviti čet, zato jim

je na pomoč priskočila Evropska unija. Pooblastilo poteče 15. marca 2009. S stališča ohranjanju miru je bilo preteklih 12 mesecev zelo uspešnih in upam, da se bo to dolgo nadaljevalo. Irska bo še naprej prispevala k ohranjanju miru, bodisi prek ZN ali Evropske unije.

– **Poročilo: Ari Vatanen (A6-0033/2009)**

Tunne Kelam (PPE-DE). – Gospa predsednica, za odstavek 43 poročila gospoda Vatanena sem glasoval samo zaradi ustne spremembe našega kolega gospoda Landsbergisa, ki jo je Parlament končno sprejel. Še vedno mi je ljubša prvotna različica odstavka 43, ki jo tudi podpiram in ki se zaključi z besedami „varnostni sporazumi, ki jih je nedavno predlagala Rusija, bi močno oslabili celovitost varnostnega ustroja EU ter tudi vnesli razkol v odnose med EU in ZDA“. Ko sem se ta teden udeležil seje Odbora za sodelovanje med EU in Rusijo, sem prišel do zaključka, da ne moremo prezreti tistega, kar je naš kolega gospod Vatanen imenoval „kruta realnost“ – namreč, da je strateški cilj Ruske federacije na žalost še vedno deliti partnerje EU na dobre in slabe ter oslabiti Nato.

David Sumberg (PPE-DE). – Gospa predsednica, pozdravljam priložnost, da na kratko spregovorim o tem zaradi naravnost sijajnega nagovora, ki ga je podal predsednik Češke republike. Opomnil nas je na zgodovino njegove in številnih drugih držav, posebej v vzhodni Evropi, ki so jih okupirali nacisti in zatem učinkovito komunisti. To dejansko ponazarja ključni pomen Nata in njegove ohranitve.

Evropska unija ima vlogo v družbi, toda osnovno obrambo zahodu še vedno zagotavlja Nato, in sicer zaradi našega zaveznitva z Združenimi državami Amerike.

Ena izmed motečih lastnosti Parlamenta, ki jo zaznam pri številnih zadevah, je tiho in včasih izraženo protiameriško nagnjenje. Združene države so bile tiste, ki so nam zagotovile, da danes tu govorimo kot svobodni ljudje, Nato pa predstavlja jamstvo za to nujno zaveznitvo tudi v mnogih prihodnjih letih.

Syed Kamall (PPE-DE). – Gospa predsednica, večino prejšnjega stoletja – in do zdaj tudi večino tega stoletja – je Nato pomagal ohranjati mir. Vendar si nekateri v tem Parlamentu prizadevajo spodkopati prav ustanovo, ki nam je omogočila sodelovanje z ameriškimi in kanadskimi kolegi ter številnimi državami EU.

Kako si to prizadevamo spodkopati? Ne samo z napadi na Nato, temveč tudi s podvajanjem njegovih struktur. Priča smo situaciji, ko lahko osebje ZDA in Kanade sedi v isti sobi s strokovnjaki EU pod pokroviteljstvom Nata, nato pa poteka povsem enak sestanek, brez naših kolegov iz ZDA in Kanade, v okviru obrambne strukture EU. To je res nepotrebna potrata sredstev in časa.

Ne smemo pozabiti ključne vloge, ki jo je odigral Nato, prav tako pa ne smemo pozabiti, da Nato nosi tudi del bremena. Če se približamo obrambnemu mehanizmu, ki ga bo v celoti izvajala EU, bosta to breme nosili predvsem Britanija in Francija, drugi pa se bodo skrivali za njim. Ne pozabimo ključne vloge, ki jo je odigral Nato – naj še dolgo traja.

Colm Burke (PPE-DE). – Gospa predsednica, rad bi samo nekaj dodal tistemu, kar sem že povedal. Želimo, da se Lizbonska pogodba odobri na Irskem. Ohranili bomo našo nevtralnost po Lizbonski pogodbi – Pogodba ne bo spremenila našega stališča o tem. Še naprej bomo izvajali svojo vlogo na področju ohranjanja miru, ko bomo pač prejeli pooblastilo Združenih narodov, če pa Evropska unija priskoči na pomoč, smo dobro pripravljeni na to vlogo na področju ohranjanja miru, pri čemer smo sodelovali v preteklosti.

John Attard-Montalto (PSE). – Gospa predsednica, rad bi pojasnil, da sva v zvezi s spremembo 17, ki bi morala slediti spremembi 45, jaz in moj kolega poleg mene, gospod Grech, želela glasovati za demilitarizacijo vesoljskega prostora, toda na žalost naju je v tistem trenutku nevede zmotila tretja oseba, zato nisva glasovala tako.

– **Poročilo: Pasqualina Napoletano (A6-0502/2008)**

Sebastiano (Nello) Musumeci (UEN). – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, 14 let po Barcelonski konferenci in vzpostavitvi evro-sredozemskega partnerstva se zdi ravnovesje povsem nezadovoljivo.

Naj ocenimo rezultate, dosežene do sedaj v zvezi z danimi finančnimi zavezami? Menim, da ima Parlament to po zakonu pravico storiti, Komisija pa je k temu obvezana. Naj se pretvarjamo, da ne vemo, da so državljanske pravice v celoti nezaščitene v tej evro-afro-azijski regiji? Da priložnosti še vedno niso enake? Da je spoštovanje verske svobode še vedno le sen? Da gospodarska in socialna rast stopiclja na mestu, medtem ko trgovina z ljudmi zaskrbljujoče narašča ter se povečuje tok nezakonitih priseljencev, zlasti na obali v

mojem domačem območju v južni Italiji in na Siciliji? V teh okoliščinah bo oblikovanje območja proste trgovine še poglobilo vrzel med bogatimi in revnimi regijami, namesto da bi predstavljalo priložnost.

Za konec naj povem, gospa predsednica, da je kljub dvomom o odstavkih 29 in 36 moja skupina glasovala za poročilo o Barcelonskem procesu, čimer izraža upanje, medtem ko jo obkroža toliko skepticizma.

– **Poročilo: Konrad Szymanski (A6-0037/2009)**

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Gospa predsednica, vzhodno partnerstvo je izjemno pomemben projekt, zato bi zelo rad videl, da postane prednost v okviru zunanje politike Evropske unije. Rad bi omenil štiri vidike, na katere moramo po mojem mnenju osredotočiti naše aktivnosti.

Prvič, spodbujati moramo demokracijo in človekove pravice, kar bo pripomoglo k večji politični stabilnosti v zadevnih državah in zajamčilo zaščito temeljnih pravic. Drugič, osredotočiti se moramo na gospodarsko vključevanje in odpiranje območja proste trgovine. S tem bo vsem vpletenim na voljo širši dostop do novih trgov, zaradi česar se bo povečalo povpraševanje, ki je tako nujno potrebno v krizi.

Tretjič, osredotočiti se moramo na zagotavljanje varnosti in stabilnosti v Evropi. V tem primeru mislim le energetska varnost Evrope. Da bi preprečili ponovno blokado dobave plina EU in se uprli skušnjavi, da se zatečemo k monopolnim izvoznikom, je naša glavna zahteva večja raznolikost energetskih virov in tranzitnih omrežij. Četrto, potrebujemo večjo mobilnost ter kulturno in izobraževalno izmenjavo. Ti dve področji dejavnosti sta med seboj povezani in se dopolnjujeta. Vplivata na pozitivno podobo EU na vzhodu ter krepiata vzajemno strpnost in sodelovanje na področju raziskav in razvoja.

O vzhodnem partnerstvu moramo v Evropskem parlamentu razpravljati posebej.

– **Poročilo: Hanne Dahl (A6-0426/2008)**

Richard Corbett, v imenu skupine PSE. – Gospa predsednica, z velikim veseljem sem glasoval za to poročilo in gospe Dahl želim vse dobro na poročniškem dopustu. Na žalost danes ni mogla biti tukaj.

Zgovorno dejstvo je, da je bila kot članica svoje skupine IND/DEM pripravljena kot poročevalka odigrati konstruktivno vlogo pri delu našega Parlamenta v nasprotju z njenimi kolegi iz tako imenovane Britanske neodvisne stranke, ki – če se ne motim – niso nikoli poročali o nobenem poročilu v tem Parlamentu v vseh štirih in pol letih, odkar so bili kot pisana družina 12 ljudi izvoljeni na zadnjih evropskih volitvah. Oglašajo se le iz zasede, ponavadi zaradi nevednosti, saj se nočejo lotiti pravega dela, ki ga opravljamo na političnem področju v tem Parlamentu z namenom zagotavljanja, da so zakonodaja in politike, ki jih pripravlja Unija, ustrezno pregledani in da v poštenem ravnesju zastopajo interese različnih držav članic in naša različna politična stališča. Vse, kar želijo početi, je biti negativni in nasprotovati vsemu. Kako se razlikujejo od njihove kolegice.

Pisne obrazložitve glasovanja)

– **Poročilo: Gérard Onesta (A6-0027/2009)**

John Attard-Montalto (PSE), v pisni obliki. – Eno izmed najpomembnejših orožij v naboru pravic evropskih državljanov je peticija. Sprejeli smo dodatne ukrepe procesne narave.

- Kadar peticijo podpiše več oseb, podpisniki določijo predstavnika in njegove namestnike, ki pri izvajanju določb, ki sledijo, štejeta kot predlagatelja peticije.

- Umaknitev podpore peticiji s strani predlagatelja se ureja.

- Peticije in dopisovanje s predlagatelji peticije se lahko pripravijo v drugih jezikih, ki se uporabljajo v državi članici (na primer baskovskem in galicijskem jeziku).

- Odgovorni odbor mora ugotoviti dopustnost ali nedopustnost peticije. Peticija postane dopustna na zahtevo vsaj četrte članice odbora.

- Predlagajo se lahko druga pravna sredstva.

- Ko so peticije registrirane, postanejo praviloma javni dokumenti.

Slavi Binev (NI), v pisni obliki. – (BG) Gospe in gospodje, podpiram poročilo gospoda Oneste, vendar vas pozivam, da pri obravnavi peticij upoštevate dve zadevi. Prva se nanaša na predstavitev dejstev, druga pa na

dejstvo, da lahko Komisijo naslovi le predlagatelj peticije, ne pa tudi tožena stranka. V peticiji št. 0795/2007 so dejstva predstavljena na pristranski in tendenciozen način, prizadete stranke – bolgarske pravoslavne cerkve – pa niso pozvali, da predstavi svoje stališče. Med ugotavljanjem dejstev v Bolgariji od 27. do 30. oktobra 2008 Komisija ni zaprosila za stališča bolgarske pravoslavne cerkve. Tako poskuse, da bi očrnili Sveto pravoslavno cerkev v Bolgariji in spodkopali njeno pravico do samoopredelitve, spodbuja nepravilna sodba o peticiji, ki jo je vložila Alternativna sinoda, kar je privedlo do okoliščin, ki so zavedle člane Komisije.

Predlagatelji peticije iščejo način, da bi zapečatili usodo bolgarske pravoslavne cerkve, in sicer ne prek cerkvenega kanona, ki se je izoblikoval v stoletjih, temveč prek poseganja s strani posvetne ustanove – Sodišča Evropskih skupnosti v Strasbourg.

Po razkolu v Cerkvi, ki je bil razrešen s kanonskim procesom leta 1998, je Sodišče Evropskih skupnosti v Strasbourg izdalo sodbo o istem internem cerkvenem problemu v zadevi, kjer bolgarska pravoslavna cerkev sploh ni bila tožena stranka. Resnica je, da nobeno posvetno sodišče ni pristojno niti sposobno presoјati o cerkvenih sporih.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Glasoval sem za, ker podpiram spremembo Poslovnika, kar zadeva postopek za peticije, kajti menim, da se bo s tem izboljšal postopek ocenjevanja in razvrščanja peticij. Novi pravilnik bo pospešil obravnavo peticij in torej podprl interese državljanov.

Ena izmed pomembnih sprememb postopka za peticije je poudarek na zasebnosti ali zaupnosti peticije. Zasebnost se nanaša na ime in osebne podatke predlagatelja peticije, zaupnost pa na predmet peticije. Novi pravilnik prepušča odločitev o odreku zasebnosti ali zaupnosti – ali obojega – predlagatelju peticije.

Poleg tega menim, da je zelo pomembno, da peticijo kot dopustno označi kvalificirana večina, saj je pravica do peticije ključna državljanska pravica, ki temelji na primarni zakonodaji, in te pravice politično motivirana odločitev ne sme omejevati. Spremenjeni pravilnik določa, da če pristojni odbor ne doseže soglasja glede dopustnosti peticije, se ta označi za dopustno na zahtevo vsaj četrtnine članov odbora.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, glasoval sem za poročilo gospoda Oneste o spremembi Pravilnika v zvezi s postopkom za peticije.

Strinjam se z njim, da ni nujno bistveno spreminjati obstoječega pravilnika; raje izboljšajmo njegovo preglednost in jasnost. Menim tudi, da moramo poudariti pomen tehnološkega dejavnika, saj je na tem področju v zadnjih letih prišlo do gromozanskega napredka, prav tako pomembno pa je, da ne pozabimo spoštovati posameznikov in njihove temeljne pravice do zasebnosti.

– Poročilo: Riera Madurell (A6-0007/2009)

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), v pisni obliki. – (EL) Namen predloga uredbe o evropski raziskovalni infrastrukturi je spodbujati uporabo tako imenovane pete svoboščine, prostega pretoka raziskovalcev, znanja in znanosti v Uniji, osredotoča pa se na merila konkurence, delovanja in prilagajanja znanstvenih raziskav odločitvam in ciljem financerjev, kot je zapisano v Lizbonski pogodbi EU, ki je naravnana proti navadnim ljudem in delavcem.

„Prost dostop“ do raziskovalne infrastrukture v vsaki državi članici nudi priložnost, da financerji neposredno izkoriščajo vse raziskovalne dejavnosti, ki jih financirajo države članice, da se nadzor in programiranje raziskav omeji na mehanizme EU in monopolov, da se spodbuja zamisel odličnosti na podlagi trga in ne znanstvenih meril ter da se raziskave vse manj opravljajo v raziskovalnih centrih/družbah.

Zaradi uporabe meril intelektualne lastnine, neposredne povezave med raziskavami in proizvodnjo prek specialistov v podjetjih, delovanja centrov v skladu s finančnimi merili zasebnega sektorja in potrebe, da jih financirajo družbe in sponzorji, se pri raziskavah stremi k največjemu možnemu dobičku.

Raziskave bi bilo treba izvajati izključno z državnimi sredstvi. Slednja bi morala biti pošteno razdeljena med znanstvene sektorje in usmerjena k zadoščanju potreb splošne javnosti in izboljšanju življenja delavcev.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Poročilo obravnava cilje zelene knjige o evropskem raziskovalnem prostoru iz leta 2007: „Razvoj raziskovalnih infrastruktur na svetovni ravni“. Po pooblastilu Sveta je Evropski strateški forum za raziskovalne infrastrukture (ESFRI) začel razvijati usklajen pristop za aktivnosti na področju raziskovalnih infrastruktur aprila 2002. Čeprav je navedeno, da je cilj predlaganega pravnega okvira pospeševanje vzpostavitve teh infrastruktur, so izkušnje pokazale, da imajo največ koristi večinoma bolj razvite države.

Po našem mnenju je nedvomno pomembno, da se poenostavi vzpostavljanje raziskovalnih infrastruktur na svetovni ravni v Evropi glede na dodano vrednost, ki jo lahko te infrastrukture imajo z vidika boljše kakovosti raziskav in izobraževanja, vzpostavljenih povezav med javnimi in zasebnimi raziskovalci, in na splošno glede na njihov pozitiven družbenogospodarski vpliv.

Ne strinjamo pa se, da bi morala vzpostavitev obsežne infrastrukture omogočiti le nastanek številnejših priložnosti za raziskovalno odličnost na določenih področjih, kar bi pomenilo, da bodo glavne koristi tega procesa uživale določene države. Želimo, da so koristi na voljo vsem, tudi tistim, ki ne morejo vzpostaviti centrov odličnosti, s čimer bi zagotovili demokratizacijo raziskav na najbolj raznolikih področjih. Zaradi tega smo se odločili, da se glasovanja vzdržimo.

Nils Lundgren (IND/DEM), v pisni obliki. – (SV) Obstajajo mnogi dobri razlogi za poenostavljanje priložnosti za sodelovanje na področju raziskav prek nacionalnih meja v EU. Predlog o novem skupnem pravnem subjektu bi lahko bil korak v to smer, besedilo predloga pa kaže, da se Komisija globoko zaveda pomena in posebnih delovnih pogojev na področju raziskav.

Vendar pa je Junjska lista neomajna glede vprašanja davčne politike. Nadzor davčne osnove je povsem temeljna nacionalna zadeva. Zato sem glasoval proti predlogu Komisije in poročilu.

Adrian Manole (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Raziskovalne infrastrukture imajo vse pomembnejšo vlogo pri razvijanju znanja in tehnologije, saj zagotavljajo edinstvene raziskovalne storitve uporabnikom v različnih državah.

En vidik, ki ga lahko štejemo za izjemno pomembnega, je dejstvo, da bodo te storitve sprostile raziskovalni potencial v vseh regijah EU in s tem pritegnile ljudi k znanosti ter tako odigrale ključno vlogo pri ustvarjanju učinkovitega okolja za raziskave in inovacije.

Toda v manj razvitih državah – pri tem imam v mislih tudi Romunijo – veliko oviro pri ustvarjanju evropske raziskovalne infrastrukture predstavljajo omejena sredstva ter zapleteni tehnološki in organizacijski vidiki. Ker se bodo te strukture lahko razvijale samo v razvitih državah, moramo torej zagotoviti, da ne bomo priča novemu begu možganov v te centre iz držav znotraj Evropske unije.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, glasoval sem za predlog Uredbe Sveta o pravnem okviru Skupnosti za evropsko raziskovalno infrastrukturo (ERI), ker verjamem, da morajo države članice usklajeno pristopiti k razvoju enotne politike na področju raziskav, upoštevajoč dejstvo, da je obstoječi nacionalni in mednarodni zakonodajni okvir neustrezen glede na ambiciozne cilje Unije za ta sektor.

Mislim tudi, da je ključnega pomena delovati v smeri izboljšanja stika med industrijo in akademskimi raziskavami, ki je v nekaterih državah EU, vključno z Italijo, še vedno prešibak. Na koncu naj izrazim mnenje, da bi morale biti za te raziskave značilne boljše medsebojne povezave med javnimi in zasebnimi raziskovalci, saj lahko do pravega in uravnoveženega tehnološkega napredka pride le s sodelovanjem vseh vpletenih.

– Poročilo: Philippe Morillon (A6-0009/2009)

Ian Hudghton (Verts/ALE), v pisni obliki. – Glasoval sem za poročilo gospoda Morillona, ki spreminja Konvencijo o severovzhodnem Atlantiku. Kljub temu mislim, da ni treba, da je EU pogodbenica te Konvencije; mislim, da bi bilo bolje, da se posamezni ribiški narodi severovzhodnega Atlantika pridružijo Rusiji, Islandiji in Norveški kot neodvisne pogodbenice.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, poročilo gospoda Morillona o spremembah Konvencije o večstranskem sodelovanju v ribištvu severovzhodnega Atlantika sem podprl.

Komisija za ribištvo severovzhodnega Atlantika, ki je nastala na podlagi omenjene Konvencije, igra dragoceno vlogo v ohranjanju in optimalni uporabi ribolovnih virov, obenem pa si prizadeva spodbuditi sodelovanje med državami, podpisnicami Konvencije.

Pozdravljam spremembe Konvencije, saj uvajajo postopke za reševanje sporov in bodo izboljšale upravljanje ribolovnih virov. Zato predstavlja uporabno orodje za razvoj ribiške industrije.

– Poročilo: Glenys Kinnock (A6-0039/2009)

John Attard-Montalto (PSE), v pisni obliki. – Kar zadeva predlog za resolucijo EP o otrocih na posebnem mestu v zunanje-političnih dejavnostih EU, podpiram poročilo, saj se nanaša na pravice najbolj ranljivih v družbi, namreč otrok, v skladu s tem pa se ne strinjam z nekaterimi določbami, ki lahko odobravajo splav.

Alessandro Battilocchio (PSE), v pisni obliki. – (IT) Gospa predsednica, glasoval sem za poročilo. Prihodnost otrok je tema, ki zahteva in si zasluži našo pozornost. Otroci sami želijo, da se z njimi posvetujemo ter da so njihova mnenja in možnosti, upi in sanje del prizadevanj, da bi ustvarili njim prilagojen svet.

Pri izpolnjevanju razvojnih ciljev tisočletja moramo v vseh naših strategijah, pobudah in odločitvah o financiranju večjo pozornost posvetiti prednostnim nalogam, ki so jih določili otroci za otroke. Kot poslanec EP sem imel priložnost potovati v države v razvoju in delati z glavnimi neprofitnimi organizacijami, kot je UNICEF. Zavedam se, da se je treba posvetiti številnim nujnim vprašanjem.

Če želimo doseči trajnostno izboljšanje za otroke, se moramo osredotočiti na glavne vzroke, zaradi katerih prihaja do kršenja njihovih pravic, toda predvsem moramo sodelovati z vsemi prostovoljnimi organizacijami, ki so se skozi leta dobro ukoreninile na teh območjih, ki se precej razlikujejo od Evrope po kulturi, gospodarstvu, strukturi in politiki.

Louis Grech (PSE), v pisni obliki. – Kar zadeva predlog resolucije Evropskega parlamenta o otrocih na posebnem mestu v zunanje-političnih dejavnostih EU, naša delegacija podpira poročilo, saj se nanaša na pravice najbolj ranljivih v družbi, namreč otrok. Čeprav resolucija ne podpira splava neposredno, želim razjasniti, da ne podpiramo nekaterih določb, ki morebiti odobravajo splav.

Nils Lundgren (IND/DEM), v pisni obliki. – (SV) EU štejem za unijo vrednot in podpiram več delov besedila v poročilu, ki usmerjajo našo pozornost na ranljiv položaj otrok po vsem svetu. Jasno je, da mora družba prevzeti odgovornost za zaščito pravic otrok, zmanjšanje umrljivosti otrok v revnih državah in za boj proti vsem oblikam izkoriščanja otrok.

Toda poročilo vsebuje tudi besedilo, ki ga težko podprem, vključno s predlogom o imenovanju posebnega predstavnika EU, ki bi bil odgovoren „za opaznost pravic otrok in vodstvo na tem področju“. Ukrepi, potrebni za varstvo pravic otrok so in morajo ostati zadeva, o kateri odločajo nacionalni parlamenti. Če obstaja mnenje, da je potrebno mednarodno sodelovanje, ga je treba iskati v okviru Združenih narodov in ne Evropske unije.

Kljub tem zadržkom sem se odločil, da glasujem za poročilo.

Mairead McGuinness (PPE-DE), v pisni obliki. – Vzdržala sem se končnega glasovanja o tem poročilu, ker imam pomisleke zaradi besedila odstavka 44. Splošno gledano je bistvo tega poročila zelo dobro, saj poudarja potrebo, da se otroke posebej upošteva v zunanje-političnih dejavnostih EU. Zato podpiram večino odstavkov v tem poročilu, vendar sem se glasovanja vzdržala zaradi pomislekov v zvezi z odstavkom 44.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, glasoval sem za poročilo gospe Kinnock o posebnem mestu otrok v zunanje-političnih dejavnostih EU.

Zaščita otrok, bodisi znotraj ali zunaj Skupnosti, je nedvomno izjemno pomemben cilj Evropske unije. Z leti so ustanove Skupnosti pripisale zaščiti otrokovih pravic vse večji pomen, kar je treba upoštevati med oblikovanjem politike. Zato soglašam, da bi morali biti otroci bolj vključeni v sprejemanje odločitev, ki jih zadevajo, začeni na lokalni ravni, kjer imajo več priložnosti, da prispevajo svoje mnenje o teh zadevah.

Poleg tega lahko trdim, da če želimo otrokom omogočiti, da v celoti uveljavijo svoje pravice, moramo ukrepati na globalni ravni na naslednjih ključnih področjih: zmanjšanje revščine, boj proti diskriminaciji in izboljšanje ravni in kakovosti izobraževanja. Da bi dosegli te ambiciozne cilje, moramo nujno v to smer usmeriti več intelektualnih in finančnih virov.

Anna Záborská (PPE-DE), v pisni obliki. – (SK) Glasovala sem proti temu predlogu resolucije.

Eden od razlogov je dejstvo, da Komisija nima splošne pristojnosti na področju temeljnih pravic, vključno s pravicami otrok po mednarodnih pogodbah ali prek pristojnosti Sodišča Evropskih skupnosti (KOM(2006) 367, odstavek 1.3., stran 3). Drug razlog pa je to, da namerava Evropska unija to resolucijo uporabiti za prevzem pooblastil, ki jih sicer nima.

Resolucija ne priznava suverenosti narodov v razvoju na področju etike. Je v nasprotju z odstavkom 9 izhodišč za ukrepanje s četrte svetovne konference o ženskah, ki je potekala v Pekingu leta 1995, ki navaja: „Izvajanje teh izhodišč, tudi v nacionalnih zakonodajah in skozi oblikovanje strategij, politik, programov in prednostnih razvojnih nalog, izhaja iz suverene odgovornosti vsake države, ki deluje ob spoštovanju vseh človekovih pravic in temeljnih svoboščin ter ob upoštevanju in strogem spoštovanju različnih verskih in etičnih vrednot, kulturne dediščine, filozofskih prepričanj posameznikov in njihovih skupnosti, kar bi moralo pripomoči k temu, da ženske polno uživajo svoje temeljne pravice, s čimer bodo doseženi enakopravnost, razvoj in mir.“

Na koncu pa poročilo v ospredje postavlja tudi spolno in reproduktivno zdravje, izraz, ki ga EU še ni definirala. Svetovna zdravstvena organizacija in nekaj nevladnih organizacij uporabljajo ta izraz za podporo splava. Resolucija odkrito podpira spolno in reproduktivno zdravje v členu 44, ne da bi ga opredelila ali spoštovala delokrog Evropske unije na tem področju. To je nesprejemljivo.

– Poročilo: Jean Louis Cottigny (A6-0023/2009)

Šarūnas Birutis (ALDE), v pisni obliki. – (LT) Univerzalnost obstoječe finančne krize pomeni, da bo prizadela države članice ne glede na njihov gospodarski ustroj, zato poročevalec meni, da moramo ponovno preučiti pravico delavcev do obveščanja in posvetovanja. V nasprotju z razširjenim prepričanjem ta pravica ni postopek, ki podjetju preprečuje odziv na spremembe. Sodelujoče strani, delodajalci, najeti delavci in vladne ustanove morajo razumeti, da jim lahko ta postopek najbolj pomaga pri napovedovanju gospodarskih in socialnih posledic sprememb v okolju podjetja.

Zato morajo vsi evropski delodajalci in najeti delavci poznati in priznati ta postopek evropskega socialnega modela. Vsako podjetje, ki posluje na ozemlju Evropske unije in se sooči s takšno spremembo v svojem gospodarskem okolju, mora uporabiti enake zgodnje opozorilne in pripravljalne ukrepe kot njegovi tekmeci v Evropski uniji, to pa bi spodbudilo pošteno konkurenco med podjetji v skladu s predpisi o notranjem trgu.

Proinsias De Rossa (PSE), v pisni obliki. – Podpiram to poročilo, ki ga je sprožila Skupina socialdemokratov. Poročilo govori o pravicah delavcev do obveščanja in posvetovanja. Države članice poziva k boljšemu izvajanju okvirne direktive iz leta 2002, in sicer zlasti na naslednje načine:

- uvajanje učinkovitih, sorazmernih in odvračilnih sankcij,
 - zagotavljanje, da se informacije posredujejo pravočasno, tako da se lahko predstavniki delavcev odzovejo, preden osrednja uprava sprejme kakšno odločitev,
 - znižanje praga števila delavcev ne glede na starost ali vrsto pogodbe o zaposlitvi, da se zajamejo vsi delavci.
- Poleg tega poziva Komisijo, da sproži postopke za ugotavljanje kršitev proti državam članicam, ki ne izvajajo te zakonodaje, in se prepriča, da so vse direktive o obveščanju in posvetovanju skladne, oziroma predlaga spremembe, kjer je to potrebno.

Delavcem moramo omogočiti, da imajo več besede v postopku odločanja njihovega podjetja. To je še pomembnejše v času krize, da se omilijo ali preprečijo izgube delovnih mest.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Med razpravo o tem poročilu smo poskusili doseči, da bi poročilo bolje zagovarjalo pravice delavcev v vseh sektorjih. Zato pozdravljamo sprejem predloga, ki je zdaj v spodnji obliki vključen v resolucijo Evropskega parlamenta:

„Predstavnikom delavcev v javni upravi ter podjetjih javnega in finančnega sektorja je treba zagotoviti enake pravice do obveščanja in posvetovanja, kot jih imajo ostali delavci“.

Upamo, da bodo države članice to upoštevale ter s tem zagotovile vsem delavcem enake pravice do obveščanja in posvetovanja.

Vizija poročila je na splošno pozitivna, saj poudarja potrebo po krepitvi pravic do obveščanja in posvetovanja v različnih državah članicah. Upamo tudi, da bo Evropska komisija predložila ocenjevalno poročilo o rezultatih, ki so bili doseženi na podlagi Direktive 2002/14/ES, kar zadeva krepitev socialnega dialoga.

V zvezi z združitvami in prevzemi bi lahko poročilo šlo še dlje, skladno s tem, kar se je zgodilo prej, zlasti ko je bil sprejet naš predlog. Cilj tega je zagotoviti, da imajo prek postopka sanacije podjetij, predvsem industrijskih podjetij, predstavniki delavcev dostop do informacij in možnost posredovati v postopku odločanja, vključno s pravico veta, v primerih, ko podjetja ne izpolnjujejo svojih pogodbenih obveznosti.

Malcolm Harbour (PPE-DE), v pisni obliki. – Konservativci popolnoma podpiramo načela posvetovanja in vključitve delavcev v postopek vodenja uspešnih podjetij.

Mislimo pa, da ni primerno, da se na tem področju posreduje na ravni EU.

Na splošno podpiramo dosleden in učinkovit prenos zakonodaje EU, a kljub temu menimo, da se je bilo tokrat primerno vzdržati glasovanja.

David Martin (PSE), v pisni obliki. – Podpiram to poročilo, ki poziva države, da – če tega še niso storile – uveljavijo direktivo iz leta 2002, katere cilj je okrepiti proces obveščanja in posvetovanja z delavci v EU. To poročilo poziva Komisijo, da nemudoma ukrepa, da bi zagotovila učinkovit prenos direktive in sprožila postopek za ugotavljanje kršitev proti državam članicam, ki niso prenesle direktive ali ki je niso prenesle pravilno. Poročilo zahteva, da se predstavnikom delavcev omogoči pregled predloženih informacij, da se informacije predložijo pravočasno pred posvetovanjem in da v postopku sodelujejo sindikati z namenom okrepitve socialnega dialoga.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, glasoval sem za poročilo gospoda Cottignya o obveščanju in posvetovanju z delavci v Evropski skupnosti.

Direktiva 2002/14/ES je predstavljala velik korak proti demokratični vključitvi delavcev v odločanje o podjetjih, za katera delajo, zlasti v časih, kot so današnji, ko gospodarske težave številna podjetja silijo v kritične odločitve, kot sta prestrukturiranje in selitev.

Toda navedba, da direktiva ni bila pravilno prenesena v številnih državah, ki so sprejele bolj omejene določbe, je pravilna. Dejansko je pomembno uskladiti zakonodajo med državami članicami Unije, da bi evropska podjetja razpolagala z enakimi orodji, ki bi jim omogočila, da predvidijo in se pripravijo na spremembe gospodarskega okolja, v katerem poslujejo.

Iz tega razloga bi bilo priporočljivo razširiti obseg direktive na vse evropske MSP, vključno z najmanjšimi po številu zaposlenih, tako da ne bi bil nihče prikrajšan.

Anna Záborská (PPE-DE), v pisni obliki. – (SK) Podpiram to pobudo, ki podpira delavce, saj sta obveščanje in posvetovanje z delavci osnovna elementa socialnega tržnega gospodarstva. Na to ne smemo gledati kot na nekaj, kar ovira razvoj podjetja. V obstoječi situaciji, ki jo je razburkala finančna kriza, moramo okrepiti demokratično pravico delavcev, da sodelujejo v odločanju, še toliko bolj zaradi pričakovanega prestrukturiranja, pripojitev in selitve proizvodnje.

Prepričana sem, da je posvetovanje z delavcu posebej pomembno in upravičeno na dveh področjih: pri ravnovesju med poklicnim in zasebnim življenjem in zaščiti nedelje kot dela prostega dne – to sta temeljna stebra evropskega socialnega modela in del evropske kulturne dediščine.

Osebnostno podpiram zahtevo, da je nedelja dela prost dan brez obveznosti dela, kot jo zajema pisna deklaracija 0009/2009, ki je trenutno v postopku podpisovanja v Evropskem parlamentu.

Kar pa zadeva ravnovesje med poklicnim in zasebnim življenjem, sem to temo nedavno obravnavala v svojem poročilu o solidarnosti med generacijami. Citiram: „nujno moramo poiskati politiko in sredstvo za združevanje ‚dobrih delovnih mest‘ z gospodinjskimi dolžnostmi žensk in moških, usklajevanje družinskih načrtov, zasebnega življenja in poklicnih ambicij pa je mogoče le, če lahko zadevne osebe z ekonomskega in družbenega vidika resnično svobodno izbirajo ter jim je zagotovljena podpora prek političnih in gospodarskih odločitev na evropski in nacionalni ravni, pri tem pa niso prikrajšane.“

– **Poročilo: Patrizia Toia (A6-0015/2009)**

Alessandro Battilocchio (PSE), v pisni obliki. – (IT) Gospa predsednica, strinjam se z gospo Toia in jo srčno podpiram. Izpostavila je vlogo socialne ekonomije kot oblikovalca kakovostnih delovnih mest, prav tako pa je poudarila krepitev socialne, gospodarske in regionalne kohezije, spodbujanje aktivnega državljanstva, solidarnosti in vizije gospodarstva na podlagi demokratičnih vrednot, ki postavljajo ljudi na prvo mesto ter podpirajo trajnosten razvoj in tehnološke inovacije.

Povsem se zavedam, da sta bogastvo in stabilnost družbe odvisna od njene raznolikosti in da socialna ekonomija k temu bistveno prispeva ter tako krepi evropski socialni model in zagotavlja lasten poslovni model, ki spodbuja stabilno in trajno rast socialne ekonomije, zato podpiram trditev poročevalke, da bo

socialna ekonomija v celoti lahko razvila vse svoje možnosti le, če bo imela ustrezne politične, zakonodajne in izvedbene pogoje ter predpogoje.

Upoštevajoč dejstvo, da je Komisija že velikokrat priznala koncept socialne ekonomije, bi ponovil poziv gospe Toia, da naj Komisija v svojih novih politikah spodbuja socialno ekonomijo in brani pojem „drugačnega pristopa k podjetništvu“, ki je neločljivi del tega sektorja in katerega najpomembnejše gibalno ni donosnost, temveč družbena korist.

Šarūnas Birutis (ALDE), v pisni obliki. – (LT) Socialna ekonomija prispeva k uresničevanju štirih glavnih ciljev politike zaposlovanja v EU: z izboljšanjem zaposljivosti aktivnega prebivalstva, spodbujanjem podjetniškega duha, zlasti z ustvarjanjem delovnih mest na lokalni ravni, izboljšanjem zmožnosti podjetij in njihovih delavcev za prilagajanje, zlasti s posodabljanjem organizacije dela, ter s krepitvijo politike enakih možnosti, zlasti z oblikovanjem javnih politik, ki omogočajo usklajevanje družinskega in poklicnega življenja. Podjetja socialne ekonomije lahko bistveno prispevajo k družbeni dodani vrednosti, saj sodelujejo pri gospodarskem razvoju evropske družbe, spodbujajo demokratično delovanje poslovnega sveta z udeležbo uporabnikov/družbenikov in zaposlenih ter uresničujejo koncepta družbene odgovornosti podjetij in storitev na lokalni ravni.

Pomembno pa je tudi, da se socialna ekonomija poveže s cilji socialne kohezije in dejavnega državljanstva ob upoštevanju lokalne narave teh podjetij in njihove vloge pri spodbujanju dejavne udeležbe. Tovrstne dejavnosti so namenjene spodbujanju socialnih mrež, ki so toliko bolj pomembne v svetu, kjer se povečujeta osamljenost in izključenost.

Proinsias De Rossa (PSE), v pisni obliki. – Podpiram to poročilo, ki Komisijo poziva, da v svojih novih politikah spodbuja socialno ekonomijo in brani pojem „drugačnega pristopa k podjetništvu“, katerega najpomembnejše gibalno ni donosnost, temveč družbena korist, da bi bile posebnosti socialne ekonomije ustrezno upoštevane pri oblikovanju pravnih okvirov. Poročilo Komisijo in države članice tudi poziva, naj oblikujejo pravni okvir, v katerem bo socialna ekonomija priznana kot tretji sektor, kot tudi pripravijo jasna pravila za določitev subjektov, ki bodo lahko pravno delovala kot podjetja socialne ekonomije.

Za tovrstna podjetja je značilna drugačna oblika poslovanja kot za kapitalska podjetja. To so zasebna podjetja, ki so neodvisna od javnih organov ter zadovoljujejo potrebe in povpraševanje njenih članov in splošnega interesa. Socialno ekonomijo sestavljajo zadrage, vzajemne družbe, združenja in fundacije ter druga podjetja in organizacije, za katera veljajo temeljne značilnosti socialne ekonomije.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Prek sodelovanja v razpravi v Odboru za zaposlovanje in socialne zadeve smo dali več prispevkov in vložili različne predloge, namenjene izboljšanju prvotnega položaja poročevalke. Ni nam uspelo doseči, da bi bila vsa naša mnenja sprejeta, zato končna resolucija ni v celoti zadovoljiva.

Priznavamo pa pomembno vlogo različnih oblik socialne ekonomije, bogate raznolikosti njenih ustanov in prav tako njene posebne lastnosti in različne potrebe. Zato zagovarjamo, da se jih podpre. Menimo pa, da to ne sme biti v škodo kakovosti javnih storitev, zlasti na področjih, kjer socialna ekonomija prav tako igra pomembno vlogo.

Zavedamo se, da lahko socialna ekonomija pomaga okrepiti gospodarski in družbeni razvoj ter poveča demokratično sodelovanje, posebej če obstajajo pogoji za podporo ter v kolikor se le-ta ne uporablja za spodkopavanje univerzalnih javnih storitev, ki so dostopne celotni populaciji. Upoštevati je treba, da socialna ekonomija ne more nadomestiti virov in javnega upravljanja javnih storitev, lahko pa je pomemben dodatek le-tem.

Malcolm Harbour (PPE-DE), v pisni obliki. – Moji konzervativni britanski kolegi in jaz močno podpiramo prispevek teh organizacij in podjetij, ki delujejo v neprofitnem sektorju, k evropskemu gospodarstvu. Konzervativci trdno verjamejo, na primer v korist skupnosti, ki sodelujejo, v delo dobrodelnih ustanov in prostovoljnega sektorja na splošno ter so nedavno naročili obširne raziskave na tem področju.

Obstaja pa več priporočil za nove evropske ukrepe v tem poročilu, ki jih ne moremo sprejeti.

Zato smo se odločili, da se vzdržimo.

Anna Ibrisagic (PPE-DE), v pisni obliki. – (SV) Danes smo glasovali proti samoiniciativnemu poročilu gospe Toia (A6-0015/2009) o socialni ekonomiji. Strinjamo se, da socialna ekonomija igra pomembno vlogo v današnji družbi, vendar se ne moremo strinjati, da bi zanjo veljala drugačna pravila kot za druga podjetja.

Različne vrste podjetij je nemogoče jasno razlikovati med seboj in po našem mnenju zadruge in vzajemne družbe ne bi smele imeti prednosti pred majhnimi podjetji, na primer kar zadeva možnosti financiranja in druge oblike pomoči.

Livia Járóka (PPE-DE), v pisni obliki. – (HU) Rada bi čestitala gospe Toia za njeno poročilo o socialni ekonomiji, ki izpostavlja ključno vlogo podjetij socialne ekonomije v vključevanju na trg dela, saj lahko ta podjetja v veliki meri prispevajo k razvoju in doseganju socialne kohezije zahvaljujoč njihovi tesni povezavi z lokalnimi skupnostmi. Poleg tega lahko udeleženci socialne ekonomije s ciljem socialne blaginje vključijo proizvodne procese v svoje aktivnosti in spodbujajo samoupravljanje. Tako je učinkovito delovanje socialne ekonomije ali tretjega sektorja pomembno zlasti za prikrajšane ljudi. To zajema vprašanje zaposlenosti romske populacije, ki se v vsej Evropi sooča z nesprejemljivo stopnjo brezposelnosti.

Da bi socialna ekonomija delovala učinkovito, je potreben ustrezen pravni okvir, kar pomeni pravno priznavanje njenih sestavnih delov, najsi so to fundacije, zadruge ali druga združenja. Pomembno je olajšati dostop do posojil, davčnih olajšav kot tudi pobud za te organizacije. Smiselno bi bilo razmisliti o uvedbi enotnega financiranja Skupnosti za podjetja, ki so najbolj učinkovita za socialno kohezijo.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, glasoval sem za poročilo gospe Toia o socialni ekonomiji.

Soglašam s stališčem poročevalke, da je socialna ekonomija vse pomembnejša v obstoječi gospodarski klimi, saj se danes pojavlja veliko potreb, ki jih tradicionalni gospodarski subjekti ne morejo izpolniti. Socialna ekonomija nedvomno igra pomembno vlogo pri izpolnjevanju ciljev EU, kot sta izboljšanje zaposlovanja in socialne kohezije ter krepitev politik enakih možnosti.

Strinjam se tudi, da bi se morala socialna ekonomija spopasti z nenehno razvijajočimi se tržnimi dogodki, da bi prišli do učinkovitih strategij za izpolnjevanje njenih ciljev. To je mogoče doseči z vzpostavljanjem mrež med zainteresiranimi stranmi kot tudi prek tesnejšega sodelovanja in izmenjave izkušenj na vseh ravneh, bodisi lokalni, nacionalni ali nadnacionalni.

Andrzej Jan Szejna (PSE), v pisni obliki. – (PL) Socialna ekonomija upošteva temeljna načela evropskega socialnega modela. Njene osnovne lastnosti in vrednote so takšne, da imajo ljudje prednost pred dobičkom, zajemajo pa tudi sovpadanje interesov članov/uporabnikov in splošnega interesa ter demokratični nadzor, ki ga izvajajo člani. Socialna ekonomija obsega 10 % evropskih podjetij in 6 % vseh zaposlitev.

Socialna ekonomija, imenovana tudi solidarnostno gospodarstvo in tretji sektor, je bistveni instrument za uresničitev lizbonskih ciljev. Ima velik potencial za ustvarjanje delovnih mest in jo je mogoče učinkovito uporabiti za doseganje cilja gospodarske rasti.

Tretji sektor ima vodilno vlogo v evropskem gospodarstvu, saj združuje donosnost in solidarnost.

Glede na finančno krizo, ki jo zadnje čase zaskrbljeno opazujemo in brez uspeha poskušamo premagati, je za nas finančna stabilnost življenjsko pomembna. Evropejce je groza, da bodo izgubili službo, in pričakujejo pošteno obravnavo. Evropska unija in države članice se morajo odzvati na realne potrebe, ustvariti realne priložnosti in gojiti novo upanje za dobro vseh Evropejcev.

Spodbujanje solidarne ekonomije je en način, da se izboljša situacija.

Podpiram predlog poročevalke. Evropska komisija ne bi smela samo spodbujati socialne ekonomije, temveč bi morala izvajati realne ukrepe za oblikovanje pravnega okvira, v katerem lahko subjekti, kot so zadruge, vzajemne družbe, združenja in fundacije delujejo, ter sestaviti program za zagotavljanje finančne podpore, svetovanja in usposabljanja obstoječim podjetjem in tistim, ki še niso bila ustanovljena.

Michel Teychenné (PSE), v pisni obliki. – (FR) Bolj kot kdaj koli prej potrebuje socialna ekonomija določen pravni okvir in poročilo gospe Toia je korak v pravo smer.

Evropska komisija je umaknila dva predloga, namenjena uvedbi statuten za evropske vzajemne družbe in združenja. V času, ko razpoke v kapitalističnem sistemu očitno zevajo, je nenavadno umakniti predloge, ki spodbujajo drugačne in učinkovite vrste gospodarske organizacije.

Socialna ekonomija, temelječa na načelih vzajemnosti in medsebojne odvisnosti, zagovarja nov koncept poslovne prakse, ki je bolj človeški in drugačen od kapitalističnega pristopa, ki zajema le prizadevanje za dobiček. V zadnjih letih se je uspešno širila in danes obsega 10 % podjetij in 6 % delovnih mest v Evropski uniji.

Odnos Komisije je morda res obžalovanja vreden, toda kljub temu smo lahko zadovoljni z glasovanjem Parlamenta. Poziv, da se upošteva lastnosti socialne ekonomije pri oblikovanju evropskih politik, je treba pozdraviti, kot je treba pozdraviti tudi zahtevo, da se ponovno preuči vzpostavitev posebne proračunske postavke.

Anna Záborská (PPE-DE), v pisni obliki. – (SK) V resoluciji o ženskah in revščini v Evropski uniji (A6-0273/2005) omenjam in ponovno poudarjam, kako nujno je podpreti novo Evropo, ki temelji na ustvarjalnem sobivanju kultur in miselnosti ter na polnem spoštovanju drugačnosti. Evropo, kjer koncept odgovorne svobode ne pomeni samo prostega pretoka kapitala in kjer se državljani udeležujejo v skladu s svojimi sposobnostmi, ne glede na njihov družbeni status. Evropo, kjer se z razvijanjem ustvarjalnosti in z zaščito dostojanstva vsakega posameznika prispeva k dobrobiti vseh. Omenjam tudi nove oblike revščine in socialne izključenosti, ki bi morale spodbujati ustvarjalen odziv med tistimi, ki so jim izpostavljeni.

Poročilo gospe Toia podpira ta pristop. Poročilo pozdravljam in sem ga pri glasovanju podprla.

Ker so vrednote socialnega tržnega gospodarstva na splošno usklajene z univerzalnimi cilji EU, kar zadeva socialno vključenost, morajo zajemati ustrezno zaposlovanje, usposabljanje strokovnjakov in ponovno vključevanje v trg dela. Socialne ekonomije so pokazale, da lahko bistveno izboljšajo položaj prikrajšanih. Nobelov nagrajenec Mohamed Junus je na primer z uvedbo podjetij za mikrokreditiranje izboljšal položaj in povečal vpliv žensk ter jim omogočil, da izboljšajo svoje finančno in družinsko stanje. Socialne inovacije podpirajo invalide pri iskanju lastnih rešitev za svoje socialne težave, pa tudi za ravnovesje med poklicnim in zasebnim življenjem, enake možnosti za moške in ženske, kakovost družinskega življenja in sposobnost skrbeti za otroke, ostarele in invalide.

– Poročilo: Evangelia Tzampazi (A6-0034/2009)

Liam Aylward (UEN), v pisni obliki. – Duševne bolezni prizadenejo vsakega četrtega človeka, kar je pretresljivo. Stigmatizacija in diskriminacija duševno bolnih sta še vedno prisotni. Do leta 2020 naj bi depresija postala najpogostejši vzrok bolezni v razvitem svetu. Zdaj v EU samomor vsako leto stori okoli 58 000 državljanov, kar je več kot število ljudi, ki umre v prometnih nesrečah ali nasilne smrti.

Nujno so potrebne informacijske kampanje v šolah in širjenje informacij od tam v vsa področja življenja. Kot zakonodajalci, socialni delavci in odgovorni ljudje v okviru skupnosti se moramo v boju proti stigmatizaciji osredotočiti na zgodnje odkrivanje bolezni in zgodnje poseganje.

Iz raziskav, ki so bistvenega pomena za naše storitve, smo se naučili, da je prvih pet let življenja izredno pomembnih za duševno zdravje. Torej je spodbujanje duševnega zdravja pri otrocih naložba v prihodnost.

Projekti EU so se že izkazali za uspešne, saj se ukvarjajo s poporodno depresijo pri materah, izboljšanjem starševskih sposobnosti, organizacijo obiskov na domu s strani bolniških sester, ki pomagajo bodočim in mladim staršem, ter zagotavljanjem sredstev šolam. Raziskave kažejo, da lahko z zagotavljanjem sredstev šolam za naše mlade študente izboljšamo razvoj otrok in zmanjšamo ustrahovanje ter simptome tesnobe in depresije.

Charlotte Cederschiöld, Gunnar Hökmark in Anna Ibrisagic (PPE-DE), v pisni obliki. – (SV) Mi švedski konzervativci smo danes glasovali za samoiniciativno poročilo gospe Tzampazi o duševnem zdravju (A6-0034/2009). Spoštujemo odločitev držav članic, da sklenejo evropski pakt o duševnem zdravju in dobrem počutju, ki ga omenja poročilo. Povsem naravno se nam zdi, da države članice sodelujejo in si izmenjujejo izkušnje na tem področju pod lastnimi pogoji.

Nasprotujemo pa delu poročila, ki poziva, da se opredelijo evropske smernice za obravnavo duševnega zdravja v medijih. Ne strinjamo se, da bi bilo treba to izvajati na evropski ravni, bi pa s tem ohranili svobodne in neodvisne javne medije.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), v pisni obliki. – (EL) Spodbujanje preoblikovanja sistema duševnega zdravja služi interesom kapitala, kapitalističnim prestrukturiranjem in komercializaciji zdravja, ne pa toliko interesom bolnikov. Večina storitev s področja duševnega zdravja – vsaj tistih, kjer se iz kapitala ustvarja dobiček – prehaja v zasebni sektor v okviru libzonske strategije.

Velika večina duševno bolnih bolnikov v psihiatričnih bolnišnicah in drugih socialnih ustanovah se sooča z mizernimi in naravnost ponižujočimi življenjskimi pogoji, primarna in sekundarna zdravstvena dejavnost pa sta izjemno pomanjkljivi.

Posegi nevladnih organizacij, sponzorjev in drugih „človekoljubov“ v zdravstveni sektor, ne pa tudi zasebnega kapitala, so alibi za in obenem most do popolne privatizacije storitev.

Žrtve, ki niso duševni bolniki, na področju zasebne ali tako imenovane „socialne“ infrastrukture so delavci, katerih delovne pravice se kršijo in ki so vključeni v programe začasnega dela in jim neprekinjeno grozi odpustitev.

Podpiramo ukinitve nehumane psihiatrične oskrbe v ustanovah tipa bolnišnic, ki jo izvajajo meščanske uprave, ustanovitve povezanega omrežja storitev s področja duševnega zdravja v okviru enotnega, javnega, brezplačnega zdravstvenega sistema in sistema socialnega skrbstva ter ukinitve vseh komercialnih dejavnosti, ki ne izpolnjujejo pravih potreb bolnikov, pa tudi njihovih družin in vseh ljudi.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Namen tega poročila je pozornost usmeriti na duševno zdravje, ki po besedah poročevalke vpliva na naše vsakdanje življenje ter prispeva k dobrobiti in socialni pravičnosti. Nasprotno pa duševne bolezni zmanjšujejo kakovost življenja ljudi in njihovih družin ter vplivajo na zdravstveni, gospodarski, izobraževalni, socialno-varnostni, kazenski in pravni sektor.

Vse bolj pa se uveljavlja zavest, da brez duševnega zdravja ni zdravja. Preučiti moramo nekaj podatkov, ki jih navaja poročilo, predvsem:

- s težavami z duševnim zdravjem se vsaj enkrat v življenju spopada vsaka četrta oseba;
- depresija je ena najpogostejših motenj – za njo trpi vsaka šesta ženska v Evropi – in ocenjuje se, da bo do leta 2020 najpogostejša bolezen v razvitem svetu in drugi razlog invalidnosti;
- v EU se vsako leto zgodi približno 59 000 samomorov, od katerih se 90 % pripisuje duševnim motnjam;
- ranljive in odrinjene skupine, kot so brezposelni, migranti, invalidi, žrtve zlorab in uporabniki psihoaktivnih snovi, imajo več možnosti, da bodo imeli težave z duševnim zdravjem.

Usklajen pristop k izzivom, ki jih predstavlja duševno zdravje, je zelo pomemben, to vprašanje pa je treba obravnavati prav tako resno kot telesno zdravje.

Françoise Grossetête (PPE-DE), v pisni obliki. – (FR) Glasovala sem za poročilo o duševnem zdravju, ki si prizadeva zagotoviti, da bi ta izziv ostal med prednostnimi nalogami Evropske unije na zdravstvenem področju.

Poročilo poziva k ukrepom za preprečevanje depresije in samomora, spodbujanje duševnega zdravja med mladimi in v okviru izobraževalnega sistema, na delovnem mestu in med starejšimi ljudmi. Poudarja tudi potrebo po boju proti stigmatizaciji in socialni izključenosti. Besedilo Komisijo poziva, naj predlaga splošne kazalnike, ki bodo izboljšali primerljivost podatkov in olajšali izmenjavo najboljših praks ter sodelovanje med državami članicami za spodbujanje duševnega zdravja.

Vesela pa sem tudi, ker poročilo jasno razlikuje med nevrodegenerativnimi motnjami, kot je alzheimerjeva bolezen, in duševnimi boleznimi. Alzheimerjeva bolezen je v resnici posebna vrsta bolezni, ki se ne sme obravnavati enako kot duševne bolezni.

Ian Hudghton (Verts/ALE), v pisni obliki. – Poročilo gospe Tzampazi se ukvarja s pomembnim zdravstvenim vprašanjem. Glede na to, da ima vsaka četrta oseba enkrat v življenju resne težave z duševnim zdravjem, bomo te težave imeli praktično vsi mi sami ali nekdo, ki nam je blizu. Duševne bolezni so žal še vedno ožigosane in države članice morajo nujno stopiti skupaj, da bi to odpravile in uvedle ukrepe za zagotavljanje poštene in enake obravnave.

Adrian Manole (PPE-DE), v pisni obliki. – Statistični podatki Svetovne zdravstvene organizacije kažejo, da trenutno 450 milijonov ljudi trpi zaradi takšnih ali drugačnih duševnih, vedenjskih ali psiholoških težav, kar predstavlja 12 % svetovnega prebivalstva.

Podobno velja, da bo do leta 2010 depresija postala najpogostejša bolezen moderne družbe.

Na primer, v Romuniji je bilo v eni sami klinični psihiatrični bolnišnici „Dr Alexandru Obregia“ leta 2008 sprejetih 22 000 bolnikov, večinoma zaradi depresije in shizofrenije.

Ljudje iz teh kategorij, ki so ranljivi in potisnjeni na rob družbe, na primer brezposelni in priseljenci, kot tudi invalidi in žrtve zlorab so bolj nagnjeni k depresiji v obstoječi gospodarski krizi.

V vseh državah se soočajo s pomanjkanjem zdravstvenega osebja, ki bi bilo specializirano za zdravljenje duševnih bolnikov. V revnih državah pride na 100 000 prebivalcev 0,05 psihiatra. Ta težava se v številnih državah še stopnjuje zaradi migracije specializiranega zdravstvenega osebja. Predvsem mislim, da se bomo morali vprašanju duševnega zdravja ljudi posvetiti na mnogo bolj poglobljen način in da bodo morale vse države članice vzpostaviti skupne programe, da na vse možne načine omejijo širjenje tega problema.

David Martin (PSE), v pisni obliki. – Podpiram to poročilo, ki države članice poziva k ozaveščanju prek kampanj, boju proti stigmatizaciji in socialni izključenosti ter izboljšanju zakonodaje o duševnem zdravju. Vsaka četrta oseba se najmanj enkrat v življenju spopada s težavami z duševnim zdravjem, toda duševnih bolezni se še vedno drži stigma. To poročilo kodificira osnovna načela, vrednote in cilje politike s področja duševnega zdravja, ki je v vsej Evropi nujna zaradi spodbujanja boljšega razumevanja.

Mairead McGuinness (PPE-DE), v pisni obliki. – Glasovala sem za to poročilo, zlasti pa me skrbi, ker obstoječa gospodarska kriza vrši pritisk na posameznike in družine ter lahko privede do številnejših težav z duševnim zdravjem.

Vsaka četrta oseba ima najmanj enkrat v življenju takšne ali drugačne težave z duševnim zdravjem.

Depresija je ena izmed najpogostejših motenj, saj prizadene vsako šesto žensko v Evropi. Po ocenah naj bi depresija do leta 2020 postala najpogostejša bolezen v razvitem svetu. V EU vsako leto okoli 59 000 ljudi stori samomor, od katerih jih je 90 % mogoče pripisati duševnim motnjam.

Enako pozornost kot telesnemu zdravju moramo posvetiti tudi problematiki duševnega zdravja.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, pozdravljam poročilo gospe Tzampazi o duševnem zdravju.

Strinjam se s poročevalko, da je nujno priznati enako pomembnost duševnega in fizičnega zdravja kot dejavnikov, ki vplivata na kakovost življenja. Prizadevanje za duševno zdravje mora zajemati mlade ljudi, odrasle in ostarele; posebna pozornost mora biti posvečena slednjim, saj pri njih obstaja večje tveganje za degenerativne bolezni, in ženskam, ker jih pogosteje prizadene depresija.

Če želimo zagotoviti izpolnjevanje zadevnih ciljev, moramo predvsem uvesti ukrepe proti socialni izključenosti in marginalizaciji, ki lahko prispevata k duševnim motnjam, pa tudi ukrepe za spodbujanje duševnega zdravja na delovnem mestu, kjer so ljudje izpostavljeni številnim pritiskom in stresnim situacijam, ki lahko prav tako sprožijo duševne težave.

Anna Záborská (PPE-DE), v pisni obliki. – (SK) Pozdravljam izid te resolucije. V vmesni skupini negovalcev smo pogosto razpravljali o možnosti, da bi EU sodelovala v tej politiki ob spoštovanju načel subsidiarnosti in primarnosti odločitev držav članic. Podpiram poziv k sodelovanju med evropski ustanovami na nacionalni, regionalni in lokalni ravni kot tudi med socialnimi partnerji v petih prednostnih območjih podpore duševnemu zdravju. Ljudi je treba zaščititi pred stigmatizacijo in socialno izključenostjo ne glede na starost, spol, etnično poreklo in socialno-ekonomsko skupino. Njihovo človeško dostojanstvo je prednostnega pomena, zato mora biti ljudem, ki imajo težave z duševnim zdravjem, njihovim družinam in negovalcem na voljo več pomoči in ustrezno zdravljenje.

Duševno zdravje je odvisno od več dejavnikov, zato sem v svojem poročilu o solidarnosti med generacijami poudarila izobraževalno dolžnost staršev do prihodnjih generacij. Poročilo zajema tudi pomoč družinskim članom ostarelih in invalidov ter nenadomestljivo vlogo žensk in moških kot negovalcev, ki je potrebna za večje skupno dobro. To bi morale priznavati tudi sektorske politike. Ženske in moški, ki se prostovoljno odločijo skrbeti za bolne družinske člane, bi morali prejemati finančno nadomestilo. Prekinitev poklicne poti zaradi negovanja sorodnikov, ki imajo duševne težave, ne bi smela negativno vplivati na samo poklicno pot ali na zmožnost skrbeti za družino v finančnem smislu.

Države članice pozivam, da podprejo sisteme za dopust, ki bi bili v takih primerih prav tako rešitev.

– **Poročilo: András Gyürk (A6-0030/2009)**

Šarūnas Birutis (ALDE), v pisni obliki. – (LT) Učinkovita raba energije bi morala biti eden najpomembnejših stebrov energetske politike EU, ki je v pripravi. Z učinkovitejšo rabo energije v Evropi bi zagotovili varnejšo dobavo. Ne izvajajo se nobeni bistveni ukrepi, zato lahko v naslednjih 20–30 letih odvisnost Evrope od uvožene energije (trenutno je 50 % energije uvožene) doseže 70 %, nekatere države članice pa lahko postanejo še bolj odvisne. S pametnejšo rabo energije bi zmanjšali onesnaževanje okolja. Učinkovitejša raba energije

je med najučinkovitejšimi načini za zmanjšanje emisij plinov, ki povzročajo toplogredni učinek, in za zagotovljeno izvajanje pomembnih načrtov iz podnebne politike EU. Poleg tega imajo ukrepi na tem področju velik vpliv na konkurenčnost evropske industrije in priložnost, da se dosežejo cilji lizbonske strategije. Učinkovitejša raba energije lahko tudi zmanjša breme, ki ga nosijo najranljivejši potrošniki, in odpravi energetske revščino.

Carlos Coelho (PPE-DE), v pisni obliki. – (PT) Energetska učinkovitost je ključna, če želi EU zmanjšati svoje stroške energije. Je tudi koristno orodje za manjšo odvisnost od nafte.

Vsi narodi lahko veliko pridobijo z izmenjavo izkušenj med državami članicami na tem področju, s primerjavo metodologij in strategij, četudi prilagojenih posameznim regijam.

Kar zadeva Portugalsko, mi je žal, da izvedeni ukrepi niso bili zastavljeni v skladnem in celostnem akcijskem načrtu, ki bi bil predložen Komisiji v zakonsko predpisanem roku. To pomeni, da je moja država ena izmed redkih, ki tega ni storila, zato nam ni na voljo izmenjava rešitev.

Prva presoja nacionalnih akcijskih načrtov je referenčna točka za dialog v EU, pa tudi uporabno orodje, ki državam članicam omogoča, da duh energetske učinkovitosti prenesejo v pragmatične ukrepe, ki bodo do leta 2020 obrodili pričakovane rezultate.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Več držav članic pripravlja akcijske načrte, a se pojavljajo težave z opredelitvijo ciljev energetske učinkovitosti. Predlog, da se izpostavi dejansko izvajanje ukrepov, ki se osredotočajo na energetske učinkovitost, vključno z razvojem najboljših praks in sinergij ter boljšim obveščanjem in svetovanjem o energetske učinkovitosti končnim uporabnikom, se torej zdi primeren. Ne smemo pa pozabiti na podporo, ki je morajo biti deležni tisti, ki imajo večje finančne težave.

Prav tako se zdi primerno, da se v okviru pregleda akcijskih načrtov leta 2009 izvede natančna analiza, v kakšnem obsegu akcijski načrti pokrivajo vse možnosti varčevanja na področju energetske učinkovitosti, ne da bi postavili pod vprašaj suverenost posameznih držav članic. Ta analiza bi morala služiti za spremljanje težav in po potrebi za uvedbo ustreznih podpornih ukrepov, namenjenih doseganju predlaganega cilja energetske učinkovitosti.

Prav tako se zdi pomembno podpreti določbe, ki krepijo zgledno vlogo javnega sektorja, in priznati, da ima izboljšanje energetske učinkovitosti zgradb izjemen potencial za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov in boj proti podnebnim spremembam, tako z vidika prilagajanja kot spopadanja z vzroki podnebnih sprememb.

David Martin (PSE), v pisni obliki. – Evropska unija potroši več kot 20 % svoje energije zaradi neučinkovitosti, kar predstavlja približno 400 mtoe (milijon ton naftega ekvivalenta) manj energije in bi lahko prineslo ogromno zmanjšanje emisij. Podpiram to poročilo, ker poudarja, da je treba z energijo ravnati učinkoviteje. Poročilo kot cilj navaja prihranek energije v višini 9 % do leta 2016.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, glasoval sem za poročilo gospoda Gyürka o spremljanju nacionalnih akcijskih načrtov za energetske učinkovitost.

Težave Evrope z dobavo energije so splošno znane in tesno povezane z vprašanjem energetske učinkovitosti. Energija, ki jo potroši EU, je luksuz, ki si ga ne moremo privoščiti; to moramo čim prej popraviti, da ne bo v prihodnosti prišlo do še hujših posledic.

Strinjam se, da so bili zaenkrat nacionalni akcijski načrti izvedeni le delno, kar pomeni, da so tudi rezultati mešani. Zato menim, da je potrebna trdnejša zaveza tako javnega kot zasebnega sektorja, pa tudi državljanov kot posameznikov.

Če upoštevamo ključen položaj MSP v Evropi, jih moramo nujno vključiti v akcijske načrte; ker jih naraščajoče cene energije bolj prizadenejo, bi imeli tudi veliko korist od boljše energetske učinkovitosti, njihov prispevek pa bi bil zelo pomemben za doseganje splošnih ciljev.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE), v pisni obliki. – (PL) Racionalizacija porabe energije je izjemno pomembna dejavnost. Javnost mora vedeti, da je to najgospodarnejši način za boj proti podnebnim spremembam. Koristi pa ne bo imelo samo okolje. Čim bolje uporabimo razpoložljivo energijo, tem manj energije potrebujemo in toliko manj se moramo zanašati na uvoženo energijo. V obstoječi situaciji, ko se energija uporablja kot politično orodje, tega dejstva ne smemo podcenjevati.

Energijo uporabljamo vse racionalnejše. Posledice te politike je mogoče izmeriti. Od leta 1990 je proizvodnja energije v EU narasla za 40 %, prihodek na prebivalca za 1/3, potreba po energiji pa se je povečala za vsega 11 %. Racionalnejše upravljanje energije je torej pripomoglo h gospodarski rasti v vseh državah članicah.

Energetska učinkovitost in ukrepi za varčevanje z energijo igrajo ključno vlogo tako pri upočasnjevanju rasti energetskega potreba kot pri zmanjšanju količine izgorelega goriva.

Zmanjšanje emisij toplogrednih plinov, boljše izkoriščanje zelene energije in gospodarnejše upravljanje energije so priložnosti za zmanjšanje naše odvisnosti od uvoženega plina in nafte. Evropsko gospodarstvo mora postati manj ranljivo za nihanje cen energentov in inflacijo, pa tudi za tveganja, ki izhajajo iz geopolitične lokacije teh virov.

SL- Poročilo: Miguélez Ramos (A6-0016/2009)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström in Åsa Westlund (PSE), v pisni obliki. – (SV) Švedski socialni demokrati smo se odločili, da se glasovanja vzdržimo. Seveda nimamo nič proti raziskavam in boljšemu znanju na področju ribištva in sorodnih sektorjev. Vendar pa predvsem verjamemo, da mora EU v zvezi z ribiško politiko besede prenesti v dejanja. EU mora za rešitev problemov prelova in ogroženih staležev hitro ukrepati. To mora biti izhodiščna točka in žarišče skupne ribiške politike.

John Attard-Montalto (PSE), v pisni obliki. – Ne moremo podcenjevati pomembnosti posvečanja posebne pozornosti posebnim problemom ribištva in akvakulture. To je očitno glede na gospodarski, družbeni in politični pomen tega sektorja v EU. V moji državi, Malti, se posebna pozornost polaga tako ribištvu kot tudi akvakulturi.

Popolnoma se strinjam z Odborom za ribištvo, ki priporoča, da se na področju znanstvenih morskih raziskav prednost daje ne le raziskavam za pridobivanje znanja o stanju ribjih staležev, ampak tudi poslovnim, gospodarskim in družbenim vidikom, ki določajo upravljanje ribištva, saj so vsi ti vidiki ključnega pomena. Zagotoviti moramo, da dobijo na področjih ribištva in akvakulture prednost aplikativne raziskave.

Žal kratkoročno med ribiči in znanstveniki obstaja jasen konflikt interesov. Dolgoročno bodo cilji bolj združljivi.

Izvesti je treba raziskave z vidika izginjajočih staležev. Posledica tega bo izginotje celotnih vrst. Zato je na tem področju nujno polno sodelovanje med znanstveniki, ribiči in upravljavci ribogojnic.

Charlotte Cederschiöld, Gunnar Hökmark in Anna Ibrisagic (PPE-DE), v pisni obliki. – (SV) Mi, švedski konservativci smo danes glasovali za poročilo na lastno pobudo, ki ga je pripravila gospa Miguélez Ramos (A6-0016/2009) o aplikativnih raziskavah na področju skupne ribiške politike. Strinjamo se z osnovno predpostavko poročila, da bi morala imeti ribiška politika znanstveno podlago in da je soglasje med ribiči in raziskovalci osnova politike, ki je usmerjena v trajnost.

Vendar pa verjamemo, da mora Sedmi okvirni program s svojimi prednostnimi nalogami in omejitvami ostati.

Lena Ek (ALDE), v pisni obliki. – (SV) Odločila sem se glasovati za poročilo gospe Miguélez Ramos o aplikativnih raziskavah na področju skupne ribiške politike.

Pomembno je podpreti večje vlaganje v raziskave posledic ribiške politike za staleže rib, ekosisteme in biotsko raznovrstnost. Zato sem izredno kritična do delov ribiške politike EU. Vendar pa gospa Miguélez Ramos poudarja pomembnost osnivanja političnih odločitev na podlagi znanosti in dolgoročne trajnosti in ne predvsem na kratkoročnih interesih ribiške industrije in menim, da je to dobro.

Kljub temu pa sem kritična do morebitnih razlag poročila, ki bi lahko vodile do večje porabe denarja za zagotavljanje finančne podpore evropski ribiški industriji in do okrepitve položaja te industrije. Določena okoljska perspektiva bi morala prežemati vse raziskave ribiškega sektorja.

Duarte Freitas (PPE-DE), v pisni obliki. – (PT) Decembra 2006 sta Evropski parlament in Svet sprejela pomembno odločitev o Sedmem okvirnem programu Evropske skupnosti za raziskave, tehnološki razvoj in predstavitvene dejavnosti (2007-2013). Čestitam si, da sem se takrat skliceval na veliko pomembnost zagotavljanja več in boljšega tehnološkega razvoja in področju ribištva in akvakulture.

Zato verjamem, da je to poročilo na lastno pobudo pravočasno in izredno pomembno za uresničevanje ciljev nove reforme skupne ribiške politike (SRP).

SRP je med politikami Skupnosti najbolj odvisna od znanstvenih raziskav, glede na to, da kredibilnost ukrepov, sprejetih pod SRP, temelji na visokokakovostnih znanstvenih mnenjih.

Nadalje, tehnološki razvoj plovil, ribiške opreme in strojev lahko v prihodnosti zagotovi trajni razvoj sektorja in tako bolje zaščiti okolje in zagotovi večjo konkurenčnost flot.

Glasoval sem za to poročilo.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Znanstvene raziskave ribištva so bistvenega pomena za zagotavljanje ustreznih politik za upravljanje ribištva, ki morajo upoštevati družbene, okoljske in gospodarske vidike te dejavnosti, ki je osnovni vir hrane.

Te raziskave bi morale poleg ocene stanja ribjih staležev in ustvarjanja modelov, ki bi omogočili predvidevanje njihovega razvoja, pomagati izboljšati tudi ribiško opremo, plovila, delovne in varnostne pogoje za ribiče in oceno vpliva različnih sistemov/instrumentov za upravljanje ribištva na zaposlovanje in prihodke ribiških skupnosti.

Vendar pa je za dosego določenih ciljev in navedenih potreb na področju znanstvenih raziskav na področju ribištva nujno, da dajo EU in vsaka država članica na razpolago potrebna sredstva, vključno s financiranjem. Zato v tem oziru podpiramo priporočila v poročilu.

Vendar pa verjamemo, da razvoj znanstvenega raziskovanja absolutno zahteva, da se prizna vrednost vključenih človeških virov. To pomeni zagotavljanje pravic teh strokovnjakov z ozirom na pogodbe o zaposlitvi – z bojem proti negotovim delovnim razmerjem, s katerimi se soočajo mnogi od teh raziskovalcev –, poštena plačila in dostop do sistemov socialne varnosti, med mnogimi drugimi pravicami delavcev.

Ian Hudghton (Verts/ALE), v pisni obliki. – Glasoval sem za poročilo gospe Miguélez o raziskavah na področju ribištva. Nasprotujem skupni ribiški politiki in verjamem, da bi moralo biti upravljanje ribištva v pristojnosti evropskih pomorskih narodov v njihovem medsebojnem sodelovanju. Za to sodelovanje bi bili potrebni skupni ukrepi na področju znanosti in raziskovanja in to je področje znotraj katerega lahko EU da dodano vrednost.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, poročilo gospe Miguélez Ramos o aplikativnih raziskavah na področju skupne ribiške politike sem podprl.

Razumno in odgovorno izkoriščanje naravnih virov je vse pomembnejše glede na očitno in nesprejemljivo osiromašenje teh virov skozi leta tako v smislu kakovosti kot tudi količine.

V smislu morskega razvoja je zato nujno na celovit način pretehtati njegovo zaščito in sprejeti pristop, ki temelji na natančni oceni ekosistemov, z upoštevanjem vseh dejavnosti, ki zadevajo evropska morja. Jasno je, da lahko takšen pristop srednjeročno ali dolgoročno pozitivno vpliva na uravnotežen razvoj gospodarstva in družbe kot tudi splošne konkurenčnosti sistema.

Zato verjamem, da je nujno bolj financirati aplikativne raziskave na področju ribištva, vključno s financiranjem iz Sedmega okvirnega programa za raziskave, kakor je bilo v preteklosti določeno s predhodnimi okvirnimi programi. Prav tako bi morali pospešiti izdelavo mreže raziskovalnih centrov, ki lahko delijo specializirano infrastrukturo in si izmenjavajo uporabne informacije in podatke.

Olle Schmidt (ALDE), v pisni obliki. – (SV) Odločili smo se, da bomo glasovali za poročilo gospe Miguelez Ramos o aplikativnih raziskavah na področju skupne ribiške politike.

Pomembno je podpreti povečana vlaganja v raziskave o posledicah ribiške politike za staleže rib, ekosisteme in biotsko raznolikost. Izredno smo kritični glede delov ribiške politike EU na okoljski podlagi. Vendar pa gospa Miguelez Ramos poudarja pomen osnovanja političnih odločitev na podlagi znanosti in dolgoročne trajnosti in ne prvenstveno na podlagi kratkoročnih interesov ribiške industrije in menimo, da je to dobro.

Vendar pa smo kritični do morebitnih razlag poročila, ki bi lahko vodile do večje porabe denarja za zagotavljanje finančne podpore evropski ribiški industriji in do okrepitve položaja te industrije. Vse raziskave ribiškega sektorja, katerim se dodelijo dodatna sredstva, bi morala prežemati določena okoljska perspektiva.

- Poročilo: Charlotte Cederschiöld (A6-0029/2009)

Bairbre de Brún (GUE/NGL), v pisni obliki. – Glasovala sem za poročilo gospe Cederschiöld, ker verjamem, da je možnost dela in bivanja evropskih državljanov v drugi državi članici pomembna pravica. Podpiram namen poročila za poenostavitev mobilnosti strokovnjakov in za zagotavljanje varnosti potrošnikov.

Vendar pa nekaterih vidikov poročila gospe Cederschiöld ne podpiram v celoti, kot so formulacije glede odprave ovir za prosto gibanje oseb in storitev, ki bi jih bilo mogoče razlagati kot izjavo proti kolektivnim pogodbam na trgu dela. V zvezi z vključevanjem zdravstvenih delavcev v sporazum menim, da obstaja nevarnost za deregulacijo na področju zdravstvene oskrbe.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), v pisni obliki. – (PL) Ena od temeljnih svoboščin notranjega trga EU je svoboda gibanja, ki nam poleg prostega potovanja znotraj njenih meja omogoča tudi zaposlovanje. Število ljudi, ki to priložnost izkoristijo, se neprestano večja in najboljši primer tega trenda je mobilnost delavcev iz novih držav članic v zadnjih letih, vključno s Poljsko. Trenutno dela in živi približno 2 % prebivalcev EU v državi članici, ki ni njihova matična država.

Kljub dejstvu, da so bile nadaljnje ovire za skupni, notranji trg odstranjene, je ena od glavnih ovir, s katerimi se sooča mnogo ljudi, ki želijo delati v drugi državi članici, strah, da jim ne bodo priznali kvalifikacij, ki so jih pridobili v drugi državi članici. Zaradi te zadeve je današnje poročilo dobilo podporo, in to pomeni poziv k izdelavi evropske poklicne izkaznice za ponudnike storitev. Uvedba takšne izkaznice bi lahko poenostavila mobilnost med predstavniki številnih strokovnjakov, medtem ko bi delodajalcem hkrati nudila gotovost glede kvalifikacij zaposlenega, ki ima takšno izkaznico, in povečala ne le preglednost kvalifikacij ampak tudi njihovo priznavanje in primerljivost.

Zato sem navdušena, da je Evropski parlament sprejel poročilo, ki bo vsekakor imelo vpliv na prihodnje razprave o izdelavi evropske poklicne izkaznice.

Jens Holm in Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), v pisni obliki. – Možnost, da lahko evropski državljani delajo in živijo in živijo v drugi državi članici, je pomembna pravica in podpiram namene za poenostavitev mobilnosti strokovnjakov in za zagotavljanje varnosti potrošnikov. Vendar pa nekaterih vidikov poročila gospe Cederschiöld ne podpiram v celoti, kot so formulacije glede odprave ovir za prosto gibanje oseb in storitev, ki bi jih bilo mogoče razlagati kot izjavo proti kolektivnim pogodbam na trgu dela. V zvezi z vključevanjem zdravstvenih delavcev v sporazum menim, da obstaja nevarnost za deregulacijo na področju zdravstvene oskrbe. Zato sem se pri končnem glasovanju o poročilu vzdržal.

Kartika Tamara Liotard (GUE/NGL), v pisni obliki. – Možnost, da lahko evropski državljani delajo in živijo v drugi državi članici, je pomembna pravica in podpiram namene za poenostavitev mobilnosti strokovnjakov in za zagotavljanje varnosti potrošnikov. Vendar pa nekaterih vidikov poročila gospe Cederschiöld ne podpiram v celoti, kot so formulacije glede odprave ovir za prosto gibanje oseb in storitev, ki bi jih bilo mogoče razlagati kot izjavo proti kolektivnim pogodbam na trgu dela. V zvezi z vključevanjem zdravstvenih delavcev v sporazum menim, da obstaja nevarnost za deregulacijo na področju zdravstvene oskrbe. Zato sem se pri končnem glasovanju o poročilu vzdržala.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) To pobudo o izdelavi evropske poklicne izkaznice za ponudnike storitev sem podprl tako, da sem glasoval za njo, ker predstavlja nov način zagotavljanja prostega gibanja oseb in storitev. Spodbujati moramo preseljevanje delovne sile in čim bolj poenostaviti poklicno mobilnost s pospešitvijo izmenjave informacij med matično državo članico in državo članico gostiteljico.

Glede na statistične podatke o pritožbah, ki jih je leta 2007 prejel SOLVIT, se je 20 % teh nanašalo na priznavanje poklicnih kvalifikacij, ki so potrebne za opravljanje zakonsko urejenega poklica. Z izdelavo evropske poklicne izkaznice za ponudnike storitev bodo odstranjene nekatere ovire, ki še vedno ovirajo evropske državljane, ki želijo izvajati pridobitno zaposlitev v državi, ki ni njihova matična država.

Nadalje, informacije, ki jih vsebuje ta poklicna izkaznica, bodo zagotovile podporo tako delodajalcem kot tudi potrošnikom, pri tem pa bodo koristile tudi pri poklicih, ki niso zakonsko urejeni in usklajeni.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Glasoval sem za poročilo gospe Cederschiöld o izdelavi evropske poklicne izkaznice za ponudnike storitev.

To sem storil zato, ker je po mojem mnenju kljub obstoju Direktive 2005/36/ES, ki je usmerjena v spodbujanje poklicne mobilnosti, ta trg v osnovi še vedno nacionalen. Bolj splošno, mobilnost delavcev v Evropski uniji

ostaja zelo nizka in predstavlja oviro za ustrezno delovanje notranjega trga kot tudi za uresničevanje Lizbonske strategije za rast in delovna mesta.

V tej luči mislim, da je ključno ustvariti evropske poklicne izkaznice, ki v nekaterih primerih že obstajajo, da bodo zajemale vse poklice, vključno s tistimi, ki niso zakonsko urejeni. To bo spodbudilo njihovo priznavanje v državah članicah in tako povečalo možnosti, da bodo lahko potrošniki enostavneje dostopali do tujih ponudnikov storitev in tako pomagali pri povečanju vključevanja v evropski notranji trg.

- Poročilo: Elspeth Attwooll (A6-0025/2009)

Šarūnas Birutis (ALDE), v pisni obliki. – (LT) Verjamem, da mora EU glede na bolečo preteklost komercialnega kitolova in nedavnega povečanja nevarnosti za populacije kitov – kot so naključni kitolovi med ribolovom, trki z ladjami, globalne podnebne spremembe in zvočna onesnaženost v oceanih – na mednarodnih forumih dosledno in usklajeno zagotavljati največjo zaščito kitov na svetovni ravni. Rotim vas, da nasprotujete kakršnemu koli predlogu, ki bi lahko bil uporabljen za uzakonitev kakršnega koli kitolova za znanstvene namene ali komercialnega kitolova na obali ali drugod ali bi prav tako dovoljeval mednarodno trgovino z izdelki iz kitov.

Duarte Freitas (PPE-DE), v pisni obliki. – (PT) Kljub prizadevanjem in pobudam IWC (Mednarodne komisije za kitolov) je položaj glede številnih vrst kitov in delfinov še vedno zaskrbljujoč, saj velikemu številu grozi izumrtje. Celotno vprašanje ulova kitov za znanstvene namene je še vedno „krinka“ za ulov teh sesalcev in zato mora EU posredovati v smislu revidiranja tega mednarodnega stališča.

Nekatere predpostavke tega poročila, ki menim, da so bistvene, so podpiranje ohranitve moratorija, nasprotovanje vsem predlogom v zvezi z novimi načini kitolova, dopuščanje, da bi moral vse operacije članic IWC nadzirati IWC in podpiranje predlogov, ki so usmerjeni v odpravo „kitolova v znanstvene namene“ izven nadzora IWC.

Zagotavljanje, da EU opredeli svoje politično stališče glede te teme, in prevzem pobude za uresničevanje ciljev v zvezi s spoštovanjem biotske raznovrstnosti in trajnostnega razvoja našega planeta sta temeljna cilja, ki ju more sprejeti EU.

Zato sem to poročilo podprl.

Nils Lundgren (IND/DEM), v pisni obliki. – (SV) Kot poročevalka tudi sam podpiram svetovni moratorij na komercialni kitolov in prepoved mednarodne trgovine z izdelki iz kitov. Obstajajo tudi dobri razlogi za odpravo tako imenovanega „kitolova v znanstvene namene.“

Pri obravnavanju teh vprašanj na mednarodni ravni bi si bilo treba prizadevati za sodelovanje v okviru Mednarodne komisije za kitolov in ne v okviru EU.

Kljub temu nasprotovanju vsebini poročila sem se odločil, da glasujem za poročilo.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, glasoval sem za poročilo gospe Attwooll o ukrepih Skupnosti v zvezi s kitolovom.

Priznavam potrebo po prepovedi lova teh ogroženih sesalcev in, da so potrebni odločni ukrepi za zagotovitev njihovega preživetja. Obstoječi moratorij na kitolov je že prinesel dobre rezultate v smislu povečanja populacij kitov in delfinov, čeprav ga mnogo ključnih držav še ni ratificiralo, torej se kitolov še vedno izvaja. Zato pozdravljam poziv Komisiji naj predstavi nove predloge, ki bodo spodbudili izboljšanje teh rezultatov.

Prav tako mislim, da je pomembna razlika, ki obstaja med komercialnim kitolovom in kitolovom, namenjenim za hrano, ki ga še vedno prakticirajo nekateri avtohtoni prebivalci. Slednji je po pravici izključen iz moratorija, kot velja tudi za znanstvene raziskave kitov, če upoštevajo potrebo po zaščiti vrste.

- Poročilo: Ivo Belet (A6-0027/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), v pisni obliki. – (IT) Gospa predsednica, glasoval sem za poročilo. Eden glavnih razlogov za sodelovanje ES v observatoriju je pomembnost, da dejavnosti observatorija pomagajo pri krepitvi konkurenčnosti avdiovizualne industrije Skupnosti. Na primer, razporejanje avdiovizualnega blaga pogosto ovira pomanjkanje znanja o razlikah v nacionalni zakonodaji. Observatorij pomaga pri premostitvi teh ovir tako, da zadevnim operaterjem zagotavlja strokovne in sistematizirane informacije.

Vendar pa žal zakonodaja, ki jo sprejme Evropska skupnost, v Italiji ni dovolj propagirana. Zaradi tega je potrebna večja zakonodajna preglednost, predvsem v zvezi z avtorskimi pravicami in zakonodajo o varstvu potrošnikov ter davčno in delovno zakonodajo. Nazadnje pa je nujno povečati pristojnost observatorija za spremljanje novih razvojev dogodkov kot so novi modeli potrošnje za avdiovizualne proizvode, predvsem videoigre in internet.

Šarūnas Birutis (ALDE), v pisni obliki. – (LT) Eden glavnih razlogov za sodelovanje Evropske skupnosti pri dejavnostih observatorija je predpogoj, da bo observatorij z izvajanjem svojega dela pomagal okrepiti konkurenčnost avdiovizualne industrije Skupnosti. Pri distribuciji avdiovizualnega blaga gre pogosto za nezadostno znanje o razlikah v nacionalni zakonodaji. Z zagotavljanjem tehničnega znanja in specialističnih informacij zadevnim operaterjem observatorij pomaga premagovati to oviro in bi zato bilo treba na sodelovanje Skupnosti gledati z naklonjenostjo. S posebnim nakupovanjem informacij in oglaševanjem svojih objav je observatorij postal glavni vir gospodarskih in pravnih informacij, ki pokrivajo različne segmente avdiovizualne industrije, ki jo uporabljajo člani v javnem in zasebnem sektorju. Nadalje Komisija navaja, da je ena najdragocenejših pridobitev observatorija sposobnost, da vzpostavi in nadzira znanstvene partnerske mreže. Te mreže pomagajo izboljšati kakovost gospodarske in pravne analize observatorija.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), v pisni obliki. – Glasoval sem za to poročilo, ker je Evropski avdiovizualni observatorij edina panevropska organizacija javnih storitev, namenjena zbiranju in širjenju informacij o evropski avdiovizualni industriji. Z zagotavljanjem podrobnih informacij o sektorju tako javnim kot tudi zasebnim telesom tega področja igra pomembno vlogo.

Nils Lundgren (IND/DEM), v pisni obliki. – (SV) Glasoval sem proti temu poročilu o sodelovanju Skupnosti v Evropskem avdiovizualnem observatoriju. V Evropski avdiovizualni observatorij se morajo vključiti države članice in ga financirati.

Iosif Matula (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Glasoval sem za osnutek poročila o sodelovanju Skupnosti v Evropskem avdiovizualnem observatoriju, projektu, ki ga skupina PPE-DE podpira iz številnih razlogov.

Najprej, verjamem, da je za nas nujna največja možna preglednost avdiovizualnega trga in zagotavljanje, da ima čim več institucij dostop do pomembnih informacij na tem področju. To je edini način za doseg prave konkurenčnosti in ciljev gospodarske rasti, določenih z Lizbonsko strategijo.

Drugič, zdi se mi pomembno, da observatorij združuje tako države članice EU, kot tudi evropske države, ki niso v Skupnosti, in tako nudi pomemben kohezijski dejavnik na ravni vseh evropskih držav. To nam ne bo omogočilo le medsebojnega povezovanja celotne celine, ampak bo tudi poenostavilo prost pretok blaga in storitev iz avdiovizualnega sektorja in tako bistveno razširilo ta trg.

Vendar pa moramo za povečanje učinkovitosti observatorija upoštevati nastop in razvoj novih tehnologij.

Osebo podpiram uporabo določb, ki razširjajo razpon dejavnosti observatorija za zagotavljanje boljše pokritosti na tem področju in za zagotavljanje še dragocenejših informacij, ki so koristne iz gospodarskega vidika, pa tudi za razumevanje evropskega družbenega in kulturnega okvira.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, glasoval sem za poročilo gospoda Beleta o sodelovanju Skupnosti v Evropskem avdiovizualnem observatoriju.

Po mojem mnenju je delo observatorija zelo pomembno; je edina organizacija, posvečena zbiranju in širjenju informacij o evropski avdiovizualni industriji in ima zato nalogo pospeševanja novih razvojev na avdiovizualnem področju, ki so v zadnjih letih postali vse bolj pomembni, saj se digitalna tehnologija vse bolj in bolj uporablja. Poleg tega pa preko svojih študij in analiz trga zagotavlja dragoceno pomoč tako za oblikovalce politike kot tudi za samo avdiovizualno industrijo.

Prav tako se strinjam, da bi bilo treba dejavnosti observatorija še bolj razširiti, da bi vključevale študijo davčne zakonodaje in delovnega prava v zvezi z avdiovizualnim sektorjem in bi se tako njegovo sodelovanje z državami članicami okrepilo.

- **Poročilo: Claudio Fava (A6-0026/2009)**

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström in Åsa Westlund (PSE), v pisni obliki. – (SV) Mi, švedski socialni demokrati v Evropskem parlamentu smo za radodarno politiko priseljevanja, ki se osredotoča na potrebe ljudi. To je pomenilo, da smo se na koncu odločili podpreti poročilo gospoda Fave, ker pošilja jasno sporočilo, da ni sprejemljivo, da delodajalci izkoriščajo ranljiv položaj priseljencev, ki nimajo

dokumentov, in ker tem priseljencem brez dokumentov daje določene pravice, ki jih več držav članic EU trenutno nima. Predpogoj za to, da smo lahko glasovali za poročilo, je bila odobritev izjave Parlamenta s strani Sveta, da člen 9 v prihodnosti nikakor ne bi smel biti prednost, ker bi lahko bilo zaradi tega težje sprejeti skupna pravila glede odgovornosti izvajalcev za njihove podizvajalce.

Jasno nam je, da morajo biti izvajalci odgovorni za zagotavljanje upoštevanja morebitnih sklenjenih kolektivnih pogodb s strani podizvajalcev. Delodajalci ne smejo imeti možnosti, da bi se izogibali uporabi predpisov delovnega prava z uporabo zapletene verige podizvajalcev. Vendar pa je v tej direktivi odgovornost omejena na raven prvega podizvajalca, kar menimo, da ni sprejemljivo. Kljub temu je pomembno upoštevati, da ni ničesar, kar bi posameznim državam članicam preprečilo uvedbo obsežnejše zakonodaje.

Prav tako načeloma nasprotujemo temu, da se iz sankcij izvzame zasebne posameznike, ki zaposlujejo ljudi brez dokumentov za delo na domu. Verjamemo, da so ljudje brez dokumentov ravno tako ranljivi, čeprav delajo za zasebne posameznike.

Alin Lucian Antochi (PSE), v pisni obliki. – (RO) Direktiva, o kateri se je ravno glasovalo, označuje še en korak proti pripravi osnutka in uporabi skupnih predpisov in ukrepov, potrebnih za urejanje položaja priseljencev, predvsem zaposlenih iz tretjih držav, ki nezakonito bivajo v Evropski uniji.

Obeti za boljši življenjski standard, ki jih ustvarja možnost pridobitve delovnega mesta, so eden ključnih dejavnikov za spodbujanje nezakonitega priseljevanja. Hkrati pa med posledice koristi, ki jih pridobijo delodajalci, sodi tudi tratenje javnih financ in izkrivljanje konkurence v gospodarstvu, pri čemer so nezakoniti delavci prikrajšani za vsakršno socialno zavarovanje ali pravico do pokojnine.

To je razlog, zakaj se sedanja direktiva nanaša na politiko priseljevanja, sankcije pa so usmerjene proti delodajalcem in ne proti delavcem, ki prihajajo iz tretjih držav. Posebno pozornost je treba posvetiti tudi državljanom iz novih držav članic, ki so kljub svojemu statusu evropskih državljanov še vedno predmet nadnacionalnih pravil o zaposlovanju, s čimer jim je omejen prost dostop do delovnega trga starih držav članic.

Ukrepi, kot je prisiljevanje delodajalcev, da preverjajo dovoljenja za bivanje delavcev iz tretjih držav, in denarne sankcije in kazni za delodajalce izpostavljajo prizadevanja Skupnosti in držav članic za usklajevanje njihovih politik priseljevanja in nezakonitega dela. Dejansko moramo v času, ko se Evropska unija sooča z še večjim upadanjem prebivalstva, upoštevati, da rešitev ni izgon teh delavcev, ampak ureditev njihovega položaja. V upanju na to sem glasoval za to poročilo.

Lena Ek (ALDE), v pisni obliki. – (SV) Glasovala sem za poročilo o sankcijah zoper delodajalce, ki zaposlujejo nezakonite priseljence iz tretjih držav.

Predlog je usmerjen v preprečevanje izkoriščanja nezakonitih priseljencev s strani delodajalcev in v krepitev pravic delavcev. V primeru nezakonitega zaposlovanja mora biti kaznovan delodajalec, ki krši zakon, in ne delavec.

V določenih državah EU ta vrsta zakonodaje ni prisotna. V drugih državah zakonodaja obstaja, a se je ne izvaja ali upošteva. Skupni predpisi EU za preprečevanje izkoriščanja in zaposlovanja nezakonitih delavcev so tako en način za dvig standardov za mnoge države EU.

Predlog, o katerem danes glasujemo, ima mnogo pomanjkljivosti. Če bi bilo odvisno od mene, bi bilo mnogo njegovih delov drugačnih. Želela bi na primer večjo zaščito za ženske, ki opravljajo gospodinjstva dela. Vendar pa je druga možnost, da direktive sploh ni, in tako je manj zaščite za štiri do osem milijonov nezakonitih državljanov tretjih držav, ki trenutno nezakonito delajo v EU in jih v njihovem zelo ranljivem položaju vedno znova izkoriščajo delodajalci.

Medtem ko je pomembno preprečevati nezakonito priseljevanje in izkoriščanje nezakonitih državljanov tretjih držav, moramo prav tako zagotoviti povečanje možnosti za naselitev ljudi in njihovo iskanje dela v EU na pravni osnovi. To je urejeno v drugih direktivah, o katerih smo se v Evropskem parlamentu pogajali lani.

Glyn Ford (PSE), v pisni obliki. – Podpiram poročilo gospoda Fave o sankcijah zoper delodajalce, ki zaposlujejo nezakonite priseljence iz tretjih držav. Nekateri brezobzirni delodajalci so te nezakonite delavce pripravljani izkoriščati s plačilnimi tarifami, nižjimi od minimalnih, v groznih pogojih in dolгих delovnih urah. Če jih ujamejo, se morajo soočiti s strogimi sankcijami.

Vendar pa je težava v izprijeni zaroti prikrivanja izkoriščanja. Delodajalci so imeli dobičke, ki se jim jasno ne želijo odpovedati, medtem ko delavcem, če razkrijejo izkoriščanje, grozi pregon. Če smo resni, moramo imeti politiko za pomilostitev tistih, ki razkrijejo izkoriščevalce. To bi spremenilo ravnotežje moči med zaposlenimi in delodajalci na način, ki bi dejansko odpravil problem.

Bruno Gollnisch (NI), v pisni obliki. – (FR) Na splošno prepoved zaposlovanja nezakonitih delavcev za odvrčanje nezakonitega priseljevanja je mogoče gledati le z naklonjenostjo in prav tako je mogoče tudi na sankcije proti delodajalcem, ki se poslužujejo takih delavcev – pogosto zato, da jih izkoriščajo – gledati le z naklonjenostjo; takšni delodajalci niso nič drugega kot sodobni trgovci s sužnji.

Vendar pa imam nekatere pridržke. Evropska unija znova uporablja zadevo, ki se opira na pravno podlago Skupnosti, prvega stebra, za razširjenje svoje pristojnosti na področju usklajevanja kazenskega prava držav članic. Irska in Združeno kraljestvo, ki sta branila svojo pravico, da se odločita proti, kakor je priznано v pogodbah, predstavljata pomembni izjemi.

Prav tako se spomnimo dogodkov po stavki v imenitni restavraciji v Neuillyju, ki je priljubljena pri gospodu Sarkozyju. Njena uprava trdi, da je žrtev trga dela, ki je prestrog ali preveč ščiti delovno silo, kateri plačujejo zakonsko določene minimalne plače, in odprle so se večje možnosti za ureditev položaja preko dela. Direktiva jih bo še bolj okrepila tako, da bo nezakonitemu delavcu omogočila ureditev njegovega statusa preprosto s prijavo delodajalca.

Bojim se, da z vsem tem v praksi ne bo mogoče omejiti dotoka nezakonitega priseljevanja, vsaj ne v tako popustljivih državah na tem področju, kot je Francija.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Ne glede na potrebo po okrepitvi postopkov, usmerjenih v boj proti izkoriščanju nezakonitih delavcev, je nesprejemljivo, da ta direktiva kaznuje kršitelje in žrtve.

Cilj te direktive je dopolnitev sramotne Direktive o vračanju – ki jo je sprejela socialistična vlada na Portugalskem – z uporabo sankcij za delodajalce nezakonitih delavcev in določanje postopka, ki je splošno in samodejno pravilo, za izgon teh delavcev z redkimi izjemami.

Izgon ne bi smel biti alternativa za prekomerno izkoriščanje nezakonitih delavcev migrantov.

Ta direktiva ne sprejema načela zaščite delavcev migrantov in zaščite tistih, ki jih zaradi tega, ker so prisiljeni delati v nesprejemljivih pogojih, prijavijo. Poleg tega ta direktiva ne ščiti v celoti pravic teh delavcev, saj navaja, da „pri neporavnanih plačilih s strani delodajalca te obveznosti ne bi smele biti primorane poravnati države članice“.

Zaradi te direktive bodo delavci s tem, ko ne ščiti pravic nezakonitih delavcev migrantov, glede na to da na splošno ne zagotavlja ureditve njihovega položaja in jih namesto tega izpostavlja grožnji izgona, še bolj ranljivi, spodbujala pa bo nezakonite delavne položaje, ki bodo še bolj skriti.

To je še ena direktiva, ki izpostavlja nečloveško politiko priseljevanja v EU, in jo zato lahko le zavrnem.

Carl Lang (NI), v pisni obliki. – (FR) Kljub temu, da je to poročilo zanimivo v številnih točkah in orisuje bojni načrt proti nezakonitemu priseljevanju, vsebuje nekatere ogromne ovire. Za zaščito notranjih in zunanjih meja Unije ni posebnih ukrepov. V zvezi s politiko izgona nezakonitih priseljencev nazaj v njihovo matično državo ni ukrepov. Osebo, ki je nezakonito vstopila na ozemlje Unije preprosto opredeljuje kot nezakonitega priseljence s pravicami.

V resnici pa so evropske institucije zaradi tega vprašanja v zadregi. Na eni strani zahtevajo v imenu varnosti in pravičnosti minimalna evropska pravila za ukrotitev nezakonitega priseljevanja in na drugi v imenu svojih pravil, ki so postala dogma, – pravila ultraliberalizma in svobode gibanja – hočejo, da ozemlje Unije postane kraj, ki bo sprejemal in privlačil milijone perspektivnih priseljencev.

Zavračamo to filozofijo, ki je nevarna za ljudi in narode Evrope. Ponovno zahtevamo njihovo pravico, da se branijo in ostanejo to, kar so.

Adrian Manole (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Znano dejstvo je, da so bile politike o zagotavljanju vizumov in stroge ureditve priseljevanja le redko in v majhni meri uspešne pri krotitvi nezakonitega priseljevanja. Če že, so le pomagale pri razvoju nezakonitih mrež trgovanja s priseljenci.

Predlog za kaznovanje delodajalcev, ki izkoriščajo nezakonite prebivalce, je pravočasen. Vendar pa moramo poskrbeti, da ne izgubi svoje učinkovitosti, saj razlogi za preseljevanje ljudi ostajajo enaki, ne glede na to, ali

so uvedene kazni proti delodajalcem ali ne. Predlagane kontrole bodo vsekakor prisilile priseljence brez dokumentov k izbiri še slabših delovnih mest, ki plačujejo še nižje plače, predvsem v sedanjih gospodarski krizi.

Očitno je, da ti ukrepi ponujajo le delno in nepopolno rešitev nezakonitega priseljavanja in črnega trga delovne sile. Države članice EU morajo od sedaj začeti upoštevati skupno, dosledno politiko o vprašanju nezakonitega priseljavanja.

David Martin (PSE), *v pisni obliki*. – Podpiram to poročilo, ki bo zatrla delodajalce, ki zaposlujejo nezakonite priseljence v Evropi. Eden od dejavnikov, ki spodbuja nezakonite priseljence k vstopu v EU, so obeti, da bodo našli delo. To zakonodajo podpiram, ker bo ustvarila pravičnejši sistem za zakonite evropske delavce.

Andreas Mölzer (NI), *v pisni obliki*. – (DE) Obeti za pridobitev dela v Evropi so iz zelo razumljivih razlogov privlačni za državljane tretjih držav. Vendar pa moramo v času krize polagati posebno pozornost temu, kdo dobi vse redkejšo zaposlitev, da bi prav tako preprečili nastanek družbenih razlik. Zato je po mojem mnenju pomembno uveljavljati sankcije na delodajalcih, ki pravil ne upoštevajo. V teh negotovih časih nezakonitega dela ne moremo dovoljevati in moramo začeti s tistimi, ki so lokalno na dosegu in kjer bodo sankcije tudi učinkovite. To poročilo je tako poskus učinkovitejšega reševanja tega problema, ker se pritok delavcev migrantov ne bo zmanjšal, predvsem ne med krizo.

Alexandru Nazare (PPE-DE), *v pisni obliki*. – (RO) Na podlagi preprostega pogleda na to vprašanje sta za obstoj nezakonitih priseljencev dva razloga: negotov položaj v matični državi in povpraševanje na trgu dela v drugih državah.

Medtem ko imamo v zvezi s prvim problemom sklade za programe razvoja in sodelovanja, ki jih podpira EU in očitno še vedno niso zadostni, se je pri drugi zadevi na ravni držav članic do danes ta problem reševal na različne načine. Vendar pa so za kaznovanje zaposlenih potrebne standardne določbe na ravni skupnosti, saj je v mnogih primerih to nadnacionalno vprašanje, ki vključuje mreže trgovcev z ljudmi, ki izkoriščajo ranljivost nezakonitih priseljencev.

Veseli me, da je Evropski parlament vprašanje delodajalcev, ki imajo koristi na račun nezakonitih priseljencev, izpostavil za razpravo. Prepričan sem, da bo uporaba te direktive izboljšala praktične pogoje zaposlovanja v Skupnosti.

Medtem, ko so bile do sedaj državne politike bolj osredotočene na to, kako nezakonitim priseljencem preprečiti dostop do trga dela, se sedaj spopadamo z bistvom problema.

Vendar pa si tega poročila hkrati ne smemo razlagati kot zaprtje meja EU. Daleč od tega, meje trga dela morajo ostati odprte pod pogojem, da je pretok delavcev zakonit in prilagojen potrebam zadevne države.

Luca Romagnoli (NI), *v pisni obliki*. – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, boj proti nezakonitemu priseljavanju bi moral biti po mojem mnenju prednostna naloga Evropske unije.

Verjamem, da je v principu nujno ponovno vzpostaviti pravne pogoje na trgu dela, ali v povezavi z evropskimi državljani ali pa z državljani iz tretjih držav, ki včasih delajo brez minimalnih varnostnih pogojev na delovnem mestu.

Iz tega razloga sem glasoval za poročilo gospoda Fave o sankcijah zoper delodajalce, ki zaposlujejo nezakonite priseljence iz tretjih držav. Menim, da je ta vrsta ukrepov v skladu z željo po izdelavi preglednejšega, poštenega in enotnega Evropskega delovnega trga.

Strinjam se s poročevalcem, da bi bilo treba delodajalce, ki izkoriščajo priseljence, treba kaznovati z denarnimi, upravnimi in v nekaterih primerih s kazenskimi sankcijami, ki so sorazmerne z obsegom in resnostjo izkoriščanja, in da morajo države članice spremljati ogrožena delovna mesta in uvesti mehanizme za poenostavitev prijave primerov izkoriščanja v sivi ekonomiji. Zapomniti si moramo, da je mogoče cilj v zvezi z rastjo na področju nezaposlenosti in splošnega gospodarstva doseči le s spodbujanjem popolne skladnosti z delovno zakonodajo.

Olle Schmidt (ALDE), *v pisni obliki*. – (SV) Odločili smo se glasovati za poročilo o sankcijah zoper delodajalce, ki zaposlujejo nezakonite priseljence iz tretjih držav.

Predlog je usmerjen v preprečevanje izkoriščanja nezakonitih priseljencev s strani delodajalcev in v krepitev pravic delavcev. V primeru nezakonitega zaposlovanja mora biti kaznovan delodajalec, ki krši zakon, in ne delavec.

V določenih državah EU ta vrsta zakonodaje ni prisotna. V drugih državah zakonodaja obstaja, a se je ne izvaja ali upošteva. Skupni predpisi EU za preprečevanje izkoriščanja in zaposlovanja nezakonitih delavcev so tako en način za dvig standardov za mnoge države EU.

Predlog, o katerem danes glasujemo, ima mnogo pomanjkljivosti. Če bi bilo odvisno od nas, bi bilo mnogo njegovih delov drugačnih. Želeli bi na primer večjo zaščito za ženske, ki opravljajo gospodinjstva dela. Vendar pa je druga možnost, da direktive sploh ni, in tako je manj zaščite za štiri do osem milijonov nezakonitih državljanov tretjih držav, ki trenutno nezakonito delajo v EU in jih v njihovem zelo ranljivem položaju vedno znova izkoriščajo delodajalci.

Medtem ko je pomembno preprečevati nezakonito priseljevanje in izkoriščanje nezakonitih državljanov tretjih držav, moramo prav tako zagotoviti povečanje možnosti za naselitev ljudi in njihovo iskanje dela v EU na pravni osnovi. To je urejeno v drugih direktivah, o katerih smo se v Evropskem parlamentu pogajali lani.

Anders Wijkman (PPE-DE), v pisni obliki. – (SV) Odločili smo se glasovati za poročilo o sankcijah zoper delodajalce, ki zaposlujejo nezakonite priseljence iz tretjih držav.

Predlog je usmerjen v preprečevanje izkoriščanja nezakonitih priseljencev s strani delodajalcev in v krepitev pravic delavcev. V primeru nezakonitega zaposlovanja mora biti kaznovan delodajalec, ki krši zakon, in ne delavec.

V določenih državah EU ta vrsta zakonodaje ni prisotna. V drugih državah zakonodaja obstaja, a se je ne izvaja ali upošteva. Skupni predpisi EU za preprečevanje izkoriščanja in zaposlovanja nezakonitih delavcev so tako en način za dvig standardov za mnoge države EU.

Predlog, o katerem danes glasujemo, ima mnogo pomanjkljivosti. Če bi bilo odvisno od nas, bi bilo mnogo njegovih delov drugačnih. Želeli bi na primer večjo zaščito za ženske, ki opravljajo gospodinjstva dela. Vendar pa je druga možnost, da direktive sploh ni, in tako je manj zaščite za štiri do osem milijonov nezakonitih državljanov tretjih držav, ki trenutno nezakonito delajo v EU in jih v njihovem zelo ranljivem položaju vedno znova izkoriščajo delodajalci.

Medtem ko je pomembno preprečevati nezakonito priseljevanje in izkoriščanje nezakonitih državljanov tretjih držav, moramo prav tako zagotoviti povečanje možnosti za naselitev ljudi in njihovo iskanje dela v EU na pravni osnovi. To je urejeno v drugih direktivah, o katerih smo se v Evropskem parlamentu pogajali lani.

- Report: Elisabeth Jeggle (A6-0472/2008)

Constantin Dumitriu (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Pri poročilu o predlogu za uredbo Evropskega parlamenta in Sveta o statistiki rastlinskih pridelkov so številni dodatni elementi, ki so potrebni za izboljšanje uporabe novih določb.

Statistika igra pomembno vlogo pri osnovanju politik Skupnosti, ker zagotavlja natančno sliko tržne ponudbe in povpraševanja in te informacije pomagajo pri doseganju gospodarskega ravnotežja. Hkrati pa standardni predpisi na evropski ravni ne smejo postati birokratsko breme, ampak morajo zagotavljati stalno izmenjavo informacij med državami članicami na preprost in učinkovit način.

Zaradi tega pozdravljam predlog Komisije in dodatke, ki jih predlaga poročevalka, saj zagotavljajo novo fazo pri ustvarjanju preprostega in prožnega pravnega okvira, ki je v skladu z načeli EU. Vpliv teh predpisov o evropskem kmetijstvu bo vzpostavil večjo sposobnost odzivanja na probleme, ki se lahko pojavijo na trgu, kot je prekomerna pridelava, ki lahko vodi do padca cen.

Nils Lundgren (IND/DEM), v pisni obliki. – (SV) Za to poročilo sem deloma glasoval zato, ker je predlog komisije usmerjen v poenostavitev sedanje zakonodaje, in deloma zato, ker so kmetijske statistike v sedanjih okoliščinah s skupno kmetijsko politiko vseeno nujne.

Poudariti bi želel, da moj glas „za“ to poročilo ni izraz podpore sami skupni kmetijski politiki.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, pozdravljam delo gospe Jeggle in glasoval sem za njeno poročilo o potrebi po izdelavi statistike rastlinskih pridelkov.

Strinjam se z mnenjem poročevalke in Komisije, da je statistika rastlinskih pridelkov nujna za oceno skupne kmetijske politike in upravljanje trgov EU s tem blagom.

Veseli me, da je gospa Jeggle poudarila, da bi morali dodatni stroški in bremena ostati znotraj razumnih meja, da koristi poenostavljene birokracije in kakovostnejše zakonodaje ne nadomestijo prekomerni stroški, povezani s predlaganimi ukrepi.

Verjamem, da se poročilo popolnoma prilega akcijskemu programu za zmanjšanje upravnih bremen v Evropski uniji, določenih v Sporočilu z dne 24. januarja 2007, in kakor sem dejal, ima zato mojo podporo.

- Poročilo: József Szájer (A6-0216/2008)

Constantin Dumitriu (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Kakor sem že izjavil, ko sem izrazil svojo podporo poročilu o spodbujanju kmetijskih pridelkov na trgu Skupnosti in v tretjih državah, je vino eden od izdelkov skupnosti, ki ima na svetovnem trgu prevladujoč položaj in mora prevzeti ključno vlogo v evropski poslovni strategiji.

Za zagotavljanje boljše podpore za različne vrste vin, ne le za tradicionalne vrste, ampak tudi za tiste, ki so navedene v tem poročilu, pa potrebujemo preproste in prilagodljive predpise, ki so v skladu z evropskimi načeli za spodbujanje kakovosti. Istočasno potrebujemo boljše sodelovanje med državami članicami, evropskimi institucijami, pridelovalci, kot tudi z organizacijami pridelovalcev in distributerjev.

Pozdravljam predlog Evropske komisije in poročila, ki ga je predstavil kolega poslanec, József Szájer, saj bomo tako imeli standardna in poenostavljena pravila za opredeljevanje, opisovanje in predstavitev aromatiziranih vin, aromatiziranih pijač na osnovi vina in aromatiziranih mešanih pijač iz vinskih proizvodov. Ti proizvodi slovijo povsod po svetu in zahvaljujoč novim določbam bomo za njih uspešno dosegli boljši položaj na trgu, hkrati pa bomo podpirali pridelovalce in distributerje Skupnosti.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, glasoval sem za poročilo gospoda Szájerja o aromatiziranih vinih, aromatiziranih pijačah na osnovi vina in aromatiziranih mešanih pijačah iz vinskih proizvodov.

Verjamem, da je vinska industrija zelo pomembna za gospodarstvo EU, ker so številne države, vključno z Italijo, Francijo in Španijo uvrščene med vodilne svetovne proizvajalce vin in svoje priznane proizvode izvažajo povsod po svetu. Zato pozdravljam poročilo za določitev jasnih pravil za opredelitev prej omenjenih kategorij proizvodov na osnovi vina, da bo mogoče vedno prepoznati visoko kakovost evropskih proizvodov.

- Poročilo: van den Burg (A6-0047/2009)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström in Åsa Westlund (PSE), v pisni obliki. – (SV) Mi, socialni demokrati v Evropskem parlamentu, smo se odločili glasovati za predlog direktive Sveta, ki spreminja Direktivo 2006/112/ES glede nižjih stopenj davka na dodano vrednost. Vendar bi želeli poudariti, da nižjih stopanj davka na dodano vrednost ne smatramo za rešitev problema sive ekonomije.

John Attard-Montalto (PSE), v pisni obliki. – Danes smo glasovali o poročilu o nižjih stopnjah DDV. Te spremembe izpostavljajo, da bi imele nižje stopnje DDV pozitiven vpliv na preoblikovanje mnogih storitvenih področij, saj bi zmanjšale raven neprijavljenega dela.

V zvezi s stanovanjskim sektorjem je nižje stopnje DDV mogoče uporabljati za obnavljanje in popravila za povečanje energetske prihrankov in učinkovitosti.

Predlog je nastal poleti 2008 in predlaga dodatek določenih storitev, ki se zagotavljajo na lokalni ravni, vključno z gostinskimi storitvami.

Poleg stanovanjskih in gostinskih storitev bodo na seznam storitev, upravičenih do nižjih stopenj, vključene delovno intenzivne storitve. Kategorija je razširjena zaradi vključevanja drugih storitev, ki se zagotavljajo na lokalni ravni in imajo podoben značaj, kot so: manjša popravila materialnih premičnin, vključno s kolesi, čevlji, oblačili, računalniki, urami; čistilnimi in vzdrževalnimi storitvami za to blago; storitvami domačega varstva; vsemi storitvami osebne nege, vključno s frizerstvom, lepotnimi storitvami, vrtnarskimi storitvami; storitvami za obnovo in vzdrževanje bogoslužnih objektov in kulturne dediščine ter zgodovinskih spomenikov.

Kategorija farmacevtskih izdelkov je tudi razširjena za namene zajemanja vpojnih higienskih izdelkov, predvsem otroških plen in medicinske opreme za invalide.

Natisnjene knjige, vključno z avdio knjigami, so po sedanji zakonodaji prav tako lahko predmet nižjih stopenj.

Carlos Coelho (PPE-DE), v pisni obliki. – (PT) Pospeševanje malih in srednje velikih podjetij – ki predstavljajo 99 % evropskih podjetij, odgovornih za več kot 100 milijonov delovnih mest, in ki so samo v zadnjih osmih letih ustvarila 8 milijonov delovnih mest – je osrednje v Aktu za mala podjetja.

SedANJI predlog ponazarja sprejete ukrepe. Določenim podjetjem omogoča koristi od nižje stopnje DDV, hkrati pa poskuša reševati črni trg dela in poziva k ustvarjanju zakonitih podjetij.

V svoji želji po poenostavitvi delovanja MSP ne smemo ogroziti temeljnih načel EU. V tem primeru je enotni trg zaščiten, saj bodo pravila v tem dokumentu veljala za podjetja, ki delujejo le na lokalni ravni in se bomo tako izognili izkrivljenju trga.

Iz vseh teh razlogov sem glasoval za to poročilo, ki smatram, da je odličen primer politik, ki jih mora Evropski parlament sprejeti na gospodarskem področju.

Bruno Gollnisch (NI), v pisni obliki. – (FR) Prvič sem vesel, da lahko glasujem za evropsko direktivo o obdavčenju. Za nekaj časa, dokler ne bo bolj splošne revizije, ki bi lahko vse postavila pod vprašaj, bodo najbolj izstopajoče pomanjkljivosti v tej direktivi izginile. Storitve, ki se zagotavljajo na lokalni ravni, kot so restavracije, ki v nobenem primeru niso povezane s problemi notranjega trga in izkrivljanjem konkurence, in delovno intenzivne storitve bodo lahko imele koristi od nižje stopnje.

Sedaj je na vrsti vlada. Najprej je na vrsti Svet, ki še ni sprejel odločitve. Potem pa nacionalna raven, kjer pozorno spremljamo način in hitrost, kako bodo naši vodilni ljudje držali svoje volilne obljube.

Vendar pa se bojim, da ta dobra novica morda izvira iz krize; upada kupne moči Evropejcev in predvsem bližine evropskih volitev. Ustrezna rešitev bi bila dokončna odprava vseh usklajevanj davkov, za katere še vedno ni utemeljitve.

David Martin (PSE), v pisni obliki. – Glasoval sem za to poročilo, ki bo Britaniji omogočilo nižje stopnje DDV za novo kategorijo blaga in storitev, vključno z gostinskimi storitvami in drugimi lokalnimi storitvami. Poročilo podpiram, ker malim podjetjem daje možnost privabljanja boljših strank. Poročilo predstavlja pozitivne ukrepe v boju proti recesiji tako, da mala lokalna podjetja dela privlačnejša za stranke.

John Purvis (PPE-DE), v pisni obliki. – Konservativci so vedno zagovarjali stališče, da je obdavčenje temeljno vprašanje suverenosti, in je treba zato vsako potezo za prenos pristojnosti na tem področju iz Evropske unije v države članice pozdraviti. Ta ukrep, ki državam članicam omogoča uporabo nižjih stopenj DDV za številne storitve, ki se zagotavljajo na lokalni ravni, in za delovno intenzivne storitve, je pozitiven primer uporabe načela subsidiarnosti, in Komisijo spodbujamo k nadaljnjemu gibanju v tej smeri. Predvsem bi želeli, da bi se nižja stopnja razširila na lokalno proizvedena piva in jabolčnike, saj bi to pomagalo preživeti krčmam, ko trpijo visoke ravni dajatev.

Poudarjamo, da se morajo države članice odločati, kdaj je primerno uporabljati te ukrepe. Nedavno znižanje splošne stopnje DDV v Združenem kraljestvu je bilo drag poskus z majhnim učinkom, ko bi bili drugi ukrepi, kot so večja a usmerjena znižanja DDV, ki jih dovoljuje ta predlog, ali povečane davčne olajšave pri osebnih prihodkih, bi bile bolj koristne tako za posameznike kot za celotno gospodarstvo.

Poul Nyrup Rasmussen (PSE), v pisni obliki. – (DA) Danski socialni demokrati v Evropskem parlamentu Poul Nyrup Rasmussen, Britta Thomsen, Christel Schaldemose, Dan Jørgensen in Ole Christensen, smo se vzdrževali glasovanja o poročilu gospe van den Burg o nižjih stopnjah davka na dodano vrednost. Naša delegacija meni, da bi imelo znižanje DDV na Danskem izredno skromen učinek na zaposlovanje v povezavi s problematično izgubo prihodka za državo. Ob upoštevanju trenutne gospodarske krize pa bi morda bila v drugih državah članicah EU večja potreba po uporabi instrumenta DDV kot elementa njihovih svežnjov o nacionalni krizi in tako bi okrepila zaposlovanje v sektorjih, ki so bili zelo prizadeti. Že sedaj imamo zelo različne stopnje DDV in zato drugim državam članicam EU ne želimo preprečiti, da uberejo to pot. Prav tako bi lahko imel pozitiven učinek na povpraševanje v danskem gospodarstvu.

Peter Skinner (PSE), v pisni obliki. – Laburistična stranka v Evropskem parlamentu je glasovala za to poročilo. Menimo, da lahko znižanje DDV prispeva k ohranitvi določenih delovnih mest in omogoči ustvarjanje novih. Vsaka država je predložila izkušnje, ki so omogočile nekaj vere v dejstvo, da se je treba na lokalne pogoje odzvati lokalno; to velja za davek kot je DDV.

V Združenem kraljestvu je splošno znižanje DDV vodilo k zmanjšanju inflacije za 1 % in h gospodarstvu prispevalo 12 milijard BDP.

- Predlog za resolucijo B6-0097/2009: Domnevna uporaba evropskih držav za prevoz in nezakonito pridržanje ujetnikov s strani ameriške obveščevalne agencije CIA

Martin Callanan (PPE-DE), v pisni obliki. – Od 11. septembra 2001 Amerika vodi globalno vojno proti terorizmu. Žal sta absolutistična kultura človekovih pravic v EU in politična strahopetnost mnogih višjih politikov Združene države prisilili, da so prevzele v veliki meri nesorazmerno odgovornost za reševanje grožnje, ki ne pozna meja.

Islamski ekstremisti, ki zagovarjajo džihad, predstavljajo grožnjo našemu načinu življenja. Politiki so odgovorni za zaščito javnosti pred to eksistencialno nevarnostjo brez primere. Veseli me, da so nekatere države v EU menile, da je primerno sodelovati z ameriško obveščevalno agencijo CIA, našimi ameriški zavezniki. Ne morem razumeti, zakaj nekatere države dajejo prednost človekovim pravicam teroristov pred zaščito lastnih državljanov in niso hotele sodelovati z ameriško obveščevalno agencijo CIA. Ponovno je protiamerikanizem, ki tako prevladuje v EU, ogrozil njene državljanke.

To celotno vprašanje kaže na pomembnost tega, da države članice ohranijo svojo pravico do neodvisnega ravnanja v zadevah zunanje politike in obveščanja.

Poročila nisem podprl.

Carlos Coelho (PPE-DE), v pisni obliki. – (PT) Leta 2007 je Evropski parlament na podlagi preiskave, ki jo je izvedel Odbor, ki je predsedoval v zvezi s to zadevo, sprejel resolucijo, ki je vsebovala mnogo priporočil, usmerjenih v preprečevanje ponavljanja teh nezakonitih dejavnosti.

Sedaj se ukvarja s procesom ocenjevanja uporabe teh priporočil in pri tem uporablja metodologijo, ki sem jo predlagal. Predsednik Evropskega parlamenta je nedavno poslal uradno prošnjo za sodelovanje predsednikom nacionalnih parlamentov in v kratkem bo izvedena obravna.

Sprejetje nove resolucije pred zaključkom tega procesa bi bilo prenačeno in bi privedlo do napak: napake prenačenega dajanja izjav, ko ni nič novega za povedati; napake popuščenja želji po sprejetju resolucije za namen vplivanja na ljudi ali izdelave domače politike; in napake s takojšnjim kritiziranjem predsednika Obame, ko bi morali zaradi spremembe administracije ZDA to priložnosti izkoristiti in delati za povečanje čezatlantskega sodelovanja.

Zato ne morem glasovati za ta predlog za resolucijo. Prav tako ne morem glasovati proti besedilu, ki ponavlja osnovne vrednote spoštovanja človekovih pravic, pravne države in iskanja resnice. Zato se bom vzdržal glasovanja.

Jas Gawronski (PPE-DE), v pisni obliki. – (IT) Gospa predsednica, moja odločitev za glasovanje proti predlogu za resolucijo je temeljila na dejstvu, da ponavlja iste zamisli, ki jim je moja skupina nasprotovala ob končnem glasovanju začasnega odbora glede domnevne uporabe evropskih držav za prevoz in nezakonito pridržanje ujetnikov s strani ameriške obveščevalne agencije CIA (TDIP). Takšno mnenje navajam kot koordinator skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov za nekdanji začasni odbor TDIP in za poznejšo delovno skupino v okviru Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve.

Prej omenjeni odbor se je odločil, da bo vsaki državi članici poslal vprašalnik za namen razjasnitve razvoja dogodkov po preiskavi Evropskega parlamenta. Vendar pa do danes, kot dobro veste, na te vprašalnike ni bilo prejetega nobenega odziva, kljub temu da so bili poslani pisni opomini.

Zato mislim, da ni pametno sprejeti novega besedila in trditi, da so pripravljeni novi sklepi, če pa nimamo ničesar novega, kar bi objavili. Občutek imam, da je to še ena volilna poteza leve in ne poskus dosega pravice.

Ana Maria Gomes (PSE), v pisni obliki. – Glasovala sem, da se ohrani navedba Portugalske, vključno z navedbo glede odgovornosti Barrosove vlade, kljub dejstvu, da mislim, da bi bilo lahko besedilo tega odstavka natančnejše in bi omenjalo „nove dejanske informacije“ in ne le „tiskovne informacije“.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Ne da bi omalovaževali pomembne vidike, s katerimi se jasno ne strinjamo, da ne omenjam očitnih izpuščanj in nasprotij, ta resolucija:

– „obsoja neukrepanje ... saj do zdaj še niso uspeli razjasniti dejstev glede programa izrednih izročitev“;

- „poziva države članice, Komisijo in Svet ... naj pomagajo odkriti resnico, tako da začnejo preiskave ali sodelujejo s pristojnimi organi ... in da zagotovijo parlamentarni nadzor nad dejavnostmi tajnih služb“;

- „poziva Evropsko unijo, države članice in oblasti ZDA, naj v celoti raziščejo in razjasnijo zlorabe in kršitve mednarodnega in nacionalnega prava o človekovih pravicah, temeljnih svoboščin, prepovedi mučenja in slabega ravnanja, prisilnih izginotij ter pravice do poštenega sojenja, ki so se zgodile v okviru vojne proti terorizmu, da se poišče odgovorne ... in da se zagotovi, da se take kršitve v prihodnje ne bodo ponovile in da bo boj proti terorizmu potekal brez kršitev človekovih pravic, temeljnih svoboščin, demokracije in načel pravne države.“

Vendar pa resolucija ne pojasnjuje ali obsoja temeljnega elementa, namreč tako imenovane vojne proti terorizmu, in prav tako ne obsoja „delne ohranitve sistema izročitve in skrivnih objektov za pridržanje“ s strani ZDA.

Potrebujemo jasno obsodbo in iskanje resnice, kakor je dejansko predlagala portugalska komunistična stranka v portugalskem parlamentu in kar so zavrnilo portugalski socialisti, socialni demokrati in ljudske stranke.

Jens Holm in Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), v pisni obliki. – Kljub temu, da v resoluciji ameriške obveščevalne agencije CIA obstajajo sporni elementi, kot je pozdravljanje sporazumov med EU in ZDA o pravosodnem sodelovanju in izročanju, sem še vedno glasoval za resolucijo v podporo človekovih pravic in za razjasnitev programa izrednih izročitvev.

Ian Hughton (Verts/ALE), v pisni obliki. – Resolucija, ki jo je sprejel Parlament znova poudarja, da je v skladu s členom 14 konvencije OZN proti mučenju vsaka žrtev mučenja upravičena do odškodnine in ima izvršljivo pravico do poštene in ustrezne odškodnine. Pravi, da so konservativni poslanci tega Parlamenta iz Združenega kraljestva glasovali proti tej resoluciji. Enako govori, da so se laburistični poslanci Združenega kraljestva vzdržali. Moralno obubožana laburistična vlada je Združeno kraljestvo vodila v nezakonito vojno in je dovolila, da se njena letališča uporabijo za polete za izredne izročitve. Današnje glasovanje poslancev EP, pripadnikom unionistične stranke, še dodatno prispeva k tej sramoti.

Kartika Tamara Liotard (GUE/NGL), v pisni obliki. – Kljub temu, da v resoluciji ameriške obveščevalne agencije CIA obstajajo sporni elementi, kot je pozdravljanje sporazumov med EU in ZDA o pravosodnem sodelovanju in izročanju, do katerih sem zelo kritična, sem vseeno glasovala za resolucijo v podporo človekovih pravic in za razjasnitev programa izrednih izročitvev.

Nils Lundgren (IND/DEM), v pisni obliki. – (SV) Že v preteklosti sem izrazil svojo zgroženost v zvezi z informacijami, ki so prišle na dan glede obravnavanja ljudi, ki so osumljeni, a ne obsojeni, zločinov in so jih izročali in v nekaterih primerih ugrabljali organi različnih držav. To je popolnoma nesprejemljivo in v nasprotju z načeli sodobne demokracije. Ta zadeva še vedno ni razjasnjena in zato je dobro, da ti incidenti pridejo na dan.

Resolucija Parlamenta vsebuje mnogo pozitivnih elementov, a verjamem, da postanejo zaradi vključevanja nepomembnega besedila ambicije njegove zunanje politike mnogo previsoke. Zaradi tega se žarišče odmakne od glavnega vprašanja, to je od suma kršitev človekovih pravic. To je zelo neugodno. Zato sem glasoval proti temu predlogu za resolucijo.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Glasoval sem proti predlogu za resolucijo o domnevnih dejavnostih ameriške obveščevalne agencije CIA glede prevoza in nezakonitega pridržanja ujetnikov v nekaterih državah članicah, saj namen te resolucije ni utemeljen.

Najprej bi želel poudariti, da bi morale s postopkovnega vidika države članice, ki so podpisale to resolucijo, počakati na odgovore nacionalnih parlamentov na pismo predsednika Pötteringa z dne 2. februarja 2009, ki je od držav članic zahteval podrobnosti o sprejetih ukrepih po resoluciji glede tega s februarja 2007.

Drugič, popolnoma neproduktivno je, da se ponovno zatakne pri sumih in obtožbah proti določenim državam članicam, ki jih je januarja 2009 povzročila izvršna odredba predsednika Obame za zaprtje centra za pridržanje v zalivu Guantanamo v roku enega leta.

V zvezi z Romunijo je komisar Barrot v svojem govoru na zadnjem delnem zasedanju omenil, da je pozorno spremljal ukrepe, ki so jih med to raziskavo izvajale romunske oblasti. Verjamem, da je Romunija s svojim sodelovanjem popolnoma dokazala dobro voljo in je Komisiji in Evropskemu parlamentu zagotovila vse potrebne informacije, kot tudi vse rezultate preiskav, ki so bile izvedene glede te zadeve.

Alexandru Nazare (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Tudi tokrat, kot na delnem zasedanju, ki je bilo od 2. do 5. februarja v Strasbourgu, bi želel potrditi svoje nasprotovanje resoluciji o domnevnih dejavnostih ameriške obveščevalne agencije CIA v zvezi s prevozom in nezakonitim pridržanju domnevnih teroristov na območju določenih evropskih držav.

Obtožbe, usmerjene proti Romuniji, po katerih je bila vpletena v program premeščanja, so neutemeljene. Zato je nesprejemljivo, da se ime Romunije svobodno uporablja kot del razprave o domnevnih zaporih ameriške obveščevalne agencije CIA.

Do sedaj so bile proti nam usmerjene le obtožbe, brez kakršnega koli verodostojnega dokaza, ki bi jih podprl. Vsekakor je poročilo gospoda Martina najboljši primer tega pristopa, saj so obtožbe proti Romuniji sporne in neutemeljene.

Mislim, da je argumentiranje za številnimi takšnimi resnimi obtožbami del enake obveznosti, ki so jo prevzele evropske vlade, da bodo spoštovale in spodbujale temeljne svoboščine, pravice in vrednote Evropske unije v imenu katerih se je osnutek resolucije začel pripravljati.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, svoj glas nameravam uporabiti v podporo predloga za resolucijo o domnevni uporabi evropskih držav za prevoz in nezakonito pridržanje zapornikov s strani ameriške obveščevalne agencije CIA. Verjamem, da je izredno pomembno v celoti izvajati priporočila tega Parlamenta, ki so navedena v poročilu začasnega odbora o domnevni uporabi evropskih držav za prevoz in nezakonito pridržanje zapornikov s strani ameriške obveščevalne agencije CIA, ker obstoj tajnih centrov za pridržanje, prisiljenih izginotij in mučenja pripornikov niso le očitno kršenje mednarodnega prava o človekovih pravicah, Konvencije ZN o mučenju, Evropske konvencije o človekovih pravicah in Listine o temeljnih pravicah, ampak jih prav tako ni mogoče dopuščati v mednarodnem sistemu, ki ga ureja demokracija in pravna država.

Zaradi tega pozdravljam resolucijo, ki poziva vse države članice, da prinesejo na dan zlorabe, zakrivljene v tem okviru v imenu vojne proti terorizmu, glede na to, da odkrite in učinkovite vojne proti terorizmu ni mogoče biti s kršenjem istih človekovih pravic in temeljnih svoboščin, ki naj bi jih branila.

Brian Simpson (PSE), v pisni obliki. – Poslanci EP s stranke EPLP verjamemo, da ta resolucija vsebuje številne pozitivne točke. Dosledno smo podpirali pripravo osnutka za to resolucijo in odobrili skupno resolucijo kot je bila predložena v imenu štirih skupin Evropskega parlamenta.

Vendar pa te resolucije ne moremo podpreti, če vsebuje nedokazane obtožbe, ki jih zadevni organi še niso ocenili. Žal, kakor je spremenjena, ta resolucija ne temelji več na dokazanih dejstvih in stranka EPLP žal nima druge izbire, kot da se vzdrži.

Marek Siwiec (PSE), v pisni obliki. – (PL) Glasovanja sem se vzdržal zaradi tega, ker ne poznam podrobnosti sprememb zadevnega predloga za resolucijo.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), v pisni obliki. – Kljub temu, da v resoluciji ameriške obveščevalne agencije CIA obstajajo sporni elementi, kot je pozdravljanje sporazumov med EU in ZDA o pravosodnem sodelovanju in izročanju, sem še vedno glasoval za resolucijo v podporo človekovih pravic in za razjasnitev programa izrednih izročitev.

- Poročilo: Jacek Saryusz-Wolski (A6-0019/2009)

Adam Bielan (UEN), v pisni obliki. – (PL) Gospod predsednik, podprl sem poročilo gospoda Saryusza-Wolskega. Veseli me, da je poročilo osredotočeno predvsem na dogodke leta 2008, ki so postavili na preizkušnjo učinkovitost zunanje politike EU. Ponovno smo se prepričali, da moč Evrope leži v usklajenem delovanju. Enako velja za evropske institucije. Delati morajo skupaj, na enak način kot delajo države članice, da lahko Evropa enotno nastopa na mednarodni ravni.

Martin Callanan (PPE-DE), v pisni obliki. – Podpiram ohranitev nacionalnega veta v zunanjih zadevah in vse bolj me skrbi vse večja vloga EU na svetovni ravni, kljub dejstvu, da Lizbonska pogodba ni bila ratificirana.

Kljub temu pa sprejemam dejstvo, da obstajajo področja, kjer lahko Unija deluje skupaj in izrazi svojo voljo, in takšno področje je Tajvan. Svet je nedavno izrazil svojo podporo za pomembno udeleževanje Tajvana v mednarodnih organizacijah. Politiko podpiram, ker mislim, da ni sprejemljivo, da se 23 milijonom ljudi iz Tajvana odreče glas na mednarodni ravni.

Tajvan je uspešna demokracija z javnim zdravstvenim sistemom najvišje kakovosti. Pod vprašaj postavljam moralnost izločitve Tajvana iz koristi, ki bi se nedvomno povečale, če bi dobil status opazovalca na Svetovni zdravstveni skupščini. Nadalje, upam, da lahko institucije EU skupaj napredujejo v zvezi s tem vprašanjem pred naslednjim srečanjem Svetovne zdravstvene skupščine v maju.

Pozdravljam pozitivne pripombe poročila glede izboljšanja odnosov med Kitajsko in Tajvanom.

Zaradi tega sem se vzdržal glasovanja o tem poročilu.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Čestitati bi želel predsedniku Odbora za zunanje zadeve, gospodu Saryuszu-Wolskemu, za izjemno poročilo, ki ga je predstavil. Menim, da moramo posebno pozornost nameniti vzhodnemu partnerstvu. Po mojem mnenju mora imeti vzhodno partnerstvo jasno institucionalno strukturo, s parlamentarnimi in medvladnimi razsežnostmi kot tudi ustrezna tehnična in finančna telesa.

Glede medvladne razsežnosti menim, da moramo ustvariti jasen časovni raspored srečanj na ministrski ravni, ki vključujejo 27 držav članic z njihovimi kolegi iz držav vzhodnega partnerstva. Očitno je treba v primeru Belorusije podpreti odločitev Sveta EU za nadaljevanje pogajanj z vlado v Minsku in z vsemi demokratičnimi silami v tej državi. Beloruski diktatorski režim mora razumeti, da EU postavlja kot nesprenemljiv pogoj za vsakršno sodelovanje potrebo po spoštovanju demokratičnih načel in človekovih pravic.

Menim, da je parlamentarna razsežnost vzhodnega partnerstva pomembna, ker zagotavlja demokratično legitimnost tega projekta. Srečanja prihodnjega parlamentarnega vrha morajo prispevati k sprejetju tega projekta tako s strani vladajočih strank kot tudi opozicijskih sil, ki lahko po demokratični logiki predstavljajo alternativno vlado.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), v pisni obliki. – (EL) Skupina grške Komunistične stranke v Evropskem parlamentu je glasovala proti letnemu poročilu za uporabo skupne zunanje in varnostne politike EU (SZVP) v letu 2007.

Poročilo žaljivo poziva, da se mednarodna politična in vojaška prisotnost EU – z drugimi besedami njene imperialistične intervencije po svetu – okrepijo. Probleme, ki jih je ustvaril kapitalistični razvoj, kot so spremembe podnebja in energetska vprašanja, uporablja kot novo pretvezo za svoj imperialistični intervencionizem in za izboljšanje svojega položaja nad svojimi svetovnimi imperialističnimi tekmeci.

Hkrati pa si prizadeva za tesnejše in globlje sodelovanje z ZDA za skupni pristop k odzivom navadnih ljudi in upiranju njihovi imperialistični vladi.

Poročilo zagovarja imperialistične ukrepe EU na različnih območjih sveta, kot je Zahodni Balkan, kjer je že ustanovila policijo EULEX/sodno silo na Kosovu, na celotnem Bližnjem vzhodu, v Gruziji, Afriki in drugod in stremi k temu, da bi postala še močnejša.

Vsako leto znova postaja EU vse bolj agresivna in nevarna ljudem, ki se morajo bolj odločno in usklajeno boriti za prevrat te politike, skupaj s politiko EU in zveze Nato in na splošno proti imperialistični ureditvi.

Jas Gawronski (PPE-DE), v pisni obliki. – To poročilo je kritika na položaj človekovih pravic na Kitajskem, a lahko bi omenilo tudi človekove pravice v vzornem Tajvanu. Uspešna demokracija Tajvana, ki jo krepijo ustavne zaščite in pravna država, je v popolnem nasprotju s totalitarnim komunističnim diktatorstvom na Kitajskem.

V meni odmevajo besede o izboljšanju odnosov med Kitajsko in Tajvanom. Predsedniku Ma Ying-jeouju je treba čestitati, ker je to dosegel.

SZVP je po obsegu neizogibno omejena, hkrati pa ostaja predmet nacionalnega veta. Kljub temu pa pozdravljam nedavni izraz podpore s strani Sveta za pomembno sodelovanje Tajvana v mednarodnih organizacijah. Upam, da bodo Svet in druge institucije odobrili željo Tajvana po sprejetju v Svetovno zdravstveno skupščino kot opazovalca. Moralno nesprejemljivo je, da se Tajvan izključi iz foruma javnega zdravstva, preprosto zaradi pritiska Kitajske.

Zato sem to poročilo podprl.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Tako kot dve drugi poročili, o katerih smo razpravljali in ju sprejeli na tej seji, je tudi to zelo visoko zastavljeno.

Če pustimo na strani govorništvo, poročilo meni, da „bodo prihodnji meseci EU nudili edinstveno priložnost, da z novim vodstvom ZDA oblikuje novo čezatlantsko agendo, ki bo pokrivala strateška vprašanja v skupnem interesu, kot so denimo ... nov svetovni red“, predvsem ob upoštevanju naslednjega vrha Nata in G20, ki sta oba načrtovana v aprilu.

Poročilo in resolucija dejansko predstavljata osnutek ciljev, prednostnih nalog in interesov glavnih sil EU, naj bo to na Balkanu (Kosovo, Bosna in Hercegovina), v vzhodni Evropi (Kavkaz, Črno morje, Belorusija, Gruzija, Rusija), na Bližnjem vzhodu (Gaza, Irak), v Sredozemlju, v Osrednji Aziji (Afganistan, Iran), v Afriki (Čad, Sudan, Somalija, Demokratska republika Kongo), v Aziji (Kitajska) ali v Latinski Ameriki.

Njegova vsebina sega od najbolj očitnih kršitev mednarodnega prava, poseganja in intervencij do slabo prikritih visokih načrtov političnega in gospodarskega nadzora glavnih sil EU.

Resnična vsebina in pomen vloge EU v svetu, ki sta bila objavljena, sta bila razglašena: z drugimi besedami, njena ambicija po delitvi nadzora nad vplivnimi območji, trgi in naravnimi viri z ZDA in Japonsko.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), v pisni obliki. – (PL) Poročilu gospoda Jaceka Saryusza-Wolskega o glavnih značilnostih skupne zunanje in varnostne politike sem dal svojo odkrito podporo. V poročilu Sveta za leto 2007 je primeren opis teh zadev. Težko bi bilo ne strinjati se, da so finančna sredstva, namenjena izvajanju SZVP, daleč od zadostnih, predvsem v okoliščinah, ko je prisotna agresivna teroristična dejavnost. Pravica do življenja v miru in z občutkom varnosti, je prednostna naloga EU. Varnost ima mnogo razsežnosti: politično, vojaško, energetsko, prehrambno in tako dalje. Sodelovanje z drugimi državami igra velikansko vlogo na tem področju. Priznati bi bilo treba izjemno pomembnost čezatlantskih odnosov z ZDA in Kanado, kot tudi tesnejše sodelovanje med EU in Natom. Evropsko partnerstvo je mogoče priznati kot zelo obetajoče. V tem pogledu so odnosi z Rusijo, Ukrajino, Gruzijo in Belorusijo vredni omembe. EU lahko prav tako vrši pozitiven vpliv na položaj na Bližnjem vzhodu. Nedavni spor na območju Gaze je pokazal dramatične okoliščine, v katerih živijo ljudje v tej regiji, ne glede na to ali so Palestinci ali judi.

Na področju varnosti bodo ukrepi EU učinkoviti le, če govorimo in delujemo enotno. Osredotočanje na interese posameznikov lahko prinese le začasne koristi. Razen tega pa je za univerzalno solidarnost potrebno posebno spoštovanje temeljnih vrednot in človekovih pravic, kot tudi dostojanstva in svobode, do katerih je upravičen vsak posameznik. Vloga, ki jo lahko na tem področju igrajo ustrezna diplomatska prizadevanja, vključno z uporabo tako imenovane preventivne diplomacije, nikakor ni majhna.

Luís Queiró (PPE-DE), v pisni obliki. – (PT) Kot je očitno iz razprave in poročila o skupni zunanji in varnostni politiki, so ambicije Evropske unije v smislu zunanje politike ogromne. Iz dejstev je povsem jasno, da vloga EU na svetu ne dosega njenih ambicij. Vendar pa ne le, da se njena vloga veča, ampak so v veliki večini države članice soglasne in med seboj sodelujejo. Skupne vrednote, načela in prednostne naloge med 27 državami članicami Evropske unije so bolj razširjene kot bi morda lahko namigovala občasna nesoglasja. To je natanko tako, kot bi bilo pričakovati.

Zato podpiram krepitev soglasja, na katerem temeljijo naše prednostne naloge in merila za ukrepe.

Vendar pa me spoznanje, da obstajajo nesoglasja, ki v osnovi izvirajo iz različnih interesov in prednostnih nalog, ne vodi do zaključka, da je EU na svetu nepomembna ali da je treba za vse države članice uveljaviti enotno zunanjo politiko, ki je v nasprotju z njihovimi lastnimi interesi ali celo z njihovo lastno zgodovino. Gradi se skupnost in ta proces, čeprav je počasen, ima več možnosti za uspeh kot pa želja po uveljavljanju enotnega pristopa, ki ni bistven.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Glasoval sem za predlog za resolucijo Evropskega parlamenta o „letnem poročilu Sveta Evropskemu parlamentu o glavnih vidikih in osnovnih odločitvah skupne zunanje in varnostne politike (SZVP) v letu 2007, predloženem Evropskemu parlamentu ob uporabi točke G odstavka 43 medinstitucionalnega sporazuma z dne 17. maja 2006“, da bi podprl mir, človekove pravice, demokracijo, večstranskost in pravno državo.

Charles Tannock (PPE-DE), v pisni obliki. – Poročilo Saryusza-Wolskega vsebuje nekatera dobrodošla sklicevanja na Tajvan in predvsem nedavno izboljšanje odnosov med Kitajsko in Tajvanom. Tajvanskemu predsedniku Maju čestitam za njegovo pogumno in odločno pobudo za izboljšanje odnosov z Ljudsko republiko Kitajsko.

Vseeno pa se bojim, da v EU ne cenimo v celoti pomembnosti podpiranja demokratskega Tajvana in njegovemu 23-milijonskemu prebivalstvu ne dajemo glasu na mednarodni ravni.

Svet podpira pomembno udeležbo Tajvana v mednarodnih organizacijah. Čas je, da to podporo ponovi tudi Parlament, predvsem glede ambicije Tajvana, da bi postal opazovalec na Svetovni zdravstveni skupščini.

Izključitev Tajvana iz tega telesa na ukaz Kitajske je vredna graje. Kot zdravnik, obsojam vmešavanje politike v javno zdravstvo. Kitajski se postavljamo po robu glede Tibeta; Kitajski se postavljamo po robu glede človekovih pravic; čas je, da se Kitajski postavimo po robu glede Tajvana.

Vzdržal sem se glasovanja o tem poročilu.

Charles Tannock (PPE-DE), v pisni obliki. – Z britanskimi kolegi konservativci pozdravljamo potrebo po učinkovitemu medvladnemu sodelovanju v okviru SZVP, pod pogojem, da Združeno kraljestvo ohrani svoj veto in zmožnost, da v svojem nacionalnem interesu po potrebi ukrepa sama. V poročilu so pozitivne pripombe glede potrebe po večjem mednarodnem sodelovanju 27 držav članic EU na področjih, kot so čezatlantski odnosi, Gruzija, vzhodno partnerstvo in širši Bližnji vzhod.

Vendar pa nasprotujemo manjšim sklicevanjem na Lizbonsko pogodbo. Dolgo smo izražali svoje nasprotovanje Pogodbi in ne verjamemo, da bi bilo v interesu Združenega kraljestva in EU, da bi se v Pogodbi zagotovila nova orodja zunanje politike. Zaradi tega smo se v celoti vzdrževali glasovanja.

- Poročilo: Karl von Wogau (A6-0032/2009)

Adam Bielan (UEN), v pisni obliki. – (PL) Gospod predsednik, podprl sem poročilo gospoda von Wogaua. Odločno sem za krepitev EVOP. Razširitev obsega sodelovanja med evropskimi oboroženimi silami in kot je poudarjeno v poročilu, pomemben korak proti ustvarjanju skupne zunanje in obrambne politike. Prav tako se strinjam s stališčem, da bi morala Evropska unija zagotavljati ne le lastno varnost, ampak tudi varnost svojih sosedov. Navidežno dvostranski spori naših sosedov imajo na EU neposreden vpliv.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), v pisni obliki. – (EL) V poročilu o posodobitvi evropske varnostne strategije je odprto podprta še večja militarizacija EU za okrepitev njenih vojaških zmogljivosti za njene imperialistične intervencije.

Pozdravlja cilj Sveta, da EU pridobi trajno vojaško silo s 60 000 ljudmi, ki bo zgrajena okoli oboroženih sil Francosko-nemškega Eurocorpsa, ki že obstajajo, in bo opremljena s skupnimi sistemi oborožitve ter pripravljena na boj v „akcijah hitrega odziva“ hkrati na različnih delih sveta. Pretveze za intervencijo EU, tako imenovane „grožnje“ za njeno varnost, se neprestano širijo in poleg „terorizma“ vključujejo področja kot so podnebne spremembe, energetska varnost, kibernetiki prostor, regionalna nesoglasja, morski promet in celo vesolje. EU si dejansko pridržuje „pravico“ do vojaških intervencij, kjer in kadar meni, da so potrebne za njene imperialistične interese in, bolj natančno proti tretjim državam in narodom, a tudi proti narodom svojih držav članic za zaščito moči monopolov, če in ko je to potrebno.

Zato je grška komunistična stranka glasovala proti temu poročilu. Le ljudska neposlušnost in prekinitev z imperialistično politiko in politiko EU, naravnano proti navadnim ljudem, in njeni celotni sestavi lahko tlakujeta pot za Evropo miru in blaginjo navadnih ljudi.

Glyn Ford (PSE), v pisni obliki. – Gospod von Wogau si zasluži moje čestitke za svoje delo tu in na splošno za svoje predsedstvo v Pododboru za varnost in obrambo. Podpiram zamisel o ustanovitvi operativnega vojaškega štaba EU. Seveda mora biti in tudi je naše prvo zatočišče ob grožnjah naši varnosti Nato. Vendar je v razpravi med Bushem in Gorom pred desetimi leti George Bush rekel, da on kot predsednik ne bi posredoval na Kosovu.

Kljub moji antipatiji do zunanje politike Busheve administracije pa se mi zdi tako Bushevo stališče popolnoma razumno z vidika interesov samih ZDA. Ni pa to stališče, ki bi mu lahko sledila ali morala slediti tudi Evropa. Ob resnih moralnih razlogih, ki so izvirali iz naše odgovornosti za zaščito ljudi, ki jim je grozil srbski genocid, smo morali upoštevati tudi posledice, ki bi jih povzročilo na desetisoče ali stotisoče beguncev. V našem in njihovem interesu moramo biti sposobni delovanja brez Američanov. Zato je operativni vojaški štab EU, pripravljen na morebitne take dogodke v prihodnje, še majhna cena.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Kot poročilo o „o vlogi Nata v varnostnem ustroju EU“, to poročilo (in resolucija) ponovno zagotavlja in utrjuje EU kot politični in vojaški blok ofenzivnega značaja v partnerstvu z ZDA in v okviru Nata.

Med drugimi pomembnimi in razsvetljujočimi vidiki to poročilo in resolucija ponovno uveljavljata ofenzivni in globalni pojem Nata, ob upoštevanju, da „morata biti dopolnjena evropska varnostna strategija in prihodnji

strateški koncept Nata skladna, kar se mora odražati v deklaraciji, ki bo sprejeta na vrhu Nata v Strasbourgu in Kehlul aprila 2009“. Dejansko gre celo dlje, saj „se zavzema za ... operativni štab EU“.

Na koncu poročilo in resolucija predstavljata resnično obsodbo, kar ni bil njun namen, militarizacije EU in tako imenovane „Lizbonske pogodbe“, ki to militarizacijo institucionalizira.

Tisti, ki so na Irskem obsodili in tako zavrgli militaristično naravo te predlagane pogodbe, katere ratifikacija bi pomenila nadaljnjo militarizacijo mednarodnih odnosov, nadaljevanje oboroževalne tekme in še več vmešavanja in vojn, imajo prav.

Tisti, ki so na Portugalskem, kot je portugalska komunistična stranka, z zavračanjem te pogodbe zahtevali, da se izvede referendum in široka nacionalna razprava v zvezi s temi izredno resnimi posledicami za Portugalsko, Evropo in Svet in za mir, imajo prav.

Richard Howitt (PSE), v pisni obliki. – Britanski poslanci EP iz laburistične stranke, so se pri glasovanju za to poročilo pridružili Skupini socialdemokratov. Poslanci EP iz laburistične stranke so glasovali proti delu besedila, ki je bil namenjen ustanovitvi trajnega operativnega vojaškega štaba EU. Poslanci EP iz laburistične stranke so se dosledno vprašali, ali je potreba po takšni vrsti nove institucionalne strukture. Verjamemo, da se mora Evropa osredotočiti na zagotavljanje ustreznih zmogljivosti, ki jih bo lahko uporabila ob pravem času in s katerimi bo zagotavljala, da obstoječe strukture delujejo učinkovito namesto, da bi ustanavljala dodatne institucije kot drago in nepotrebno razkošje.

David Martin (PSE), v pisni obliki. – To poročilo poziva k ustanovitvi neodvisnega in trajnega operativnega štaba EU z zmogljivostjo za spoprijemanje s strateškim načrtovanjem in za izvajanje operacij in misij Evropske varnostne in obrambne politike (EVOP). Poročilo po pravici priporoča reformo Organizacije združenih narodov zato, da bo zmogla v celoti izpolnjevati svoje odgovornosti in delovati učinkovito pri zagotavljanju rešitev za svetovne izzive in pri odzivanju na ključne grožnje.

Alexandru Nazare (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Pozdravljam poročilo o evropski varnostni strategiji in EVOP, ki vsebuje nekaj pomembnih točk, ki lahko koristijo pri opredeljevanju prihodnje politike Evropske unije kot globalne udeleženke.

Na tej točki bi omenil potrebo po koordinaciji varnostne razsežnosti Evropske unije z Natom za preprečevanje podvajanja naporov in potrate sredstev. V tem okviru bi pozdravil pobudo Sveta za določitev neformalne skupine EU-Nato na visoki ravni.

Nadalje, v luči nedavnih dogodkov na tem področju je treba ponovno oceniti odnose z Rusijo. Za spodbujanje stabilnosti med vzhodnimi sosedami in zagotavljanje minimalnega učinka na države članice mora EU sprejeti proti Rusiji nepopustljivo politiko, ki bi jo bilo treba oblikovati v tesnem sodelovanju s čezatlantskimi partnerji in vključiti ustrezne večstranske organizacije, kot tudi OVSE. Ta cilj je zelo tesno povezan z nujno potrebnim zagotavljanjem energetske varnosti v Evropi, ki jo je mogoče doseči le, če združimo moči preko specifičnih projektov, ki vključujejo raznolikost energetskih virov.

Luís Queiró (PPE-DE), v pisni obliki. – (PT) Ob pogledu na Evropo je v smislu varnosti jasno, da Evropska unija ima in mora imeti svoje lastne strateške interese in prednostne naloge. Te narekujeja geografija in tudi geopolitika. Če povemo tako, to na nikakršen način ne ustreza zamisli glede varnosti ali interesu za obrambo, ki ga razumemo kot alternativo za naša zavezníštva, nenazadnje naše zavezníštvo z Združenimi državami. Vendar pa, če povemo tako, to ustreza zamisli o evropski odgovornosti. Če hočemo varnost, potem moramo biti pripravljeni nositi breme, ki ga prinaša, naj bo fizično ali človeško. Prav tako zahteva dogovor o tem, kaj je skupno in kaj se v tem interesu za varnost in med temi bremenimi deli. Varnost ima ceno in potreba po obsežnejši večstranskosti na strani naših zavezníkov nam nalaga dodaten strošek. Naslednje obdobje bo v tem pogledu zahtevno. Evropejci ne moremo zahtevati več varnosti, ne da bi za njo plačali.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Glasoval sem za predlog za resolucijo Evropskega parlamenta o „Evropski varnostni strategiji in EVOP“, saj menim, da mora Evropska unija razviti strateško neodvisnost s pomočjo močne in učinkovite varnostne in obrambne politike. Prav tako mislim, da mora biti Evropska unija sposobna zagotoviti svojo lastno varnost kot tudi varnost sosednjih držav.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE), v pisni obliki. – Delegacija konservativcev načelno nasprotuje vključevanju EU v obrambo, ki se namerava v tem poročilu bistveno razširiti.

EVOP je politični projekt, ki ne prispeva dodatne vojaške zmogljivosti, med tem ko hkrati podvaja in slabi zvezo Nato. V poročilu je predviden nadaljnji nesprejemljiv prenos nacionalne pristojnosti v obrambi in

varnosti na EU. Kot vojsko EU v nastanku predlaga „integrirane vojaške evropske sile“ in „usklajene oborožene sile Evrope“. Prav tako je polno pozitivnih sklicevanj na Lizbonsko pogodbo, kateri vneto nasprotujemo. Zaradi tega smo glasovali proti poročilu.

- Poročilo: Ari Vatanen (A6-0033/2009)

Jan Andersson, Göran Färm, Inger Segelström in Åsa Westlund (PSE), v pisni obliki. – (SV) Odločili smo se v celoti glasovati proti temu poročilu na lastno pobudo, saj menimo, da je brezpredmetno. Nekateri deli poročila so nezadostni in ne prispevajo k podpori razprave o evropski varnostni politiki.

Guy Bono (PSE), v pisni obliki. – (FR) Glasoval sem proti temu poročilu, ki ga je predstavil francoski krščanski demokrat, gospod Vatanen.

Besedilo tega poročila se nanaša na vlogo Nata v varnostnem ustroju Evropske unije. To je pomembno vprašanje, ki ga je treba obravnavati. Vendar pa po mojem mnenju odgovori, ki so bili podani v tem poročilu, niso bili dobri in niso rešili bistva problema.

S svojim glasom vsekakor nisem želel zanikati vloge, ki jo mora Evropa igrati na mednarodni ravni. Kot od gospodarske in demografske sile se od nje pričakuje, da bo delovala v skladu s svojimi vrednotami in mora to storiti, da bi ohranjala mir in medkulturni dialog. Vendar pa je krepitev vojaške verodostojnosti Evropske unije nujno potrebna. Zato poudarjam svojo predanost ustvarjanju evropske varnostne in obrambne politike, ki je resnično neodvisna.

Po mojem mnenju poročilo gospoda Vatanena ne obljublja tega. Nekatere ovire ostajajo, predvsem glede denuklearizacije in odnosov z Rusijo. Število predloženih sprememb (265) to dokazuje: besedilo poročila še zdaleč ni doseglo soglasne odobritve. Ne obravnava glavnih vprašanj, ki je zagotavljanje močne obrambe za Evropo, in sodeluje z Natom, a mu ne služi.

Alin Lucian Antochi (PSE), v pisni obliki. – (RO) Na področju varnosti in obrambe so ukrepi, ki jih izvaja Evropska unija kot svetovna udeleženka, dobili obliko posredovanja za preprečevanje spora in je tako postala glavna pobudnica za mir na svetu. Medtem ko se ob koncu hladne vojne zastavljala vprašanja o vlogi Nata, nove grožnje za varnost in napredek, ki jih Evropejci opažajo na področju obrambe in izvajanja civilnih vojaških operacij na različnih delih sveta, izpostavljajo potrebo po novem sporazumu za sodelovanje med EU in Natom.

V sedanjem okviru pomanjkanje skupne evropske zunanje politike in neskladnosti med državami članicami na področju financiranja in vojaške tehnološke zmogljivosti postavljata Nato za pomembnega partnerja za reševanje vojaške krize.

Sprejetje delitve dela, s katero EVOP podpira civilne operacije in Nato zagotavlja hitro posredovanje številnih vojaških si, bi moralo zagotoviti, da se obe organizaciji dopolnjujeta in ne tekmujeta med seboj. Posledično bi lahko predlog poročevalca, da se ustvari operativni štab EU, z dopolnitvijo sedanjih struktur poveljevanja Nata na področju skupnih civilnih in vojaških operacij, služil natanko temu namenu.

Poleg tega moramo v prihodnjih odnosih med EU in Natom upoštevati tudi položaj držav v vzhodni Evropi. Ob upoštevanju tega je pomembno, da se spodbuja politika odprtih vrat in podpira konstruktivni dialog z Rusijo, ki je usmerjen v ustvarjanje kolektivne varnosti v tem delu Evrope.

Martin Callanan (PPE-DE), v pisni obliki. – Ena bolj lažnih trditev samoopravičevanja EU je, da je v Evropi ohranjala mir od leta 1945. Dejansko pa je od druge svetovne vojne za ohranjanje miru v Evropi v veliki meri odgovoren Nato.

V Evropskem parlamentu je močan protiameriški lobi. To je treba obžalovati, saj nesebičen prispevek Amerike pri reševanju Evrope v 1940-ih in ohranjanje miru v Evropi vse odtlej pogosto zasenči protiameriška propaganda. Vloga Amerike pri naši kolektivni varnosti je in bo ostala bistvena.

Seveda obstajajo prekrivanja v zvezi z delom Nata in EU, a to sta dve popolnoma različni organizaciji. Vsakemu prizadevanju EU, da bi si prilastila prvenstvo in odgovornost Nata za čezatlantsko varnost, se je treba močno upreti.

Zato sem se odločil, da se bom vzdržal.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), v pisni obliki. – (EL) Poročilo dobesedno naslika tisto, kar je črno, belo, in žaljivo hvali tako imenovani „miroljubni“ „demokratični“ značaj in vlogo Nata in EU, ki sta zagrešila mnogo

zločinov proti človeštvu, in ju predstavlja kot skupna varuha miru in človekovih pravic v Evropi. Žalivo in brez kančka resnosti gre tako daleč, da trdi, da državljani domnevno odločajo in da vojska Nata izvrši. EU poziva naj prevzame okrepljeno vlogo v čezatlantskem sodelovanju z ZDA in Natom, da bi spodbudila posebne interese evropskega kapitala.

V tej smeri poziva k večjemu sodelovanju pri „obvladovanju kriz“ kakršne so v Afganistanu in na Kosovem, boljši izmenjavi informacij med obema imperialističnima organizacijama in tako dalje.

Pozdravlja francosko pobudo za vrnitev v vojaške ustroje Nata in hkrati poziva, da se Nato in EU razširita in nedopustno zahtevata od Cipra, da se pridruži Natovemu „Partnerstvu za mir“.

Grška komunistična stranka je glasovala proti poročilu. Obsoja imperialistični, zločinski značaj Nata in EU in poudarja nujno potrebo po tem, da se pospeši boj navadnih ljudi za izstop naše države iz imperialističnih organizacij in združenj, in potrebo, da se jih razdre in se uniči barbarski imperialistični red.

Ana Maria Gomes (PSE), v pisni obliki. – Izjavljam, da sem na končnem glasovanju glasovala za poročilo Vatanen o vlogi Nata v varnostnem ustroju EU.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Pred nami sta poročilo in resolucija Evropskega parlamenta, ki sta, kljub temu, da vsebujeta določene zamegljene elemente, pomembno čtivo.

Gre za besedilo, ki nedvoumno razlaga – če je obstajal dvom – enega od ciljev in glavnih tem EU in njene predlagane Lizbonske pogodbe: militarizacija in utrditev EU kot vojaškega bloka v okviru Nata; to je v partnerstvu (usklajevanju in tekmovanju) v ZDA.

Ker je v tej kratki obrazložitvi glasovanja nemogoče komentirati celotno vsebino, bi poudaril, da organizaciji menita, da je prišel čas, da se pomembne kapitalistične sile EU uveljavijo. Posledično z veseljem pričakujeta „priložnosti, ki jih bo ponudil prihajajoče vrhunsko srečanje ob 60. obletnici Nata v Strasbourgu in Kehlju, in sicer za pomladitev zavezništva in okrepitev njegovih odnosov z Evropsko unijo“, katere uvod je bila nedavna varnostna konferenca v Münchnu.

V tem okviru izražata veliko zadovoljstvo nad „francosko pobudo za formalno vrnitev v vojaške strukture Nata in nad prizadevanji francoskega predsedstva Svetu EU, da bi se EU in Nato v odziv na varnostne izzive še tesneje zblížali“.

Tu imamo poročilo in resolucijo, ki sta v koraku z glavnimi imperialističnimi ambicijami glavnih sil EU.

Richard Howitt (PSE), v pisni obliki. – Britanski poslanci EP iz laburistične stranke podpirajo pozitivno sodelovanje med Natom in EU in pozdravljajo izmenjavo izkušenj in stroke kot ključnih metod za krepitev osnovnih zmogljivosti, izboljšanje interoperabilnosti in usklajevanje načrtovanja, opreme in usposabljanja. Glasovali smo za originalno besedilo v odstavku 22, saj pozdravljamo francosko sodelovanje kot del krepitve sodelovanja med EU in Natom.

Na končnem glasovanju smo se britanski poslanci EP iz laburistične stranke pridružili Skupini socialdemokratov in glasovali proti temu poročilu, predvsem zaradi tega, ker vključuje celoten odsek, posvečen ustvarjanju trajnega operativnega vojaškega štaba EU. Britanski poslanci EP iz laburistične stranke smo dosledno postavljali pod vprašaj potrebo po tej vrsti nove institucionalne strukture. Verjamemo, da se mora Evropa osredotočiti na zagotavljanje ustreznih zmogljivosti, ki jih bo lahko uporabila ob pravem času in s katerimi bo zagotavljala, da obstoječe strukture delujejo učinkovito namesto, da bi ustanavljala dodatne institucije kot drago in nepotrebno razkošje.

Ian Hudghton (Verts/ALE), v pisni obliki. – Poročila gospoda Vatanena o vlogi Nata v varnostnem ustroju EU nisem mogel podpreti. Poročilo navaja, da je Nato jedro evropske varnosti. Moje mnenje je nasprotno. Verjamem, da evropsko varnost povečuje skupna zunanja in varnostna politika EU. Vendar pa Nato ostaja zavezništvo, ki temelji na jedrskem orožju. Popolnoma nasprotujem jedrskemu orožju in moja stranka je predana odpravi jedrskega orožja s škotskih tal, ko dosežemo neodvisnost. Dokler bo Nato jedrsko zavezništvo, neodvisna Škotska ne bo ostala v Natu.

Erik Meijer (GUE/NGL), v pisni obliki. – (NL) Nato je igral pomembno vlogo v hladni vojni med leti 1949 in 1989. Njegova uradna naloga je bila braniti skupno ozemlje držav članic proti zunanjim napadom, brez izvajanja ukrepov zunaj tega ozemlja. Zagovor je bila obramba mnogovrstne demokracije proti diktatorstvu, a v praksi je šlo v glavnem za zaščito kapitalističnega gospodarstva pred socialističnim gospodarstvom. Diktatorstva desnega krila na Portugalskem in v Grčiji so se smela pridružiti, podobni sporazumi so obstajali

s podobnim diktatorstvom v Španiji in francoska kolonija Alžirija je bila do leta 1962 prisiljena spadati v območje Nato. Ko sta Sovjetska zveza in Varšavski pakt izginila, je Nato izgubil svoj *raison d'être*. Njegov nadaljnji obstoj je problem za EU, ker se je šest držav članic odločilo za vojaško nevtralnost. Sedanji Nato je še vedno bolj „koalicija voljnih“ okoli ZDA kot pa podaljšek EU. Letos bo Nato praznoval 60. obletnico, jasno bo moralo biti, kakšno vlogo bo Nato zahteval v prihodnosti. Če je to vloga svetovnega policista, ki svoje projekte izvaja neodvisno od Združenih narodov za koristi gospodarsko najmočnejših narodov, se bo ta organizacija izkazala kot škodljiva in odvečna. Zato bom glasoval „proti“.

Alexandru Nazare (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Pozdravljam poročilo gospoda Vatanena kot realistično ocenitev evropske varnosti. Kljub temu pa bi želeli začrtati evropsko varnostno politiko, ki bo zmogla dosegati varnostne potrebe vseh držav članic EU, sprejeti moramo dejstvo, da že obstaja varnostna struktura, ki deluje kot težišče obrambe večine držav članic EU. Govorim o Natu.

Vendar pa bi želel poudariti pomembnost uporabe primerjalnih koristi obeh organizacij za izdelavo trdne politike glede humanitarnih intervencij. Ne glede na to, kakšni izrazi se uporabljajo za oblikovanje Evropske varnostne strategije, nam bo „mozaik“ EU omogočil intervencijo na zapletenih področjih, kjer sta diplomacija ali omejena intervencija mogoča le zahvaljujoč brezprimerni zvitosti EU. Iz istega razloga je Nato v našem trdnem zavezništvu s preskušeni mehanizmi, katerih se Evropejci ne smemo prenehati posluževati, da bi zmanjšali trpljenje, ki ga nekatere nasprotujoče si sile povzročajo nekažnovano. Prvi korak v smeri konsolidacije je lahko operativni štab za Evropsko unijo.

Ne glede na posebne politike, ki bodo vodile naše zunanje ukrepe, pozdravljamo tesno čezatlantsko sodelovanje kot najbolj praktično rešitev teh izzivov in kot utelešenje naše skupnosti vrednot.

Luís Queiró (PPE-DE), v pisni obliki. – (PT) Položaj Evrope narekuje njene varnostne prednostne naloge in interese. Vendar pa vključevanje Evrope in 27 držav članic v skupku vrednot in modelu družbe, ki jo v širokem smislu lahko imenujemo zahodni svet, prav tako opredeljuje grožnje in naš varnostni okvir. Zaradi tega je zavezništvo, ki ga ima večina držav članic EU med drugim z Združenimi državami, središčni element naše varnosti in mora ostati še naprej.

V letu, ko praznujemo 60. obletnico Atlantskega zavezništva, je čas, da ponovno premislimo strateški okvir in ga uskladimo z novo stvarnostjo. Po koncu hladne vojne je čas, da se premaknemo naprej od konca hladne vojne in te okvire uskladimo z novo stvarnostjo, ki se sedaj oblikuje: med drugimi pojav Pacifika, večja pomembnost Azije, vloga, ki jo Rusija želi ponovno opredeliti zase, in grožnje, ki jih predstavljajo neuspele države in svetovne teroristične skupine.

Zato stremimo po tem, da bi kot polnovredni partnerji v Atlantskem zavezništvu igrali aktivno vlogo pri tej ponovni strateški opredelitvi.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Glasoval sem za predlog Evropskega parlamenta za resolucijo o „Vlogi Nata v varnostnem ustroju EU“, saj menim, da trden in dinamičen čezatlantski odnos zagotavlja stabilnost in varnost v Evropi. Po mojem mnenju močne vezi med EU in Natom pomembno prispevajo k *raison d'être* za Evropsko unijo, ki temelji na vzpostavljanju miru tako znotraj njenega celotnega območja kot tudi zunaj njenih meja.

Toomas Savi (ALDE), v pisni obliki. – Glasoval sem za poročilo gospoda Arija Vatanena o vlogi Nata v varnostnem ustroju EU. Poročevalec je izpostavil najpomembnejše pomanjkljivosti sedanjega „varnostnega ustroja“ EU in ponuja jasne in učinkovite rešitve za izboljšanje varnosti Evropske unije.

S poročevalcem se strinjam, da je za varnost Evrope kot tudi sveta na splošno ključnega pomena ohraniti in poglobiti sodelovanje med Natom in EU. Kljub temu, da je bilo več izboljšav, ki so poskrbele za učinkovitejše odnose med Natom in EU, je še vedno mnogo prostora za izboljšave.

Za razvoj učinkovitejšega sodelovanja bi morale biti vse države članice EU prisotne na skupnih zasedanjih. Zadnja leta so, če upoštevamo nerešena vprašanja med Ciprom in Turčijo, jasno pokazala, da sedanja zasedanja EU-Nato še zdaleč niso tako uspešna in produktivna, kot bi lahko bila. ZDA in Nato je treba smatrati za partnerja in ne za tekmece. EU in Nato druga drugo dopolnjujeta, naše skupne cilje je mogoče doseči na najhitrejši in najučinkovitejši način.

Peter Skinner (PSE), v pisni obliki. – Poročila nisem podprl. Moč in varnost Evrope sta že nekaj časa odvisni od zaveznikov, ki so pripravljeni igrati aktivno vlogo v naši obrambi.

Na evropskih mejah in po svetu je danes jasno, da Nato še naprej zagotavlja mrežo sodelovanja, ki zagotavlja našo varnost in varnost drugih.

Vsekakor občasne spremembe svetovnih strateških interesov pomenijo prilagajanje prednostnih nalog in pristopov. Potreba Nata po ohranjanju nenehne opreznosti in po tem, da ima podporo, sedaj predvsem v Afganistanu, je bistvenega pomena. Zato morajo pozive k večji zavezanosti enot in logistični podpori upoštevati drugi evropski narodi. Prav tako pozdravljam francosko podporo, ki je bila nedavno objavljena.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE), v pisni obliki. – Delegacija konservativcev pozdravlja nekatere vidike tega poročila, vključno z odobritvijo Nata za jedro evropske varnosti in s pozivom državam članicam k večjemu vlaganju v obrambo. Vendar pa je v osnovi hvalnica EVOP, ki smo ji nasprotovali tako načelno kot v praksi več kot deset let. Sklicuje se na Lizbonsko pogodbo, ki smo ji goreče nasprotovali, in prav tako izraža podporo za trajni operativni štab EU, podpira „Belo knjigo“ EU o evropski obrambi in odkrito hvali Evropsko agencijo za obrambo. Zaradi tega smo se vzdržali glasovanja.

- Poročilo: Pasqualina Napoletano (A6-0502/2008)

John Attard-Montalto (PSE), v pisni obliki. – Barcelonski proces so voditelji držav in vodje vlad sprejeli na Vrhu za Sredozemlje, ki je bil 13. julija 2008 v Parizu. Prispeva k miru in blagostanju in bo predstavljal korak k gospodarskemu in regijskemu vključevanju kot tudi k ekološkemu in podnebnemu sodelovanju med sredozemskimi državami. Ker je moja država sredozemska država, takšen proces zelo pozorno spremlja. Strinjam se, da odprtje procesa državam, ki niso vključene v partnerstvo, povečuje verjetnost za ustvarjanje enakopravnosti v odnosih med Evropsko unijo in partnerskimi državami Sredozemlja in za reševanje problemov v regiji na obsežen način. Ker prihajam iz sredozemskega otočja Malte in Goza, popolnoma cenim prispevke, ki jih lahko ustvari proces.

Nujno je, da se strateška vrednost odnosov med Evropo in Sredozemljem in pravni red barcelonskega procesa zagotovita v obliki regionalnih in podregionalnih programov in skupnih smernic za dvostransko sodelovanje. Temu je bila glede na nedavna vprašanja v Gazi in izjave v Cipru dana dodatna pomembnost.

Adam Bielan (UEN), v pisni obliki. – (PL) Gospod predsednik, cilj barcelonskega procesa je podpora državam južnega Sredozemlja, ko se razvijajo in dosežejo neodvisnost. Pomembno je, da lahko te države v okviru različnih programov izmenjavajo izkušnje z državami članicami EU, ki so nedavno same doživele politične in gospodarske spremembe. Za ta namen je nujno vzpostaviti ustrezne okvire za sodelovanje.

Prav tako sem poročilo podprl, ker podpora EU za Sredozemlje ne vpliva neugodno na druge pobude za regionalno sodelovanje, kot je vzhodno partnerstvo.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Kljub skrbno uporabljenemu izražanju poročilo zaide v smislu tega kaj objektivno in zavestno izpusti ali poskuša skriti: na primer, njegov neuspeh pri obsodbi sistematičnega in surovega kršenja mednarodnega prava in človekovih pravic s strani Izraela – ki poseljuje zasedena ozemlja Palestine in zatira Palestince – in s strani Maroka, ki poseljuje zahodno Saharo in zatira saharско ljudstvo.

Poročilo prikriva nesprejemljivo politiko priseljevanja EU in njen nečloveški, zločinski in izkoriščevalski značaj, ki je osredotočen na varnost. V tem poročilu sprejema določbo v sporazumih med EU in sredozemskimi državami za „financiranje centrov za priseljence“.

Po drugi strani pa poročilo ne skriva dejstva, da je model, ki se zagovarja za tako imenovano „Unijo za Sredozemlje“ navsezadnje enak kot model same EU, ki jo vodi liberalizacija trgov, vključno z energijo, in kapitalistična konkurenčnost, ter tako poskuša zagotoviti političen in gospodarski nadzor s strani glavnih sil. Določa cilj, da bi ustvaril „evro-sredozemsko območje proste trgovine“ in ne „evro-sredozemskega partnerstva ...“, ki temelji na enakopravnosti obravnave, solidarnosti, dialogu in spoštovanju posebnih nesomernosti in značilnosti vsake države“, kot smo predlagali v spremembi, ki smo jo predložili.

Zato poročila nismo podprli.

Jens Holm in Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), v pisni obliki. – (SV) Podpiramo okrepljeno sodelovanje z državami v Sredozemlju, a naše podpore ne moremo dati okrepljeni moči EU v politiki vključevanja, ki je oblikovana v odstavku 29. Prav tako obžalujemo dejstvo, da poročilo ne uveljavlja nobenih zahtev za zasedbene sile kot sta Izrael in Maroko. V poročilu, ki govori o krepitvi človekovih pravic v Sredozemlju, bi morala biti to minimalna zahteva. Zato smo pri glasovanju glasovali proti temu poročilu.

Erik Meijer (GUE/NGL), v pisni obliki. – (NL) Sredozemlje je južna meja EU. Mnogo let si je EU prizadevala za tesno sodelovanje z obalnimi državami, ki niso del EU in z nekaterimi, ki se ne bodo nikoli mogle pridružiti EU. To sodelovanje se smatra za pomembno na jugu Evrope, a je za preostalo Evropo precej manj pomembno. Kljub temu pa ni večjih razlik v mnenjih glede tega, saj nihče ne ugovarja dobrim odnosom na zunanjih mejah EU. Predvsem na pobudo Francije se je v zadnjem obdobju to sodelovanje okrepilo. V povezavi s tem so bile pripravljene ločene in trajne strukture. Vprašanje je, kakšen je namen teh trajnih struktur. Ali gre za poskus približevanja sirskega in libijskega diktatorstvu, ki neprestano kršita človekove pravice? Ali gre za poskus, da bi se našla alternativa za polnopravno članstvo, ki je bilo dolgoročno obljubljeno obalnim državam Hrvaški, Črni gori, Albaniji in Turčiji? Gre za sredstvo za nadaljnjo krepitev vezi z Izraelom kljub dejstvu, da zaradi rezultata volitev, ki so bile 10. februarja, naslednja štiri leta ne moremo pričakovati sodelovanja Izraela pri ustanovitvi sosednje Palestinske države z enakimi pravicami? Tega predloga za sedaj ne morem potrditi.

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) Projekti, ki jih predlaga na novo oblikovana Unija za Sredozemlje vsi dobro zvenijo: načrt za sončno energijo, sodelovanje v civilni zaščiti, skupne pobude za očiščenje Sredozemlja in novi projekti za pristanišča in avtoceste. Vendar kot vsi vemo, da papir prenese vse. Vprašljivo pa je, če bo kaj dejansko narejenega. Navsezadnje, predhodnica organizacije, Euromed, dejansko ni dosegla ničesar. Nadalje, dokler udeležene države ne vidijo dejanske možnosti za uresničitev teh projektov, zagotovo ne bodo žrtvovalе obstoječih dobrih dvostranskih odnosov za nejasen projekt.

Ker ne verjamem, da bo nova Unija za Sredozemlje kaj bolj uspešna kot njena predhodnica, sem glasoval proti temu poročilu.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, glasoval sem za to poročilo. Verjamem, da je okvir evro-sredozemskega partnerstva, ki je bil prvič zasnovan v Barcelonski deklaraciji leta 1995, pripravljen za bolj praktično in učinkovitejšo napredovanje kot je bil do sedaj. Veseli me, da poročevalec podpira odločitve za okrepitev demokratične legitimnosti Unije za Sredozemlje z učvrstitvijo vloge Evrosredozemske parlamentarne skupščine. To je zato, ker sem trdno prepričan, da bi ustanovitev resnega in trajnega partnerstva morala iti dlje od golega gospodarskega sodelovanja in finančne podpore – čeprav sta ta dva nedvomno pomembna – in bi morala omogočiti doseg ciljev miru in institucionalne stabilnosti, kot tudi blaginje in gospodarske rasti.

Strinjam se z upanjem poročevalca, da bo okrepitev evrosredozemskih odnosov zagotovila večji razvoj področja skupne varnosti in varnosti posameznikov ter šla dlje od področja, ki ga pokriva ta sporazum, in da bo lahko Evropska unija prispevala k spodbujanju pravne države, spoštovanju človekovih pravic in temeljnih svoboščin ter medsebojnemu razumevanju med različnimi narodi in kulturami; te se žal še vedno pogosto kršijo celo v državah, s katerimi EU vzdržuje stalne gospodarske odnose. Za ta namen upam, da bodo instrumenti, ki morajo biti na razpolago, zadostni v smislu doseganja visokih ciljev, ki si jih zadaja partnerstvo.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE), v pisni obliki. – (PL) Zame je pomembno to, da sporazum v okviru barcelonskega procesa poenostavlja zakonsko urejanje mnogih regionalnih strateških vprašanj kot so energetska varnost, okoljska zaščita in upravljanje vodni virov.

Vašo pozornost bi želel pritegniti k pomembnem napredku, ki je bil narejen v smislu ustvarjanja evrosredozemskega območja proste trgovine, ki mora biti zagotovito ustvarjeno leta 2010. Istočasno pa bi poudaril potrebo po bistveno večjem sodelovanju na naslednjih področjih: na področju storitev (zdravstvene in izobraževalne), kmetijstva, saj to zagotavlja podlago za gospodarstvo regije, in v zvezi s tem na področju nadzora zanesljive preskrbe s hrano.

Na koncu pa bi želel izpostaviti vprašanje podpore demokratičnih sprememb na sredozemskem območju. Po mojem mnenju to vprašanje sodi k potrebi po spodbujanju družbenega vključevanja in podpore dejavnostim prebivalstva držav te regije. Dialog, spodbujanje večkulturne in verske strpnosti kot tudi izobraževalnih projektov lahko utrdi pot za mirno rešitev sporov, v katere so vpletene te države.

Charles Tannock (PPE-DE), v pisni obliki. – Jaz in moji britanski konservativni kolegi podpiramo močnejše večstranske odnose med EU in Sredozemljem, kot jih spodbuja barcelonski proces in njegov naslednik Unija za Sredozemlje. To bo omogočilo tesnejše gospodarsko in politično sodelovanje v smislu okrepljene pomoči in tržnih možnosti, kot tudi varnostnih zadev, v zamenjavo za spodbujanje skupnih vrednot na področju demokracije in človekovi pravic in pravne države.

Jasno želimo pokazati, da skladno z našo dolgoročno politiko nasprotujemo Lizbonski pogodbi in zato ne moremo sprejeti sklicevanj nanjo v odstavku 10 tega poročila. Vendar pa na poročilo splošno podpiramo in sem zato glasoval v njegovo podporo.

- Poročilo: Konrad Szymanski (A6-0037/2009)

John Attard-Montalto (PSE), v pisni obliki. – Glasovali smo za poročilo o politiki Evropskega instrumenta sosedstva in partnerstva in narejeni so bili naslednji poudarki:

- sredozemski element v Evropskem instrumentu sosedstva in partnerstva bi moral dopolnjevati barcelonski proces in cilje evropske soseske politike je treba za okrepitev barcelonskega procesa jasneje opredeliti, tako da se da prednost večstranskemu regionalnemu pristopu;

- EU bi se mogla bolj intenzivno udeleževati v regiji Črnega morja in v ambicioznem vzhodnem partnerstvu. Obstaja tudi potreba po pospešitvi vzpostavljanja območja proste trgovine zlasti glede Armenije, Azerbajdžana, Gruzije, Ukrajino in Moldavijo takoj, ko bodo partnerske države pripravljene;

- oblikovana bi morala biti skupščina vzhodnega sosedstva („Euroeast“), v kateri bo sodeloval Evropski parlament in ki bo zasnovna podobno kot skupščini Euromed in Eurolat, njen namen pa bo izvajanje Evropskega instrumenta sosedstva in partnerstva v vzhodnoevropskih državah, namreč v Armeniji, Azerbajdžanu, Gruziji, Moldaviji, Ukrajini in Belorusiji.

Verjamem, da moramo stopati previdno in upoštevati občutljivost Rusije glede neposrednih sosed, ko smo priča novemu pristopu med Združenimi državami in Rusijo.

Alessandro Battilocchio (PSE), v pisni obliki. – (IT) Gospa predsednica, glasoval sem za poročilo. V tako občutljivem času kot je sedaj bi trdil, da za vzpostavitev prijateljskega okolja v najbližji okolici Evropske unije potrebujemo okrepljeno sodelovanje v sosedskih in partnerskih odnosih, kot določa glavni cilj evropske soseske politike.

Upam na večje vključevanje in posledično približevanje na področju gospodarstva in politike med Evropsko unijo in sosednjimi državami in se zato popolnoma strinjam s poročilom gospoda Konrada Szymańskiego. Komisija skupaj s partnerskimi vladami poziva k nadaljnjim razvojnim mehanizmom za posvetovanje s civilno družbo in lokalnimi organi za njihovo boljše vključevanje v oblikovanje in spremljanje izvajanja Evropskega instrumenta sosedstva in partnerstva. Prav tako poziva Komisijo in nacionalne, regionalne in lokalne organe k spodbujanju programov pobratenja med mesti in regijami in poleg tega poziva, da se letni akcijski programi na področjih demokracije, pravne države in človekovih pravic uresničujejo bolj ambiciozno, v skladu s cilji, določenimi v akcijskih načrtih evropske soseske politike, in zahteva, da se naredi več za prepričevanje partnerskih vlad, da začnejo ukrepati na teh področjih.

Sylwester Chruszcz (UEN), v pisni obliki. – (PL) Danes sem podprl poročilo o politiki Evropskega instrumenta sosedstva in partnerstva. Menim, da so države, ki ležijo na drugi strani vzhodnih meja EU, naše strateške partnerice. Čeprav jim ne moremo ponuditi obetov za partnerstvo v bližnji prihodnosti, bi morali razviti gospodarsko in politično sodelovanje zaradi skupne evropske koristi.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), v pisni obliki. – (PL) Podprl sem poročilo gospoda Konrada Szymanowskega o Evropskem instrumentu sosedstva in partnerstva. To je pobuda EU, ki se izplača in je usmerjena v pospeševanje sodelovanja med EU in partnerskimi državami. Sodelovanje vključuje med drugim prizadevanja za spodbujanje dialoga in reforme, za okoljsko zaščito in za ukrepe na področju energetske varnosti. Prav tako vključuje prizadevanja za zmanjšanje revščine, spodbujanje enakosti med ženskami in moškimi, spodbujanje zaposlovanja in socialne zaščite, pospeševanje čezmejnega sodelovanja, spodbujanje zdravstva, izobraževanja in človekovih pravic, boj proti terorizmu in organiziranemu kriminalu ter za spodbujanje znanstvenih, izobraževalnih, inovacijskih in kulturnih področij. Zato je bistveno izvesti vsebinski in finančni pregled vseh operativnih programov Evropskega instrumenta sosedstva in partnerstva z upoštevanjem udeleženih držav, regij in vprašanj. Te dejavnosti bi morale razširiti območje proste trgovine.

Pomembno je upoštevati, da vzhodno partnerstvo ne bi smelo ovirati sosednjih držav, ki želijo zaprositi za članstvo v EU. Vredno je podpreti tudi odsek, ki omenja 500 milijard EUR, ki se v obdobju med 2008 in 2010 dodelijo Gruziji za obnovo in za pomoč beguncem po vojnem opustošenju. Prav tako odobravam, da je priporočljivo pregledati naše sodelovanje z Belorusijo, skupaj z zneski finančne pomoči, dodeljene tej državi, da se preveri, ali naj se politika ponovnega vzpostavljanja odnosov s to državo, ki se je začela septembra

2008, nadaljuje. Nadalje se strinjam, da moramo zagotoviti, da bo vsa finančna pomoč, dodeljena ruskim oblastem, prispevala h krepitvi demokratičnih standardov v tej državi.

Alexandru Nazare (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Evropski instrument sosedstva je pomemben instrument za zagotavljanje stabilnosti na območju vzhodno od EU. Vsekakor so nedavni dogodki v regiji, kot sta kriza v Gruziji in plinska kriza, ponovno pokazali, da mora EU imeti strategijo, ki lahko zagotavlja njeno aktivno vlogo na tem območju.

To poročilo podpiram, ker izpostavlja pomembnost pobud kot sta sinergija Črnega morja in vzhodno partnerstvo. Izplačata se predvsem pri krepitvi sodelovanja z državami na tem območju, zlasti z Republiko Moldavijo in Ukrajino, pa tudi z državami na Kavkazu in ob Kaspijskem morju

Prav tako bi poudaril, da učinkovitega izvajanja evropske soseske politike ni mogoče doseči brez povečanja finančne podpore programom, financiranim preko Evropskega instrumenta sosedstva in partnerstva, in zagotavljanja višje ravni preglednosti pri dodeljevanju sredstev.

Nadalje, večino teh sredstev je treba dodeljevati tako, da se bo v partnerskih državah v skupne projekte vključevala civilna družba in da bodo sredstva spodbujala mobilnost državljanov v teh državah. Evropski instrument sosedstva in partnerstva lahko postane bolj učinkovit preko obsežnejšega približevanja državljanov iz partnerskih držav in s spodbujanjem procesa evropeizacije na vsaki ravni. Zaradi tega podpiram odstranitev preprek, ki ovirajo prosto gibanje oseb, ki prihajajo iz teh držav, predvsem z omiljenjem zahtev za vizum, ki se uporabljajo za te države.

Zita Plešinská (PPE-DE), v pisni obliki. – (SK) Čezmejno sodelovanje je pomembna spodbuda za trajnostni razvoj mejnih regij. Intenzivnejši stiki med ljudmi in osebna izkušnja demokracije in pravne države sta pomembna predpogoja za najboljše uveljavljanje projektov po evropski soseski politiki, zaradi česar moramo ustvariti posebne instrumente za zagotavljanje ustreznega spremljanja načina kako obe strani na mejah EU upravljata in izvajata skupne operativne programe.

Pozdravljam dejstvo, da je v svojem poročilu o pregledu Evropskega instrumenta sosedstva in partnerstva poročevalec Konrad Szymański vključil čezmejno sodelovanja v obsegu Evropskega instrumenta sosedstva in partnerstva. Glasoval sem za poročilo, ki bo poenostavilo proces pogajanj za države, ki prosijo za članstvo v EU. Države kot so Ukrajina, Gruzija in Moldavija se bodo lahko bolj približale EU tako, da bodo imele koristi od evropske soseske politike.

Moje mišljenje do neke mere temelji na mojih izkušnjah med izvajanjem pobude Skupnosti INTERREG IIIA, ki vključuje skupni slovaško-poljski projekt odvodnjavanja za skupnost Chmeľnica na slovaški in za poljsko mesto Piwniczna na obeh straneh naše skupne meje.

Trdno sem prepričan, da moramo podpreti vsako pobudo, usmerjeno v strokovno usposabljanje, vključno z učenjem jezikov sosednjih držav in pobudami za partnerstva za vladne uslužbence. Verjamem, da bosta ustrezna analiza ob upoštevanju povečane zmogljivosti in vzpostavljanje institucij na obeh straneh meja EU, kot predlaga poročevalec, prispevala k izvajanju tega instrumenta.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, glasoval sem proti poročilu gospoda Szymańskega o pregledu Evropskega instrumenta sosedstva in partnerstva. Menim, da moramo priznati, da v nekaterih državah, ki jih instrument zajema, ni bilo nikakršnega napredka k prvotnim ciljem spodbujanja demokracije, stabilnosti in dobrega vladanja, vključevanja in ekonomske konvergence s politikami Evropske unije. Medtem ko lahko na eni strani pomoč in soseski pristop EU delujeta kot spodbuda za razširjanje in uveljavljanje dobre prakse, pa je res, da je za to pomoč in finančno pomoč s strani EU nujno, da sta pogojni.

Na tej točki se strinjam s kolegom poslancem, ki verjame, da bi morala biti sektorska podpora in splošna proračunska podpora po Evropskem instrumentu sosedstva in partnerstva dana na razpolago le vladam, ki so ga sposobne izvajati na pregleden, učinkovit in odgovoren način in kjer predstavlja resnično spodbudo; ravno zaradi tega pa se ne morem strinjati s pregledom Evropskega instrumenta sosedstva in partnerstva, kot je določen v tem poročilu. Še vedno je treba veliko storiti preden lahko govorimo o razvoju pristnega območja proste trgovine, v nasprotnem primeru obstaja tveganje za poslabšanje že tako šibkih družbenih in institucionalnih pogojev v udeleženi državah in za tratenje ogromnih količin sredstev s strani Evropske unije.

- Poročilo: Thijs Berman (A6-0036/2009)

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, glasoval sem za poročilo gospoda Bermana o financiranju dejavnosti, ki niso uradna razvojna pomoč, v državah iz Uredbe (ES) št. 1905/2006.

Strinjam se s poročevalcem, da bi moral zakonodajni predlog, ki ga je predložil Parlament, zagotavljati, da države članice, ki ne izpolnjujejo meril za uvrstitev med primerne za uradno razvojno pomoč, a so za spodbujanje političnih in gospodarskih vrednot ter vrednot vladanja, ki so podobne vrednotam Skupnosti in s katerimi ima Skupnost strateške odnose, dobijo podporo za projekte, ki si zaslužijo pozornost. Primeri so ustvarjanje partnerstev med gospodarskimi, akademskimi in znanstvenimi operaterji, predvsem na pomembnejših področjih, kot so znanstvene in tehnološke raziskave, promet, energija in okolje.

Verjamem, da je lahko to le koristno, ne le za udeležene države in Evropsko unijo, ampak tudi za celotno mednarodno skupnost, ki je predmet ustrezne ocene glede upravičenosti do financiranja in veljavnosti zadevnega projekta v vsakem določenem trenutku.

- Poročilo: Hanne Dahl (A6-0426/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), v pisni obliki. – (IT) Gospa predsednica, podpiram poročilo gospe Dahl in sem za to, citiram člen 1 Urada za uradne publikacije Evropske unije, da je to „medinstitucionalni urad z nalogo objavljania publikacij institucij Evropskih skupnosti in Evropske unije pod najboljšimi pogoji“. Strinjam se s pozivom gospe Dahl evropskim institucijam za spremembo pravne podlage za medinstitucionalna telesa na način, ki bo dovoljeval jasno dodeljevanje upravnih in političnih odgovornosti, ker jih je trenutno težko prepoznati.

Verjamem, da je uporaba informacij glavni način za približevanje Evropske unije njenim državljanom in v tem okviru mora biti večjezičnost ključni instrument za uresničevanje ciljev Urada za uradne publikacije preko sočasnih objav Uradnega lista v vseh uradnih jezikih Evropske unije za zagotavljanje, da ga vsi jasno razumejo. To načelo bi se moralo razširiti na vse dejavnosti, ki jih izvaja Urad za uradne publikacije.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), v pisni obliki. – Glasoval sem za osnutek odločbe, ker v nasprotju z odločbo iz leta 2000 upošteva zahteve EP in jasno dodeljuje upravne in politične odgovornosti Uradu in Komisiji.

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) Tudi po vseh letih od svoje ustanovitve EU dejansko še vedno ni blizu svojim državljanom. Preprosto domneva, da vsi državljani uporabljajo internet in se brez težav znajdejo na spletni strani EU. Vendar pa to ni tako in spletne strani pogosto razumejo le tisti, ki so o njih poučeni, in prav tako niso vedno razumljive v vseh jezikih. Mnoge države imajo prav tako močno tradicijo tiskanih medijev, ki so pomembno sredstvo za zagotavljanje nepristranskih informacij državljanom.

EU vedno poudarja pomembnost informacijske politike, a v tem smislu dovoljuje razvoj informacijske luknje. Najprej, če se vpisi Uradnega lista, ki jih je treba objavljati, opustijo, bo velike izgube utrpel resni tisk, in drugič, vsi tisti, ki ne poznajo sodobne tehnologije, bodo na zgubi. Zaradi tega sem glasoval proti poročilu gospe Dahl.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, glasoval sem za poročilo gospe Dahl o organizaciji in delovanju Urada za uradne publikacije Evropske unije.

S poročevalko se strinjam, da bi bilo treba predhodno odločbo iz 20. julija 2000 zamenjati, predvsem za ustrezno upoštevanje pripombe Evropskega parlamenta med postopkom za podelitev razrešnice za finančno leto 2001. Menim, da je poročilo koristno tudi pri razjasnitvi dodeljevanja političnih in upravnih odgovornosti v okviru Urada za uradne publikacije Evropske unije in da je takšna razjasnitev nujna za zagotavljanje, da urad svoje naloge opravlja na korekten, racionaliziran in učinkovit način.

Predsednica. – S tem se zaključijo obrazložitve glasovanja.

11. Popravki in namere glasovanja: gl. zapisnik**12. Predložitev skupnih stališč Sveta: gl. zapisnik****13. Predložitev dokumentov: gl. zapisnik**

14. Sklepi o nekaterih dokumentih: gl. zapisnik

15. Posredovanje besedil, sprejetih na tej seji: gl. zapisnik

16. Datumi naslednjih sej: gl. zapisnik

17. Prekinitev zasedanja

Predsednica. – Razglašam, da je zasedanje Evropskega parlamenta prekinjeno.

(Seja se je zaključila ob 12.50.)